

tre'

trung quốc ở thế thủ

VŨ HIẾN

trầm tử thiêng người đồng hành với thời đại mình

TIM NGUYỄN

toàn nobel y học... huyệt

DU UYÊN

đêm trăng đầy

TRẦN LÝ LÊ

ăn trộm tàu ngầm

THIÊN Ý

sáp nhập tỉnh, chuyện cây tre trăm đốt

UYỄN CA

TRỊNH THANH THỦY

Đi về điểm tận cùng trái đất

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Sáu hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

ĐỊA CHỈ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044
Điện thoại: 972-675-4383

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9am - 5pm
Thứ Bảy: 9am - 4pm
Chủ Nhật: 9am - 3pm

THỰC HIỆN

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

BIÊN TẬP

Nguyễn Xuân Thiệp

DỊCH THUẬT

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

CỐ VẤN PHÁP LÝ

Luật Sư **Cao Quang Ánh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

LUẬT SƯ ĐẠI DIỆN

Arthurene Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)
1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

LAYOUT DIRECTOR

Bảo Huân

LAYOUT & ART DESIGNERS

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

PHỤ TRÁCH KỸ THUẬT & WEBSITE

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

HOA SĨ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

QUẢNG CÁO

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.
Điều kiện dễ dàng, thoải mái.
Xin liên lạc: 972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)
email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383 * Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net * info@trenews.net
Địa chỉ: **3202 N Shiloh Rd, Garland TX 75044**

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: **11210 Bellaire Blvd. #143. Houston, TX 77072**

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012 * 407-894-5111 * 407-897-1114
Fax: 407-894-6190 * Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: **302 S. Graham Ave., Orlando, FL 32803**

TRẺ GEORGIA

Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.org
Địa chỉ: **1805 Shackelford Ct, Ste 150. Norcross GA 30093**

Với sự cộng tác

■ Hoàng Đình Nam (TX) ■ Nguyễn Thị Thanh Dương (TX) ■
Ngọc Linh (TX) ■ Hải Vân ■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■
Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng Tú (WA) ■ Du Uyên (VN)
■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia
Bảo ■ Lê Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng
Dương ■ Tạ Phong Tần (CA) ■ Thi Hạnh (Na-Uy) ■ BS Trần
Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh Dũng ■ Dương Hùng ■
Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Trần Vũ ■ Thiên Hương ■
Hồ Đắc Vũ (MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng
Nga ■ Lương Thu Trung ■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn
Xuân Thu (Úc) ■ Trangdài Glassey - Tra62nguyen (CA) ■ Lê
Kung Diễm ■ Đào Duy Hòa (Úc) ■ Thanh Tú ■ Thái Bảo (FL)
■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■ Chiêu Ấn (Canada) ■ Vũ Thị Thanh
Mai ■ Ban Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang
Nguyễn ■ Triều Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam
Sơn (TX) ■ Hạnh Việt ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Vũ ■ Phạm
Thị Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■
Ngân Bình ■ Đặng Hiếu Sinh ■ Đào Thị Thanh Tuyền (VN) ■
Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư (TX) ■ Ian Bùi (TX)
■ Cổ Ngư (Pháp) ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường ■
Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo (TX) ■ Kim Loan (Canada)
■ Hải Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn
■ Vương Mộng Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■
Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô Nguyên Dũng (Đức) ■ Đặng Mai
Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục Thần Phong (Georgia) ■
Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê (Pháp) ■
Gió Vivu (Canada) ■ Cyndy Thu Hoàng (TX) ■ Mộc Mạc (VN)
■ Trần Thị Nhật Hưng (Thụy Sĩ) ■ Hoàng Quân (CA) ■ Nguyễn
Thanh Bình (VN) ■ Vương Hoài Uyên (CO) ■ Nguyễn Thạch
Giang (CA) ■ Uyên Ca (VN) ■ Hồ Thụy Mỹ Hạnh (VN) ■ Đơn
Phương Thạch Thảo ■ Bảo Sơn

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể
hiện quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos.
Contents reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)
Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.
Mọi thay đổi về quảng cáo xin gọi trước 2 tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.
Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	
12	BÊN LỀ THỂ THAO
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
16	THẾ GIỚI CỦA ĐỂ MÈN
20	MỤC THUẾ VỤ
22	NGÀY NÀY TRONG LỊCH SỬ
23	MIẾNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
28	GIAO TIẾP
29	BẠN CÓ BIẾT
30	
34	
36	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
39	HỘP THU TRẺ
40	TRUYỆN NGẮN
43	MẸO VẶT
44	GÓC NHIẾP ẢNH
46	THỜI TRANG
48	TRANG THƠ
50	SOMETHING & ANYTHING
53	TRUYỆN NGẮN
56	PHIẾM
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KA
60	
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	BÚT KÝ
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	SẢN PHẨM MỚI
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
74	TÀI LIỆU VĂN HỌC
76	
79	Kiến thức phổ thông
80	
82	TRONG HẦM RƯỢU
86	
91	PHÚC LỢI XÃ HỘI
92	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
94	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
97	SỐ TAY KHÁCH HÀNG
100	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
102	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
106	
111	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Chia ly chiều tuyết phủ
Vũ Hiến	Trung Quốc ở thế thủ
Mộc Mạc	Nọc độc thị phi
Tám Vạn	Nhạc sĩ Thanh Bình một đời tình lỡ
Trẻ	
Tim Nguyễn	Trầm Tử Thiêng người đồng hành với thời đại mình
Trần Lý Lê	Đêm trăng đầy
Nguyễn Đài Thi	
Trẻ	
Bánh Bèo	Toàn Nobel y học... hụt
Du Uyên	Dạy trẻ
Minh Hải	Trà
Hoàng Vũ	Ăn trộm tàu ngầm
Thiên Ý	“Bankruptcy” không đơn giản là phá sản
Tạ Phong Tần	Sáp nhập tỉnh, chuyển cây tre trăm đốt
Uyển Ca	
Trẻ	
Hồ Đắc Vũ	Bong bóng đỏ
Hoàng Hương	Vệ sinh bốn nước toilet
Andy Nguyễn	Cứu động vật hoang dã qua những bức ảnh
Diệu Cô Nương	Màu Xuân Hè
Thị Vũ	
Ian Bùi	DST
Kim Loan	Có những tháng ngày như thế ...
Đoàn Xuân Thu	Vọng cổ thời thơ ấu!
Du Face	
Trẻ	Cây thuốc lá
Trịnh Thanh Thủy	Đi về điểm tận cùng trái đất
Dương Hùng	Đôi bạn trên chiến trường
Bảo Sơn	Lừa đảo tiền tài trợ
Lê Kung Diễm	Bayreuth đầy quyền rũ
Thiên Hương	Phòng khách Nhật
Bảo Sơn	
Trẻ sáu tám	
Nguyễn & Bạn Hữu	Nhìn lại con đường với Hà Thúc Sinh
Huỳnh Thanh Tú	Cancun, Mexico người hàng xóm phía Nam của Hoa Kỳ
Phượng Nghi	Thế hệ Beta ở Mỹ
Gió Vivu	Khi người yêu hoa khóc!
Nguyễn Mạnh Tuấn	Gã Et-ki-mô
Đào Thị Thanh Tuyền	Lăng Thiệu Trị
Cindy Thu Hoàng	Có cần rửa lại rau?
Triệu Minh	Vài thắc mắc
Nguyễn Sinh	Quý bà & sà nẻ
Hạnh Việt	Túi rác tốt nhất
Trẻ	
B.Tuyền	
Hoàng Mai	Lễ hội Powwow ở trường đại học UTA
Trẻ cười	

MICROSOFT AI - BẢO HUÂN

Chia ly chiều tuyết phủ

NHƯ SAO

Một cuộc chia ly thật cảm động. “Nhân vật” chính là ông già và con chó thương yêu. Cả hai đã sống với nhau bao nhiêu năm nhưng giờ đây không được nữa rồi. Trong chiều tuyết phủ, người và chó buông nhau ra, bỗng nghe tiếng “Chúc Mừng Giáng Sinh Vui Vẻ”, lệ chực trào ra trên khóe mắt ta nhưng đồng thời lòng cảm thấy ấm áp bao nhiêu.

“Ta sẽ chẳng bao giờ quên chú mày được đâu”, ông già lầm bầm. Một giọt nước mắt lăn dài trên gò má nhăn nheo của ông. “Ôi, ta đã già rồi. Ta không thể nào lo cho chú mày được nữa.”

Con chó nghiêng đầu qua một bên, nhìn ông chủ của mình. “Gâu gâu! Gâu gâu!” Nó vẫy đuôi liên hồi, như thể muốn biết ông chủ đang định làm gì.

«Bây giờ, ta lo cho ta còn không nữa là... Đừng nói gì đến phải lo cho chú mày.» Ông già vừa húng hắng ho, vừa lấy một chiếc khăn tay ra xì mũi thật mạnh.

“Ta sắp vô nhà dưỡng lão rồi, không thể đem chú mày theo được. Ở đó người ta không cho nuôi chó và các con vật yêu đâu, chú mày biết đó.”

Ông già cúi tấm lưng còng xuống vuốt ve đầu con chó.

“Chú mày đừng có lo. Chúng ta sẽ tìm cho con một căn nhà thật đẹp.” Ngẫm nghĩ một lúc ông nói thêm, “Mà với vẻ bề ngoài đẹp trai của con, sẽ chẳng có gì khó khăn lắm đâu. Ai cũng thích có một con chó đẹp.”

Con chó đập đuôi thật mạnh. “Gâu, gâu, gâu, gâu.” Mùi quen thuộc của ông già trộn lẫn với mùi thức ăn thơm phức tạo cho con chó cảm giác ấm cúng. Nhưng sau đó một nỗi sợ hãi lại xuất hiện. Con chó cụp đuôi đứng lặng.

“Lại đây nào.” Ông già quỳ xuống trong khó nhọc và âu yếm kéo con chó lại gần. Đoạn ông buộc một sợi dây màu đỏ thành một cái nơ lớn quanh cổ con chó. Rồi ông buộc một mảnh giấy vào sợi dây. Con chó dăm lo không biết trong mảnh giấy đó có gì.

“Trong giấy ghi là,” ông già đọc lớn, “Giáng Sinh Vui Vẻ! Tên tôi là Monsieur DuPree. Tôi khoái ăn sáng với thịt hun khói và trứng - cả pop corn nữa. Tôi khoái ăn chiều thịt với khoai tây nghiền. Chỉ vậy thôi. Tôi chỉ ăn hai bữa mỗi ngày. Đổi lại, tôi sẽ là người bạn trung thành nhất.”

“Gâu gâu! Gâu gâu!” Con chó bới rôi và đôi mắt buồn bã của nó như muốn hỏi điều gì đang xảy ra vậy?

Ông già lại xì mũi vào khăn tay một lần nữa. Bám vào thành ghế, ông từ từ đứng dậy. Mặc áo khoác vào, ông với tay lấy sợi xích chó, nói nhẹ nhàng, “Lại đây nào, con ta.” Ông mở cửa bước ra ngoài, kéo theo con chó. Trời lạnh lẽo và gió rít trong cây. Bóng chiều chập choạng. Con chó kéo ghì lại, không muốn đi!

“Đừng làm ta khó xử mà. Ta hứa với con, sống với người khác con sẽ sung sướng hơn ở với ta.”

Đường phố vắng hoe. Tuyết bắt đầu rơi những bông nhỏ. Ông già và con chó cất bước đi trong gió rét mùa đông. Chẳng bao lâu, tuyết bắt đầu

phủ lên lề đường, cây cối và những tòa nhà xung quanh.

Một lúc sau, ông già và con chó đến trước một tòa nhà lớn chung quanh có những hàng cây cao vút và trong gió. Ông già dừng lại. Con chó cũng dừng lại. Cả hai run lên vì lạnh, bước tới gần tòa nhà. Ánh sáng lung linh chiếu ra từ những khung cửa sổ, vang vang trong chiều tiếng ca mừng Chúa Giáng Sinh.

«Đây sẽ là tòa nhà cho con đó nhé.» Ông già nói trong nghẹn ngào. Cúi xuống cúi xích ra khỏi cổ con chó, ông mở cửa rào thật nhẹ để nó không kêu. «Tới đi. Tới cào cánh cửa kia kìa.»

Con chó nhìn tòa nhà và nhìn lại ông chủ rồi lại nhìn tòa nhà. Nó chẳng hiểu gì cả. “Gâu gâu! Gâu gâu!”

“Tới đi.” Ông già đẩy con chó. “Ta không còn giúp gì cho con được nữa,” ông già gắt “Tới ngay đi!”

Con chó tỏ vẻ buồn bã. Nó nghĩ ông chủ nó không còn thương yêu nó nữa. Nó không thể hiểu nổi rằng, mặc dù ông già thương yêu nó hết mực, ông không thể lo cho nó được nữa. Từ từ, nó rụt rè bước tới, leo lên bậc thêm. Nó cào lên cánh cửa. “Gâu gâu! Gâu gâu!”

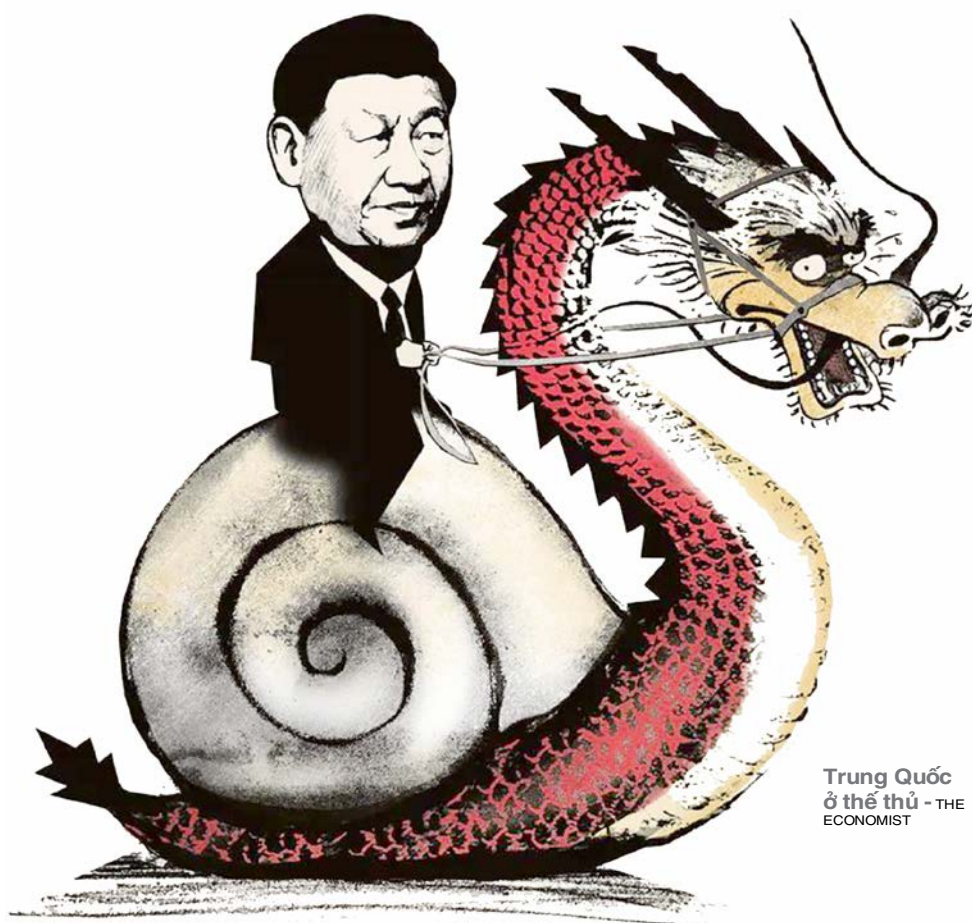
Ngoài lại, nó thấy ông chủ nó nấp sau một cái cây khi cánh cửa mở ra. Một cậu bé xuất hiện dưới ánh đèn hắt ra từ đằng sau. Khi thấy con chó, cậu bé giơ hai tay lên và la lớn “Trời ơi, Bố Mẹ ơi, xem ông già Noel đem lại cho con cái gì nè!”

Ông già nước mắt lưng tròng, nhìn cảnh đó từ phía sau cái cây. Ông thấy người mẹ đọc mảnh giấy rồi nhẹ nhàng âu yếm kéo con chó vào bên trong. Mỉm cười, ông dùng tay áo khoác đã lạnh cứng chùi nước mắt rồi biến vào đêm tối, bên tai chỉ thoảng nghe “Chúc Giáng Sinh Vui Vẻ, anh bạn thân yêu.”

NS (THEO CHRISTA HOLDER OCKERL)

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Trung Quốc ở thế thủ

Ngay sau khi ông Donald Trump đắc cử tổng thống trong cuộc bầu cử tháng 11 vừa qua, Bắc Kinh đã chuẩn bị cho cuộc đối đầu với Hoa Kỳ mà họ nhìn thấy trước sẽ không tránh khỏi bằng cách nghiên cứu về cuộc cạnh tranh giữa Hoa Kỳ và Liên Xô trong thời kỳ chiến tranh lạnh. Điều mà Bắc Kinh lo ngại là họ có thể cũng sẽ bị cô lập giống như Moscow trong thời kỳ đó.

Điều mà Bắc Kinh lo ngại là chính đảng. Mặc dù ông Trump có vẻ đang ở thế bị cô lập trên trường quốc tế sau khi khởi động các cuộc chiến thương mại với các đồng minh như Mexico và Canada, cách giải quyết cuộc chiến ở Ukraine đơn phương khiến cho các đồng minh Âu châu “tự ái” và tuyên bố sáp nhập Greenland và kênh đào Panama.

Với nền kinh tế trong nước đang chao đảo, khủng hoảng, Bắc Kinh đang ở thế phòng thủ, với hy vọng có thể cứu vãn và tiếp tục duy trì được càng nhiều càng tốt hệ thống thương mại toàn cầu hiện tại, một thời đã giúp đưa Trung Quốc thoát ra khỏi đói nghèo và lên “tột đỉnh” giàu sang.

Ngược lại, ở bên kia bờ Thái Bình Dương, Washington đang tìm cách sắp xếp lại chính hệ thống thương mại đó, mà Mỹ và các cố vấn của ông Trump xem như mang lại lợi ích cho nhiều quốc gia khác trên thế giới – đặc biệt là Trung Quốc – với thiệt hại là về phía

Hoa Kỳ. Không chỉ về thương mại, các chính sách mang tính cạnh tranh của chính phủ của hai nền kinh tế lớn nhất thế giới đang hướng đến điều mà Trung Quốc đang cố gắng tránh né: một cuộc đụng độ giữa hai “siêu cường” chưa từng thấy kể từ khi chiến tranh lạnh kết thúc, một sự cạnh tranh toàn diện về kinh tế, kỹ thuật và địa chính trị...

Các ưu tiên hiện nay

Ông Trump, từng nhiều lần nhấn mạnh đến nhu cầu chống lại Trung Quốc trong suốt chiến dịch tranh cử, trở lại Tòa Bạch Ốc sau khi đạt được chiến thắng và quyền kiểm soát lưỡng viện quốc hội của đảng Cộng hòa. Các cố vấn cho biết tin rằng Washington có thể đối phó với Bắc Kinh từ vị thế chính trị vững vàng đó.

Cũng theo các cố vấn, các chính sách ngoại giao được đưa ra trong thời gian qua của Mỹ nên được xem xét trong bối cảnh đó. Họ cho biết chính phủ Mỹ đang cố gắng chấm dứt xung đột ở Trung Đông và Ukraine càng nhanh càng tốt để rảnh tay tập trung vào Trung Quốc.

Nhiều chuyên gia phân tích cho rằng sự nhiệt tình ủng hộ Nga và lãnh tụ độc tài Vladimir Putin có vẻ như một phần trong chiến lược nhằm gây chia rẽ giữa Moscow và Bắc Kinh.

Một lý do khiến Mỹ muốn Hoa Kỳ kiểm soát kênh đào Panama là vì từ lâu nay Hoa Kỳ đã coi cơ sở hạ tầng của Trung Quốc được xây dựng ở đó trong 3 thập niên qua là mối đe dọa đối với an ninh quốc gia, biểu hiện cụ thể nhất là 2/3 bằng hiệu ở kênh đào Panama toàn bằng tiếng Tàu.

Mới đây, chính quyền Mỹ đạt được một chiến thắng sau khi một tập đoàn các nhà đầu tư do công ty quản lý tài sản Hoa Kỳ BlackRock đứng đầu đã đồng ý mua lại đa số cổ phần tại các bến cảng ở cả hai đầu con kênh từ công ty CK Hutchison của Hồng Kông, là một công ty vô bực của chính quyền Bắc Kinh.

Thế yếu của Trung Quốc

Nhiều năm qua, Trung Quốc tìm cách định hình lại trật tự toàn cầu, liên kết với Nga để thách thức phương Tây, và nay thì họ đang ở thế hạ phong. Viễn cảnh đó ám ảnh lãnh tụ Tập Cận Bình là Trung Quốc dần bị dồn vào thế thủ bởi các lệnh cấm vận và hạn chế thương mại, chịu sự cô lập giống như Liên Xô, với ít đầu mối để bán hàng hóa của họ hơn

trước và bị hạn chế khả năng tiếp cận với các kỹ thuật quan trọng.

Điều khiến làm phức tạp thêm nỗ lực của Bắc Kinh trong việc định hình chiến lược của họ đối với Hoa Kỳ là họ gặp khó khăn trong việc kêu gọi nhóm cố vấn cốt lõi của chính quyền Trump ngồi vào bàn đối thoại. Trong những tuần đầu sau khi nhậm chức, Trung Quốc không phải là trọng tâm chính của chính phủ Mỹ. Ưu tiên trước mắt của Hoa Kỳ lúc này là giải quyết vấn đề nhập cư bất hợp pháp, cắt giảm chi tiêu của chính phủ và chấm dứt chiến tranh giữa Nga và Ukraine.

Trong khi chính quyền Trung Quốc đang chờ tìm hiểu rõ hơn về những gì Hoa Kỳ muốn từ Bắc Kinh, và nhóm kinh tế của Tập Cận Bình cũng đang chuẩn bị các chiêu thức để đáp trả lại Hoa Kỳ.

Kể từ tháng 11, Trung Quốc đã cử một số phái đoàn đến Washington để tìm hiểu về các thỏa thuận tiềm năng với chính quyền mới, cố tìm cách giải thích rằng biện pháp tăng thuế quan sẽ chỉ làm tăng thêm áp lực lạm phát ở Hoa Kỳ mà chính quyền Trump

Trận chiến thuế quan
- YOUTUBE

đang cố gắng chế ngự.

Một bài học mà Trung Quốc rút ra từ cuộc chiến thương mại đầu tiên với Mỹ vào lúc này là Trung Quốc sẽ mất nhiều hơn nếu đáp trả việc tăng thuế của chính quyền Trump theo tỷ lệ, đơn giản là nước Mỹ tiêu thụ hàng hóa từ Trung Quốc hơn so với chiều ngược lại.

Kế hoạch của Hoa Kỳ

Theo các cố vấn thân cận cho biết ông Trump tin rằng Hoa Kỳ có thể đặt để cách đàm phán của mình đối với Bắc Kinh bằng cách sửa đổi lại các điều khoản thương mại với từng mỗi quốc gia là đối tác khác của Mỹ.

Ngày đầu tiên nhậm chức, ông Trump đã ký một bản ghi nhớ của phủ tổng thống chỉ thị

các cơ quan Liên bang tiến hành một loạt các cuộc đánh giá về các mối quan hệ thương mại hiện có của Hoa Kỳ. Một nhiệm vụ quan trọng đối với nhóm cố vấn kinh tế của ông là đạt được các thỏa thuận với các quốc gia như Mexico và Việt Nam, như một phần trong nỗ lực ngăn chặn các công ty Trung Quốc chuyển công ty, nhà máy và hàng hóa từ đó đến Hoa Kỳ thông qua các quốc gia thứ ba để hàng rào thuế quan của Mỹ, có thể tăng tới 60%.

Các biện pháp khác cũng đang được nhóm cố vấn thương mại của ông – Bộ trưởng Tài chính Scott Bessent, Bộ trưởng Thương mại Howard Lutnick và Đại diện Thương mại Hoa Kỳ Jamieson Greer – cân nhắc bao gồm hạn chế đầu tư của Trung Quốc vào Hoa Kỳ và

đầu tư của Hoa Kỳ vào Trung Quốc, nhằm làm suy yếu các ngành kỹ nghệ thống trị bởi Trung Quốc, chẳng hạn như ngành đóng tàu, cũng như hạn chế nhiều hơn nữa việc bán các sản phẩm kỹ thuật cao cho các công ty Trung Quốc.

Mục tiêu cuối cùng là Hoa Kỳ có thể áp lực Trung Quốc đồng ý thực hiện những thay đổi mang tính cơ cấu trong cách thức điều hành nền kinh tế – một thỏa thuận mà Bắc Kinh khó có thể chấp nhận vì lãnh tụ Tập Cận Bình vẫn thường nhấn mạnh vào sự kiểm soát của trung ương trong việc điều hành nền kinh tế quốc gia.

Trung Quốc thường tỏ ra khó chịu và cực lực chống lại những gì họ coi là nỗ lực từ bên ngoài nhằm thách thức quyền cai trị độc tôn của đảng

cộng sản Trung Quốc.

Các cố vấn có nhắc lại về bản thỏa thuận được đề nghị mà sau đó Bắc Kinh đã bác bỏ vào tháng 5 năm 2019, sau nhiều vòng đàm phán căng thẳng trong thời gian đỉnh điểm của cuộc chiến thương mại với chính quyền Trump trong nhiệm kỳ đầu tiên. Thỏa thuận đó đề nghị một số thay đổi trong luật pháp Trung Quốc nhằm cấm hành vi trộm cắp kỹ thuật của Mỹ và bảo vệ tốt hơn các công ty Hoa Kỳ hoạt động tại Trung Quốc.

Hiện nay chính quyền của Trump tỏ ra không vội vàng đàm phán với Trung Quốc vì kinh tế Hoa Kỳ so với Trung Quốc và toàn cầu vẫn còn rất mạnh. Các cố vấn ở Tòa Bạch Ốc cho biết họ đang soạn thảo một số kế hoạch cứng rắn để có thể sử dụng trong các cuộc đàm phán trong tương lai với Trung Quốc. Lúc này họ cứ để Bắc Kinh đoán già đoán non các bước đi kế tiếp của Hoa Kỳ trong cuộc chiến thương mại sắp tới và không ngớt tung ra đủ loại hỏa mù.

Hãy chờ xem “đệ nhị siêu cường” sẽ vùng vẫy ra sao trong thời gian tới.

VH

Hàng xuất cảng Trung Quốc đang phải đối mặt với bất ổn - GETTY IMAGES

Nọc độc thị phi

MỘC MẠC

Trong một buổi nhàn hạ, vua Đường Thái Tông hỏi chuyện vị quan cận thần là Hứa Kính Tôn rằng:

- Trẫm thấy khanh phẩm cách cũng không phải là phường sơ bạc. Sao lại có nhiều tiếng thị phi chê ghét như thế?

Hứa Kính Tôn trả lời:

- Tâu bệ hạ. Mưa mùa Xuân tâm tã, người nông phu mừng cho ruộng đất được thấm nhuần, kẻ bộ hành lại ghét vì đường đi trơn trượt. Trăng mùa thu sáng vàng vạc như gương treo trên bầu trời đêm, hàng thi nhân vui mừng gặp dịp thưởng du ngâm vịnh, nhưng bọn đạo chích lại ghét vì ánh trăng quá sáng tỏ. Trời đất kia vốn vô tư không thiên vị, mà cơn nắng mưa thời tiết vẫn bị thế gian trách hận ghét thương. Còn hạ thần đâu phải một người vẹn toàn thì làm sao tránh khỏi tiếng chê bai chỉ trích. Cho nên ngu thần trộm nghĩ, đối với tiếng thị phi trong thế gian nên bình tâm suy xét, đừng nên vội tin nghe. Vua tin nghe lời thị phi thì quan thần bị hại. Cha mẹ tin nghe lời thị phi thì con cái bị ruồng bỏ. Vợ chồng tin nghe lời thị phi thì gia đình ly tán. Tiếng thị phi của thế gian nọc độc còn hơn rắn rết, bèn hơn gươm đao, giết người không thấy máu.

BẢO HUÂN

Nhạc sĩ Thanh Bình
thời trai trẻ

NHẠC SĨ THANH BÌNH một đời tình lỡ

TÁM VẠN
ĐỨC QUỐC

*Thôi thế từ đây cách biệt rồi
Đường đời đôi lứa rẽ đôi nơi
Từ đây vĩnh viễn xa nhau mãi
Vĩnh viễn xa nhau đến trọn đời
Em có khi nào nhớ đến anh
Chỉ xin một phút lặng sau màn
Anh từ đây sẽ không yêu nữa
Để giữ trong anh một bóng hình*

(Thanh Bình)

Nguyễn Ngọc Minh với bút danh Thanh Bình là tác giả của các truyện ngắn kiêm ký giả phụ trách trang văn nghệ của nhiều tờ báo xuất bản trên đất Bắc. Tên tuổi ông được nhắc nhở qua hai cuốn tiểu thuyết thu hút độc giả thời đó là “Mưa dập gió vùi” và “Mình còn trẻ lắm”. Ở mảng âm nhạc, sáng tác đầu tay “Những nẻo đường Việt-Nam”, tác giả vẽ lên hình ảnh đẹp đẽ của quê hương đất nước trên bước đường phong sương lang bạt kỳ hồ ...

*“Những nẻo đường Việt-Nam
Suốt từ Cà-Mau thẳng tới Nam-Quan
Ôi, những nẻo đường Việt-Nam
Ôi, ta đắp đường làng ta
Nhấn ai đi xin chớ quên quê nhà
Con đường về thôn vui quá”*

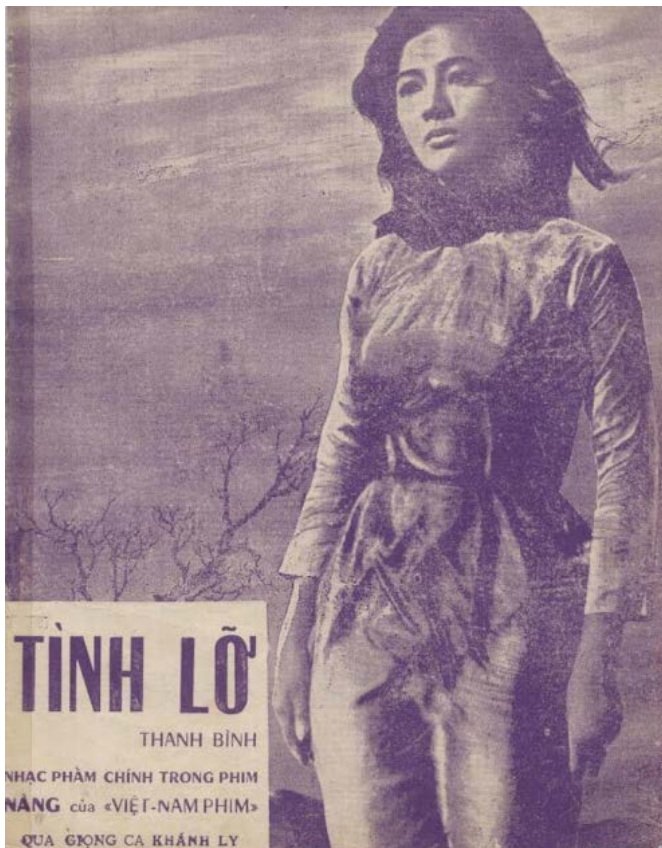
Và bức tranh quê nhà với những hình ảnh mộc mạc, gần gũi, gợi nhớ gợi thương vẫn thấp thoáng đâu đó trong khúc hát “Lá thư về làng” ...

*“Từ miền xa viết thư về thăm xóm làng
Sắt son gửi trong mấy hàng
Thăm bà con dải dầu mưa nắng
Em thơ ơi, có còn học hành sớm tối*

*Áo nâu tươi, gái làng còn che môi cười
Và đàn bò còn nghe chim hót lưng đồi”*

Tánh tình ông vốn dĩ hào hoa và cư xử lịch thiệp nên được nhiều người quý mến rồi đem lòng thầm thương, trộm nhớ nhưng nhạc sĩ Thanh Bình luôn gặp phải những cuộc sống tình cảm lận đận và treo ngoe vì số phận không may mắn.

Hiệp định Genève cắt chia đất nước ở vĩ tuyến 17 đã đánh dấu cuộc phân ly của đôi trai gái ở lứa tuổi thanh xuân với mối tình vừa chớm nở. Hình ảnh người con gái tên Hằng ở Hải-Phòng và dư âm của cuộc tình dang dở đó theo chân ông rời đất Bắc rồi dong ruổi trên bước đường di cư xuống phương Nam. Từ trên boong tàu, ông nhìn thấy người yêu đang chạy dọc theo bờ cảng và hồi hải chen lẩn giữa đám đông hỗn độn. Không được tận mặt nhau, không nói được với nhau câu nào là hình ảnh sau cùng của một cuộc tình không đoạn kết. Không lâu sau đó, ông được tin người yêu nơi xa bị gia đình ép gả đi lấy chồng và nhạc phẩm “Tình lỡ” với lời lẽ xót xa, nức nở ra đời như để nhắc nhở và tiếc nuối cho một cuộc tình đã xa mờ theo dĩ vãng ..

Minh tinh Thẩm Thúy Hằng trên hình bìa tờ nhạc “Tình lỡ”, tái bản 1970

*“Thôi rồi còn chi đâu em ơi
Cố còn lại chẳng dư âm thôi
Trong cơn thương đau men đắng môi
Yêu rồi tình yêu sao chua cay
Men nào bằng men thương đau đây
Hồi người bỏ ta trong mưa bay”*

Năm 1970, hãng Vietnam Films của minh tinh Thẩm Thúy Hằng và đạo diễn Lê Mộng Hoàng thực hiện cuốn phim “Nàng” dựa trên tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Bùi Hoàng Thu. Phim với sự góp mặt của các tài tử sáng giá như Thẩm Thúy Hằng, Trần Quang, La Thoại Tân, ca sĩ Phương Hoài Tâm, v.v. và đoạt giải Tượng Vàng tại Đại hội Điện ảnh Á Châu ở Đài-Loan lần thứ 7. Nhạc phẩm “Tình lỡ” của Thanh Bình với tiếng hát Khánh Ly được chọn làm ca khúc chính (the soundtrack). Những lời ca nỉ non, ai oán đó giống như một lời tiên đoán, một định mệnh đã an bài. Bài hát càng được yêu thích thì cuộc đời của ông triền miên lâm vào hoàn cảnh trái ngang. Mãi đến năm 1973, khi tuổi ngoài 40, ông mới tạo dựng được cho mình một mái nhà êm ấm với vợ đẹp, con ngoan. Nhưng hạnh phúc đã sớm chia tay với ông khi người vợ khoác áo ra đi và để lại cho ông đứa con gái tuổi vừa lên 3 ..

*“Một vầng trăng vỡ đã thôi không theo nhau
Cuộc tình đã lỡ với bao nhiêu thương đau
Hết rồi nay đã không còn gì thật rồi
Chỉ còn hiu hắt cơn sầu không nguôi”*

Cuộc đời năm 1975 đã đưa đời sống của ông lâm vào ngõ cụt. Hạnh phúc bất hạnh khiến cho ông luôn sống trong cảnh nghèo túng, cô đơn và bệnh tật. Người con gái không may vướng vào vòng lao lý và ông phải sống nương náu nơi người cháu ruột cho đến khi qua đời năm 2014. Tang lễ của ông diễn ra lặng lẽ, vắng mặt đứa con duy nhất và với chưa đến 20 người thân quen đưa tiễn ông về nơi an nghỉ cuối cùng.

Có lẽ định mệnh cay nghiệt như đã âm thầm báo trước qua những lời ca mà ông đã viết, nên mối tình trăm năm cứ là tình lỡ, và cuộc đời 82 năm của ông vẫn là đời buồn ...

*“Phương trời mình đi xa thêm xa
Nghe vàng mùa thu sau lưng ta
Em ơi, em ơi thu thiết tha
Ôi người vì ta qua phong ba
Cố còn gì sâu trong tâm tư
Mắt lệ mờ hoen dư âm xưa”*

TV

Trước đây, ở mục này có “nêu danh” một vài ngôi sao thể thao lừng danh, tiền như thác lũ, nhưng cuối cùng ngập trong nợ nần và túng quẫn. Kỳ này, mời bạn theo dõi một vài danh tiếng khác, ăn chơi thụ hưởng đủ kiểu, nhưng kiến tạo cho mình một nền móng tài chính vững chắc ...

USAIN Bolt

Usain Bolt (Jamaica) với danh hiệu “tia chớp”, giữ thành tích khó ai có thể phá vỡ, gồm 11 Huy chương vàng tại các giải vô địch và 8 Huy chương vàng Olympic trong môn điền kinh.

Ngoài đường đua, một đời sống khá nhộn nhịp của Usain Bolt là âm nhạc. Anh là nhà sản xuất nhạc, chơi DJ “miễn phí” tại tiệc bạn bè hay lễ hội. Vẫn chưa đã, Bolt mở hộp đêm “Usain Bolt’s Tracks & Records”, đây là một chuỗi nhà hàng và quán bar vừa có màu sắc thể thao, vừa ẩm thực, gồm các thức uống và đặc sản của Jamaica. Bolt đưa các hình ảnh và huy chương của mình trang trí trong nhà hàng để tăng sự hấp dẫn. Và quả nhiên, có sức thu hút rất mạnh!

Usain Bolt là một DJ có hạng

CRISTIANO Ronaldo

Cristiano Ronaldo là một siêu sao bóng tròn thế giới người Bồ Đào Nha (Portugal), chỉ xếp sau Messi (Argentina), tài sản khoảng 800 triệu đô. Sở thích của Ronaldo pha trộn giữa lành mạnh và độc hại. Anh thừa nhận anh mê chơi bài, poker hay blackjack, nhưng để giải trí hơn là ăn thua. Ngoài ra, anh thích sưu tập xe hơi, trong garage nhà anh có hơn 19 chiếc siêu xe như Bugatti Chiron, McLaren Senna, Ferrari 599 GTO, Rolls-Royce Dawn, Rolls Royce Wraith, Lamborghini, Ferrari, Maserati, đắt tiền nhất là chiếc Bugatti Centodieci, trị giá 9 triệu đô la.

Ngoài việc đầu tư bất động sản khá thành công, Ronaldo rất biết hưởng thụ, mê ẩm thực và thời trang, giờ rảnh vì vụ trên du thuyền riêng cùng gia đình và bạn bè.

Cristiano-Ronaldo và “xe” Bugatti-Chiron

SERENA Williams

Serena Williams là tay vợt tennis nổi tiếng, hiện giữ 23 danh hiệu Grand Slam, là tay vợt thứ hai đoạt nhiều giải Grand Slam mọi thời đại, chỉ sau Margaret Court (24 danh hiệu). Với vóc dáng dĩnh dhang, vạm vỡ, ít ai nghĩ Williams có những sở thích rất... phụ nữ, là nấu ăn, thiết kế thời trang và trang trí nội thất. Cô thường tự tay nấu đãi bạn bè những món độc lạ. Cô cũng có con mắt khá tinh tường về thời trang và thiết kế nội thất. Ngoài việc thiết kế dòng quần áo cho riêng mình, cô cũng remodel nội thất cho những ngôi nhà cao cấp và đặc biệt Williams đam mê đọc sách thay vì lướt mạng.

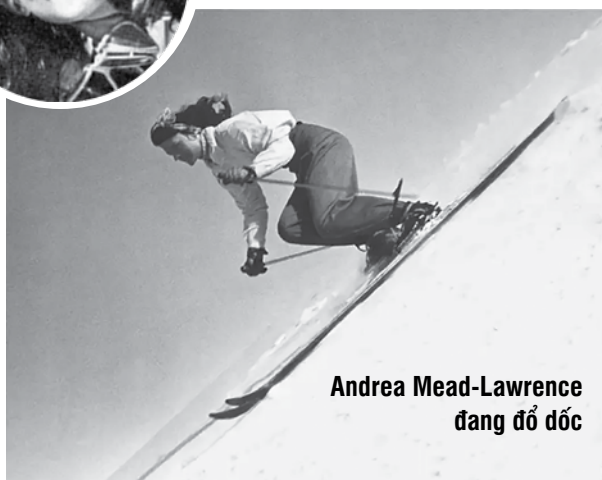

Williams và chồng con

Ngày này năm xưa...

20-2

1952

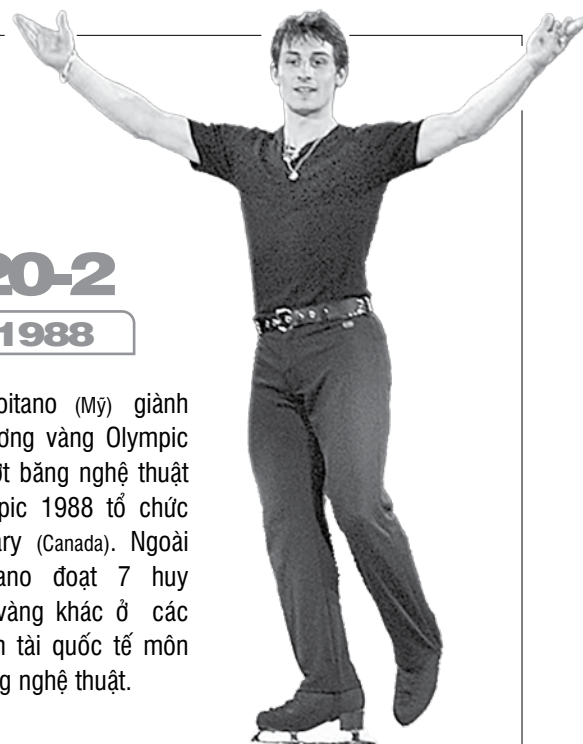
Andrea Mead-Lawrence
đang đổ dốc

Andrea Mead-Lawrence (Mỹ) giành 2 huy chương trượt tuyết Slalom và Giant slalom tại Thế vận hội mùa Đông Oslo, tổ chức ở Na Uy, diễn ra từ ngày 14-25 tháng 2 năm 1952.

20-2

1988

Brian Boitano (Mỹ) giành Huy chương vàng Olympic môn trượt băng nghệ thuật tại Olympic 1988 tổ chức tại Calgary (Canada). Ngoài ra, Boitano đoạt 7 huy chương vàng khác ở các giải tranh tài quốc tế môn trượt băng nghệ thuật.

Brian Boitano

20-2

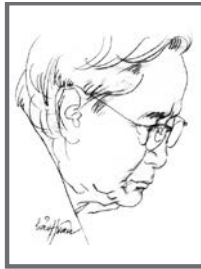
2014

Đội curling Canada trở thành đội “bất bại” từ đầu giải đến cuối giải sau khi hạ đội tuyển curling (bi trượt) của Thụy Điển với tỷ số 6-3 tại trận chung kết ở Thế vận hội Sochi tổ chức tại Nga năm 2014.

Đội tuyển curling Canada tại Olympic 2014

ẢNH: CREATOR: ROBERT F. BUKATY | CREDIT: THE ASSOCIATED PRESS

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Trần Tử Thiêng người đồng hành với thời đại mình

Trần Tử Thiêng già từ bè bạn ra đi đến nay là đã 25 năm. Hai mươi lăm năm trôi qua, dòng nước dưới chân cầu vẫn chảy, mà chuyện đời thì mãi như ngày nào. Bài Hương Ca Vô Tận vẫn vang lên trong hồn ai, quán xưa vàng úa người còn đợi người, kiếp tha hương vẫn trôi giạt trong lệ nồng, và nơi quê xưa còn nghe tiếng khóc.

Với 200 ca khúc để lại cho đời, có thể xem là một di sản. Tất nhiên không phải chỉ có Bản Tình Ca Mùa Đông nhiều người yêu thích. Tôi đi chiều nay lòng chợt nhớ người. *Hẹn hò vì nhau qua phong ba / anh bước đôi chân chậm quá...* Viết nhớ Trần Tử Thiêng. Mà nhớ Trần Tử Thiêng là nhớ tới những bạn bè thân quen và những khuôn mặt ngày cũ. Dưới mái trường. Trên hè phố. Ở quán cà phê. Rồi nắng trên quân trường, mưa trên poncho. Chiếc cầu gãy như cánh con albatross sa trên dòng nước...

Mà nói tới chân dung của những nghệ sĩ một thời lẽ tất nhiên phải nhắc tới Cung Tiến, Trịnh Công Sơn, Lê Uyên Phương, Ngô Thụy

Miên, Từ Công Phụng, Lam Phương, Anh Bằng ... Và Trần Tử Thiêng. Khác với những nhạc sĩ kể trên, Trần Tử Thiêng hát trên mỗi bước đi nhịp cùng những bạn đồng hành của một thời. Sinh trưởng ở quê nghèo Miền Trung, Trần Tử Thiêng mang theo hình ảnh những con đò, khúc sông, bờ ruộng, mái tranh, bóng mẹ, bóng em... như một phần máu thịt tự thân. *Mùa hè năm nay anh đưa em rời phố thị đôi ngày. Để về miền quê xa nghe rừng thiêng gọi lá. Nhìn khói lửa chiến tranh trên ruộng đồng ngày ấy và cùng với đứa bé đợi chờ cha không về...* Nhắc lại để thấy rằng ở thời thanh xuân của mình Trần Tử Thiêng cũng hát tình ca. Nhưng tình ca Trần Tử Thiêng không dựng lên những cảnh lãng mạn đầy chất thơ như *Trời ươm nắng cho mây hồng / mây qua mau em nghiêng sầu / còn mưa đến như hôm nào em đến thăm / mây âm thầm mang gió lên* (Mưa Hồng. Trịnh Công Sơn) hay *Áo Lụa Hà Đông* (Ngô Thụy Miên), *Bây Giờ Tháng Mấy* (Từ Công Phụng)... Trong tình ca Trần Tử Thiêng ta thấy thấp thoáng hình bóng của quê hương khói lửa, chia phôi và tiếc nhớ *Mười năm yêu em ta hóa thành chiếc lá / Trôi theo từng cơn lũ của kiếp sống. Đâu còn áo lụa kiêu sa, mùi hoàng lan trong giấc ngủ. Bây giờ Cuộc đời là vách núi là tường mây / Quê*

hương nắng cháy đêm ngày / Mà anh chim vút cánh bay thăm thăm đường dài / Không về thăm em...

Âm nhạc Trầm Tử Thiêng theo anh em vào tận quân trường với mồ hôi và mùi nắng cháy ngày nào. *Quân Trường Vang Tiếng Gọi, Đêm Di Hành, Mưa Trên Poncho* là những ca khúc viết về giai đoạn này. Rồi Tết Mậu Thân và Mùa Hè Đỏ Lửa. Xin cùng nghe lại tiếng vọng của quê hương lửa khói qua *Chuyện Một Chiếc Cầu Đã Gãy* và *Bài Hương Ca Vô Tận*. 'Hát nữa đi Hương hát điệu nhạc buồn điệu nhạc quê hương / Hát nữa đi Hương hát lại bài ca tiễn anh lên đường / Ngày đao binh chưa biết còn bao lâu, / cuộc phân ly may lắm thì qua mau / Hát nữa đi Hương hát để đợi chờ...' Những người đã qua chinh chiến, cả đến những bạn lớn lên sau chiến tranh, ai nghe mà không xúc động.

Rồi chiến tranh đi qua trong uất hận ghen ngào. Rồi từ đây khổ nhục. Rồi bỏ nước ra đi. Để đêm đêm nhớ về Sài Gòn. Nguyễn tôi cùng bè bạn ở đây nhiều đêm cùng nhau nghe hát lại *Đêm Nhớ Về Sài Gòn* mà nước mắt rưng rưng. Thấy lại những phố phường buồn xưa chưa nguôi, những chờ đợi và mong ngóng tin nhau, những khúc nhạc vàng gọi lại âm xưa... Rồi bóng mẹ già, rồi mất người tình ngóng trông. Nói bao nhiêu cho vừa. Theo ý kẻ viết bài này, chưa có bài nhạc nào gọi nhớ Sài Gòn hay như bài của Trầm Tử Thiêng. Nó đã được dùng làm chủ đề cho nhiều chương trình nhạc ở hải ngoại.

Từ những đêm Sài Gòn như thế chúng ta ra đi. Để đến những bến bờ khác hoàn toàn xa lạ. Trầm Tử Thiêng bằng âm nhạc đã cùng với Trúc Hồ gọi lại *Những*

Bước Chân Việt Nam. Thật là lớn lao, thật là xúc động. Nguyễn đã nghe bài này nhiều lần. Trên sân khấu Asia với mấy chục ca sĩ cùng hợp ca *Những Bước Chân Việt Nam*. Nghe mà nước mắt rưng rưng, nghĩ tới thân phận mình và bạn bè với cả triệu người khác 'khắp nơi trên địa cầu giờ in dấu bước chân Việt Nam'. Nước mắt muốn rơi vì trong những người hát đó có những anh chị em không còn nữa, như Lê Uyên Phương, Ngọc Lan, Việt Dũng, Duy Quang... Âm vang *Những Bước Chân Việt Nam* còn dội mãi trong lòng cho tới bây giờ và còn mãi mãi. Tiếp theo, Trầm Tử Thiêng và Trúc Hồ còn sáng tác một số bài nữa về phần kiếp lưu vong: *Bên Em Đang Có Ta, Có Tin Vui Giữa Giờ Tuyệt Vọng, Một Ngày Việt Nam, Việt Nam Niềm Nhớ...* Tất cả những ca khúc vừa nói kết hợp lại dựng lên thành tượng đài tưởng niệm một thời của Việt Nam.

Khắp nơi trên địa cầu, giờ in dấu bước chân Việt Nam...

Những đôi chân miệt mài, đang vươn tới dưới ánh ban mai

Lâu nay ta lặng thinh, hai mươi năm ngại ngần

Sống giữa ân và oán, muốn hát lên đôi lần.

Grand merci la France, pour vos bras ouverts

Thanks Australia, for your open hearts

Thank you Canada, for the liberty

Thanks America, for your open arms

We, thank the world, for its true freedom

We thank the world, we thank the world

Thank you, we thank you all

Khắp nơi trên địa cầu, giờ in dấu bước chân Việt Nam

Những bước chân Việt Nam

Đúng vậy. Trầm Tử Thiêng từng viết trong ca khúc của mình: *Suốt bao nhiêu năm qua, ta vẫn nhớ trước sau đời ta...* Và cả cuộc tình dù không đậm ấm. Cũng vì cuộc tình này mà suốt đời Trầm Tử Thiêng không có gia đình. 'Nhưng ông không nói với ai. Trầm Tử Thiêng là người lặng lẽ nhất trong mọi sinh hoạt, khiêm tốn nhất trong mọi xuất hiện.' Du Tử Lê đã ghi nhận như thế. Ông chỉ nói lên trong âm nhạc. Xin đọc lại ca từ trong bài *Tưởng Niệm* của ông:

Ta nghiêng tai nghe lại cuộc đời - thì hãi hùng hoàng hôn trở tới - Ta nghiêng vai soi lại tình người - thì bóng chiều chìm xuống đôi môi - Đang mân mê cho đời nở hoa chợt bàng hoàng đến kỳ trăng trối - Đang nâng niu cuộc tình lộng lẫy - bỗng ngỡ ngàng vụt mất trong tay - Ta khổ đau một đời, để chết trong tình cờ - Ta tìm nhau một thời, để mất nhau vài giờ - Bàn tay làm sao nắn, một đời vừa đi qua - bàn tay làm sao giữ, một thời yêu thiết tha - Mang ơn em, trao tặng một lần - là kỷ niệm dù không đậm ấm - mang ơn em đau khổ thật đây - là nắng vàng dù nhót trong mây - mang ơn trên cho cuộc đời ta - vài vụn ngày gió cuồng mưa lũ - trăm cơn đau, một vầng nhang khói - kéo ta về, về cõi hư vô.

Về cõi hư vô. Trầm Tử Thiêng đã về với cõi hư vô. Âm nhạc ông những khúc ca đồng hành với thời đại mình sẽ còn mãi. Sẽ còn mãi trên da thịt này, và trên những dặm đường gió bụi mai sau.

TN

Đêm trăng đầy

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Giang nhìn ra khung cửa kính, đêm trời trong trăng tròn, ánh sáng tỏa rực rỡ một góc trời. Tiếng còi xe cứu thương hạ không ngưng, tiếng rú thúc giục xé nát không gian từng mảnh rời. H., bà y tá trưởng, chép miệng “trăng tròn” (full moon!).

Hình như người Âu Mỹ cũng có những niềm tin (dị đoan) theo kinh nghiệm riêng. Như nông dân địa phương tin rằng ngày rằm chó sói hú trăng và rủ nhau tìm mồi thì gia súc của họ sẽ bị cắn xé từng bầy, những người làm việc ở đây cũng tin rằng cứ mỗi lần trăng tròn là phòng cấp cứu sẽ bận rộn vô cùng, từ người lên cơn điên loạn đến những tai nạn khó tưởng, nghĩa là nhiều việc bất thường sẽ

xảy ra cùng lúc. Chuyện thú sản mỗi vào đêm trăng sáng là điều dễ hiểu, nhìn rõ hơn thì cơ hội kiếm ăn cao hơn, thú vật từ bản năng sinh tồn cũng nhận ra điều ấy. Còn việc bất thường xảy ra nhiều hơn vào đêm trăng sáng? Ai biết đâu? Chẳng có thống kê nào nói đến các sự việc kia cả! Nhưng đêm nay thì khu cấp cứu của nhà thương bận không kịp thở. Giang đến đây từ buổi chiều, trăng chưa lên mà đã tủa bụi mờ mắt. Dây phòng có cửa đầy kín những người bệnh tâm thần.

Phòng số 1 là một người bị trầm cảm nặng, đã tự cứa cổ tay, một cử chỉ muốn chấm dứt đời sống. May quá, mảnh thủy tinh không sắc lắm chỉ đủ nhay lớp da bên ngoài và cắt đứt một tĩnh

mạch nhỏ. Giang rửa sạch vết thương, khâu lại những mũi chỉ, và nói cho người bệnh biết rằng vết cắt có thể sẽ dễ thẹo. Bệnh nhân là một phụ nữ trong tuổi 30, trên khuôn mặt thanh tú là đôi mắt trống vắng. Cô ta nhìn lên trần nhà, đứng đưng như vết cắt kia chẳng ăn nhậu chi tới mình. Ngồi bên giường là bà mẹ nước mắt nhoe nhoẹt. Hình như bà mẹ đau lòng hơn chính cô con gái về việc chệch bỏ sự sống. Lòng yêu thương khiến ta quẩn quýt quẩn luyến người thân, ta muốn họ hiện diện trong đời sống mình bất kể việc họ muốn sống hoặc muốn gần gũi ta hay không? Và như thế có nghĩa là ta vì mình, yêu thương mình nhiều hơn là yêu thương người kia? Sự có mặt của người thân yêu kia

khiến đời sống ta giàu có hơn ý nghĩa hơn hay nhiều hệ lụy hơn?

Giang nhớ đến một hình ảnh khác hồi còn thường trú, trải qua một thời gian tập sự tại khu bệnh tâm thần ở trại bệnh Cựu Chiến Binh. Hai tháng giữa những con người trầm luân, đau khổ và đôi khi điên loạn vì các căn bệnh giầy vò dày dọa con người. 60 ngày không dài nhưng đủ để Giang hiểu rằng mình không thể và không đủ kiên nhẫn để làm nổi công việc chữa lành những mảnh hồn rách nát tang thương kia.

Những người bệnh ra vào bệnh viện vì say mê một trên đường phố, cảnh sát mang vào nhà thương, 3 ngày sau ra khỏi nhà thương, vòng tròn lần quần lại tiếp tục, “frequent flyer”. Những cái bụng đầy rượu mỗi ngày mỗi trướng, hai buồng gan xơ cứng, người ng- hiện rượu chết từ từ giữa những cơn say li bì. Lúc đã rượu, mấy đôi mắt lơ lơ đỏ quạch nhìn đời sống thần thờ, xa lạ. Con đường nào đã đưa họ đến trạm cùng quẩn? Người bị chứng trầm cảm kinh niên cũng thờ ơ với đời sống như thế. Có bệnh nhân năn nỉ Giang giúp họ một cách xa lìa đời sống sớm hơn, dễ dàng hơn. Ôi chao, việc làm vô tình gây thương tổn, hủy hoại một sinh vật đã khó chấp nhận huống hồ ta có

tình cố ý gây thương tổn, lấy đi một đời sống?

Suốt đời có lẽ chẳng bao giờ Giang quên những đôi mắt sâu thẳm kia, những khung cửa sổ trống vắng vô cảm. Thân xác ngồi đây tê dại giữa trần gian nhưng tâm cảm kia hằn trắng toát lạnh lẽo như bức tường vừa quét vôi, không nghe tiếng chim hót, không thấy bầu trời xanh?

Đôi mắt thờ ơ vô cảm kia lại xuất hiện hôm nay trong một ngày trăng tròn. Nhưng hôm nay, Giang chỉ làm công việc khâu lại vết thương trên cổ tay mà không thể tìm hiểu nguyên nhân đằng sau hành động tự hủy này. Vết thương thân xác chỉ tốn 30 phút là khâu vá, băng bó xong, còn vết thương sâu trong tâm khảm kia thì làm thế nào? Lâu lắm rồi, có lần Giang tham dự một buổi hội thảo về sự tự hủy. Diễn giả trình bày một bản thống kê rất lớn, từ những miền đất khác nhau và những hoàn cảnh sống khác nhau. Tự hủy thực sự và tự hủy [để] dọa dẫm. Tự hủy vì buồn, hết muốn sống, chán đời. Tự gây thương tổn cho cơ thể để dọa dẫm uy hiếp người khác được xếp vào một nhóm bệnh tâm thần có tên “Borderline personality” (“rối loạn nhân cách?”), những người tâm thần bệnh hoạn giữa sự điên

loạn mất hết tự chủ, chỉ nhắm vào chính mình và chán ghét tha nhân.

Sách vở kê khai các nguyên nhân dẫn đến việc tự hủy. Có người tự hủy vì oán hờn, dùng cái chết của mình để gây đau khổ hối hận cho người khác. Người đi kẻ ở đều trầm luân, mối ân oán đến chết cũng không tan. Kẻ tự hủy vì cho rằng chỉ có con đường ấy mới bảo toàn tên tuổi, danh dự; dùng cái chết của mình như một hành động phản kháng, cái chết của những người làm chính trị hay để tạ lỗi. Kẻ khác tự hủy vì không tìm thấy ý nghĩa của đời sống, cuộc sống vô vị tẻ nhạt; và cũng có người tự hủy vì đau buồn day dứt, không nhìn ra lối thoát, từ chuyện cơm áo đến tình duyên. Như thế chết đâu phải là đã hết chuyện?

Không biết tại sao Giang loay hoay mãi với ý nghĩ chết chóc tự hủy, có lẽ từ ánh mắt thê lương của bà mẹ và những giòng nước mắt thương xót kia ... Ta mang một sinh vật vào đời, nuôi nấng ấp ủ mà đời sống không có gì để giữ chân con ở lại?

Phòng thứ nhì là một người bệnh tâm thần khác, dùng dao cứa lên tay chân để điều khiển người thân. Đây không phải là lần đầu ông ta có hành động tự hủy mình như thế. Tập bệnh sử

dày trên 10 phân lưu trữ ghi chép khá nhiều chi tiết về những lần ra vào bệnh viện trước đây. Người bệnh được chẩn đoán là bị chứng “borderline personality disorder” bởi một nhóm bác sĩ tâm thần sau lần hội chẩn. Công việc của Giang là khám xét, chữa trị vết thương rồi chuyển bệnh nhân qua bác sĩ tâm thần.

Người bệnh ngồi một mình, nôn nóng và ông ta không giữ được sự bình tĩnh khi được hỏi chuyện. Giọng nói dồn dập, gấp rút như thể sắp sửa nổ tung nếu thế giới chung quanh không còn xoay quanh tâm điểm là ông ấy nữa. Giọng nói mai mỉa day dứt ngay từ câu hỏi mở đầu. Đại khái là bệnh viện chắc bận rộn lắm nên chẳng ai nhìn nhõi đến ông ấy sau cả tiếng đồng hồ đến đây. Mềng ơi, làm sao để ta giải thích rằng đây là phòng cấp cứu của bệnh viện, ai đau nặng thì chữa trước, ai đứt tay mà máu không chảy có vòi thì cứ chờ chứ có phải là quán ăn đâu mà theo thứ tự?

Vết dao cắt cạn và dài, nên Giang chỉ rửa sạch, dùng steri-strip, một loại băng keo đặc biệt, kéo hai mép của vết thương lại với nhau thay vì dùng kim chỉ. Chích cho người bệnh một mũi thuốc ngừa tetanus (“phong

đòn gánh”?) cho chắc ăn rồi phe ta từ già sau khi nói với ông ấy rằng bác sĩ của ông ta đã được báo tin, và sẽ đến thăm bệnh rồi quyết định việc chữa trị. Chỉ từ già mà Giang cũng tốn gần 20 phút vì bị người bệnh níu kéo. Ông ta đặt câu hỏi liên tục:

- Chùng nào thì Bác Sĩ xyz đến?

- ?

- Bác Sĩ xyz có đưa tôi vào khu Bệnh Tâm Thần không?

- ...

- Ông ấy chữa cho tôi ra sao để khỏi bệnh?

- ...

Hình như người bệnh này sợ cô đơn? Lo lắng cỡ thế giới chung quanh không biết ông ấy là nhân vật chính? Giang ngó quanh tìm thân nhân, người đưa ông ấy đến đây đã bỏ đi đâu mất. Việc chăm sóc một con người không bình thường ngày này sang tháng khác khiến họ mòn mỏi? Tập bệnh sử dày cộm kia nói khá rõ về những biến cố trong đời sống của bệnh nhân, dù chỉ những biến cố đưa ông ta đến bệnh viện, khi thì một ống thuốc ngủ, lúc đâm tay qua cửa kính... mỗi lần muốn điều khiển, trói buộc kẻ chung quanh theo ý mình. Giang bỗng nhớ đến câu chuyện đọc trong sách vở, Chí Phèo rạch mặt đi đòi nợ thuê... Con nợ vì

sợ, vì chán mà chất bóp vợ vét những thứ có thể để hiến tặng hầu (tổng) tiền khách đòi nợ. Thân nhân của những người bị chứng “borderline personality disorder” cũng thế? Họ cũng nhận một gánh nợ từ thừa kiếp nào nên đành chịu đựng cho đến khi xóa sổ hay cắt đứt được mối liên hệ kia? Chao ôi là nợ nần, nợ tình hay nợ tiền đều là xiềng xích? Chỉ khi chủ nợ bằng lòng tha, cắt đứt dây oan mới hết trói buộc?

Giang là người bằng quan, chỉ tiếp xúc với người bệnh qua công việc, và công việc đơn giản 5, 10 phút mà đã bị níu kéo đến 40 phút. Nghĩa là 30 phút kia không được tiêu xài vào việc chăm sóc một người khác trong khi phòng cấp cứu bận túi bụi! Khi Phil gọi từ intercom nói cần giúp đỡ gấp gáp, Giang mới tháo ra được sợi dây trói vô hình kia. Vừa chạy ra khỏi phòng, phe ta vừa ngẫm nghĩ không biết thân nhân ông ấy sống ra sao mỗi ngày? Đời sống họ hẳn đầy những bất an, uất ức, sầu thảm nhất là cảm thấy bất lực không lối thoát khi phải chung sống và chịu đựng một tâm thần bệnh hoạn kia? Những gì trói buộc người thân thích?

Người ta đưa vào phòng cấp cứu, những chiếc

giường liên nhau chỉ quây màn để giữ sự riêng tư phần nào, một người đàn ông trong tuổi 40, thân mình đầy máu. Tay trái còng vào thành giường. Cảnh sát đứng bên ngoài canh chừng và chờ đợi “medical clearance”, nghĩa là bệnh nhân khỏe mạnh đủ để đưa vào nhà giam. Ông ta say khướt nên chưa cảm thấy sự đau đớn từ các vết cắt tươm máu từ trận đánh lộn trong quán rượu, họ dùng những chai bia đã đập vỡ làm vũ khí. Không biết các vết cắt nông sâu thế nào, có cửa vào mạch máu lớn nào không, người bệnh nhân đầy những mảnh chai nhọn hoắt. Giang hỏi bà H., người Y Tá Trưởng:

- Huyết áp [bao nhiêu]?

Bà ta gật đầu:

- Để tôi cắt bỏ quần áo đã!

Vừa quay lưng Giang đã thấy bà H. chạy ra khỏi phòng, tay che miệng cố ngăn tiếng cười. Không hiểu chuyện gì? Vài ba phút sau, những người y tá khác đã xúm quanh bệnh nhân, một người giở tấm mền đắp, mọi cặp mắt đổ dồn vào trái dừa leo quán bằng keo quanh đùi phải của người bệnh. Giang bắt gặp mình ái ngại, người đàn ông này hẳn là mặc cảm ghê gớm? Đằng sau cái bề ngoài ồn ào kia là những gì? Chỉ có những giây phút không

ngờ đến, kẻ bàng quan mới có cơ hội nhìn thấy cái mặc cảm khốn đốn kia? Ông ta nghĩ gì khi gắn trái dừa leo trên đùi?

Con người khi tự ti mặc cảm thường có phản ứng đối ngược? Trình diễn một vở bọc tự tôn, khoe khoang hay kiêu mạn nhưng tâm hồn bên trong thì trống rỗng, tang thương rách nát? Lúc nào cũng phải đối mặt mình đối người để bớt tự ti?

Ý nghĩ của Giang lan man đến đó thì ngưng. Hệ thống intercom báo tin một ca cấp cứu khác, một tai nạn xe cộ. Câu chuyện giữa Giang và mấy người paramedic (Trợ Y?) diễn ra như thế này:

- Nam, khoảng 20, bất tỉnh, mạch 130, huyết áp 90/60

- Tự thở được (breathing on his own)?

- Khó nhọc (labored), mạch 160

- Huyết áp? Đã đặt dây truyền nước biển (IV line in)?

- Có

- Bị thương ở đâu? Xuất huyết?

- Không biết, chưa thấy vết thương

...

Đây là một nhà thương của thành phố, không phải trung tâm [chữa] chấn thương, Trauma

Center, với đầy đủ dụng cụ, máy móc và cả một toán bác sĩ giải phẫu chuyên về chấn thương. Ta sẽ phải quyết định rất nhanh để bệnh nhân được săn sóc cấp kỳ, đúng lúc và đúng chỗ, 20-30 phút là giây phút quyết định của một sinh mạng. Nơi xảy ra tai nạn gần nhà thương thành phố, 15 phút, và khá xa trung tâm chấn thương, 40 phút. Giang nhìn Phil, cả hai gật đầu cùng lúc. Xe cứu thương đưa bệnh nhân về đây, phe ta khám bệnh và nếu cần sẽ chuyển bệnh nhân bằng trực thăng đến trung tâm chấn thương.

Sau khi được truyền nước biển, huyết áp và nhịp tim đã bớt dồn dập. Người bệnh thở đều đặn và nhịp nhàng hơn, mấy mảnh kính vỡ cắt trúng tĩnh mạch lớn nên ông ấy mất máu khá khá, chỉ cần khâu vá lại rồi truyền máu là tạm ổn.

Đêm trắng đầy dẫy Giang khá nhiều bài học về đời sống. Mỗi con người là một tiểu vũ trụ. Bệnh tật hay “bình thường” chỉ khác nhau một đường ranh nhỏ. Ý tưởng con người thường xoay chuyển liên miên. Lúc vui lúc buồn. Cảm tính có thể tĩnh nhưng hành động mang lại hệ quả. Làm thế nào để giữ được sự bình an cho tâm hồn? Tinh thần vững vàng thì lý trí sẽ minh mẫn và ta sẽ điều khiển, tiết chế được hành động cử chỉ của mình?

Có thể nào ta giữ được sự bình yên mạnh mẽ, tự chủ giữa những xoay chuyển của đời sống chung quanh? Như sự việc dồn dập trong đêm trắng tròn kia?

TLL

TRẦN LÝ LÊ

Xuân Muộn

Có mùa Xuân ta về rất muộn

Cây đời nảy hạt một nụ xanh

Đất khô trút máu nuôi hoa mới

Tháng Năm bướm lạ đậu trên cành

Đôi ta mùa Xuân về rất muộn

Hoa vừa hàm tiếu đã sang Thu

Mùa Đông năm ấy anh ra biển

Mặt sóng đóng băng mấy sương mù

Đôi ta mùa Xuân về quá muộn

Thời gian vội vã thoảng trôi nhanh

Cứ nghĩ đến anh em lại khóc

Vết thương đã vá mãi chưa lành

TLL

NGUYỄN ĐÀI THI

HỎI: Thưa quý báo, tôi có quốc tịch Mỹ được 7 năm. Mấy năm sau này, con tôi có mở một doanh nghiệp ở Việt Nam, cháu gọi tôi về trợ giúp (con tôi là công dân Việt Nam). Tôi có mở trương mục ngân hàng ở Việt Nam, và 2 năm rồi tôi chưa trở lại Mỹ. Xin trả lời giúp là tôi có phải đến Đại Sứ Quán Mỹ để xác nhận tình trạng đang sinh sống nước ngoài không. Thứ hai là những năm làm ở Việt Nam, tôi vẫn đóng thuế cho Việt Nam (hiện tôi vẫn còn giữ quốc tịch Việt Nam). Như vậy tôi có cần khai thuế ở Mỹ không? Xin cảm ơn.

ĐÁP: Thưa ông, thuế vụ liên bang ở Mỹ là lãnh vực chuyên môn của tôi cho nên tôi có thể giải đáp câu hỏi của ông về luật thuế ở Mỹ. Còn về việc có nên khai báo với Đại Sứ Quán Mỹ về nơi ông hiện đang sinh sống

hay không thì xin lỗi ông tôi không giúp được. Tôi nghĩ ông nên tham khảo với các chuyên gia về luật di trú.

Luật thuế ở Mỹ bắt buộc những ai có quốc tịch Mỹ hoặc thẻ xanh (thường trú nhân) phải khai thuế ở Mỹ, nếu có thu nhập trên mức quy định hàng năm. Chẳng hạn như năm 2024 độc thân có thu nhập trên 14,600 đô la, vợ chồng trên 29,200 đô v.v. thì phải khai thuế. Còn như làm nghề tự do hoặc tự kinh doanh (self-employed), thì phải khai thuế nếu kiếm được ít nhất 400 đô la lợi nhuận ròng sau khi trừ chi phí.

Nguồn gốc thu nhập từ bất cứ nơi nào trên thế giới vẫn tính là thu nhập và phải khai thuế lợi tức ở Mỹ. Mặc dù ông đã đóng thuế cho Việt Nam, ông vẫn phải khai thuế ở Mỹ, trừ khi nào ông từ bỏ quốc tịch Mỹ.

Có một điều quan trọng tuy ông không hỏi nhưng sẵn đây tôi cũng muốn nhắc với ông, rằng ông phải khai báo tài khoản tương mục ngân hàng của ông ở Việt Nam, nếu ông có ít nhất 10,000 đô

la trong tài khoản này. Bất cứ lúc nào tài khoản ông có con số 10,000 đô là coi như ông phải khai báo, cho dù số tiền này vào tài khoản của ông chỉ một giây phút hay một ngày. Không khai báo sẽ bị phạt rất nặng.

HỎI: Thưa cô Đài Thi, con gái tôi là du học sinh ở Mỹ. Cháu hiện đang sống với một người chồng đã có quốc tịch Mỹ. Hiện nay thì cháu chỉ làm nail cuối tuần. Như vậy việc khai thuế có cần thiết không, và cháu phải khai thuế như thế nào. Cảm ơn cô.

ĐÁP: Thưa chị, có một số chi tiết chị không nói rõ cho nên tôi khó trả lời cho đúng vào trường hợp của con gái chị. Nếu chị có thể bổ sung thì tôi sẽ trả lời cụ thể hơn vào số báo sau.

Thứ nhất, con gái chị có chồng quốc tịch Mỹ, vậy cháu có làm thủ tục xin thẻ xanh chưa? Cháu có số An Sinh Xã Hội chưa? Khi khai thuế thì phải có số An Sinh Xã Hội hoặc số ITIN. Số ITIN do Sở Thuế cấp chỉ dùng để khai thuế, không thể dùng để đi làm.

Nếu có số An Sinh Xã Hội, khi cháu làm nail, cháu có nhận được mẫu 1099 hoặc W-2 không?

Có thu nhập thì phải khai thuế lợi tức ở Mỹ, nếu tổng cộng thu nhập của hai vợ chồng trên 29,200 đô la. Trường hợp của cháu phải khai thuế theo diện “vợ chồng khai

chung” hoặc “vợ chồng khai riêng”, nhưng chắc chắn chồng hay vợ không được khai thuế dạng “độc thân”.

HỎI: Xin chào cô Thi, tôi có câu hỏi xin cô giúp đỡ. Tôi sống ở tiểu bang Texas. Năm 2024 tôi có đến chơi ở sông bạc Winstar và Choctaw ở tiểu bang Oklahoma, và đã trúng giải độc đắc. Cuối năm tôi có nhận được mẫu W-2G và 1099-MISC. Tôi đã khai thuế liên bang federal tax số tiền trúng này. Vậy tôi có cần phải khai thuế tiểu bang Oklahoma nữa không? Xin cảm ơn cô.

ĐÁP: Xin thưa, khai thuế lợi tức liên bang là điều không thể tránh khỏi. Có cần phải khai thuế tiểu bang hay không là còn tùy theo luật của từng tiểu bang.

Riêng tiểu bang Oklahoma, những ai có thu nhập ở tiểu bang này đều phải khai thuế Oklahoma. Thu nhập bao gồm lương bổng, lợi nhuận kinh doanh, trúng số, đánh bài thắng v.v., cho dù không cư ngụ ở tiểu bang này mà chỉ đến đó chơi. Cho nên, theo đúng luật ở đó thì ông cần phải khai thuế tiểu bang Oklahoma nữa.

Tôi không rõ là Bộ Thuế Vụ của tiểu bang Oklahoma truy thuế gắt gao hay lỏng lẻo, hoặc họ phạt nặng hay phạt nhẹ. Có một số người cũng trúng giải độc đắc như ông nhưng chỉ khai

thuế liên bang và quyết định không khai thuế tiểu bang Oklahoma. Họ cho rằng Bộ Thuế Vụ của tiểu bang này sẽ không bao giờ truy thuế họ. Đó là suy nghĩ và quyết định riêng của cá nhân họ. Tôi đã từng biết có người ở Texas đã bị tiểu bang Oklahoma truy thuế vì không khai thuế số tiền đã trúng ở các sòng bài.

HỎI: Xin cô Đài Thi cho tôi hỏi, tôi thiếu thuế mấy năm nay nhưng không có tiền trả. Nay tôi nhận được thư của Sở Thuế, họ hăm dọa sẽ thế chấp tịch thu tài sản, nhưng không nói rõ sẽ tịch thu những gì. Vậy tôi phải làm sao? Tôi có nên chuyển tài sản qua cho người thân đứng tên không? Xin cảm ơn cô.

ĐÁP: Thưa ông, trường hợp của ông đến giai đoạn nghiêm trọng hay chưa là tùy vào loại thư nào Sở Thuế đã gửi cho ông. Nhưng nói chung, Sở Thuế không phải hăm dọa suông đâu.

Loạt thư đầu Sở Thuế gửi cho ông là để nhắc nhở ông số tiền ông thiếu và cho ông một thời gian để trả thuế hoặc khiếu nại

Department of the Treasury
 Internal Revenue Service
 Philadelphia, PA 19255-0010

Notice
 Notice date
 Taxpayer ID number
 Case reference number
 To contact us
 Page 1 of 5

LT11
 March 2, 2020
 Nnn-nn-nnnn
 nnnn
 Phone 800-xxx-xxxx

TAXPAYER NAME
 ADDRESS
 CITY, STATE ZIP

Notice of Intent to Levy and Notice of Your Right to a Hearing
Intent to seize your property or rights to property
Amount due immediately: \$4,823.12

We haven't received a payment despite sending you several notices about your overdue taxes. The IRS may seize (levy) your property or your rights to property on or after April 1, 2020.
 Property includes:
 • Wages and other income
 • Bank accounts
 • Business assets
 • Personal assets (including your car and home)
 • Alaska Permanent Fund Dividend and state tax refund
 • Social Security benefits

Billing Summary
 Amount you owed \$4,309.00
 Additional penalty charges 399.96
 Additional interest charges 114.16
Amount due immediately \$4,823.12

nếu ông nghĩ rằng con số đó không đúng. Loạt thư sau đó họ sẽ tiến hành những thủ tục tịch thu tài sản. Những lá thư này rất quan trọng, ông đừng bỏ lơ hoặc vứt vào sọt rác.

Những năm trước đây Sở Thuế không gắt gao lắm trong việc truy thu thuế vì thiếu nhân sự, nhưng bắt đầu từ đầu năm 2024 họ đã tăng cường việc truy thuế mạnh hơn. Họ tiến hành thủ tục tịch thu mau chóng hơn đối với những ai thiếu thuế mà làm lơ không trả thuế và cũng không trả

lời những lá thư họ gửi. Tình hình sẽ bắt đầu trở nên nghiêm trọng khi Sở Thuế gửi thư mang số LT38, sau đó là thư số LT11 (giống như trong hình trên đây).

Trong giai đoạn này, Sở Thuế sẽ không cho biết chính xác là họ sẽ tịch thu những gì. Nếu ông chuyển tài sản qua cho người thân hoặc bán đồ bán tháo giá rẻ thì có thể Sở Thuế sẽ cho rằng ông tẩu tán tài sản, chẳng những họ sẽ lấy lại được mà còn có thể buộc tội gian lận nếu như họ có đủ bằng chứng. Hậu quả

của việc tẩu tán tài sản sẽ tệ hơn nhiều.

Thay vì tẩu tán tài sản, tốt nhất là ông nên tìm người chuyên môn đại diện cho ông trước Sở Thuế. Họ sẽ phân tách hồ sơ thuế và hoàn cảnh tài chính của ông kỹ càng, để đưa ra giải pháp vừa hợp pháp và vừa có lợi nhất cho ông, và tôi tin chắc rằng nếu ông tìm đúng chuyên gia thì kết quả sẽ tốt hơn nhiều so với việc tẩu tán tài sản hoặc để Sở Thuế tịch thu bán giá rẻ.

Chúc ông may mắn.

NDT

giữ trẻ ...
 share phòng ...
 sang tiệm ...
 tìm thợ ...

Lười hiếm ...
 cái gì cũng có,
 mà sao thiếu món
 chuột rang muối
 vậy chời?

 PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT...

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

20-03-2025 - 26-03-2025

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.102
EVA AIR	2	LAX, TPE	\$1.102
TURKISH AIRLINES	1	IST	\$1.160
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.194
KOREAN AIR	1	ICN	\$1.309
UNITED/EVA	2	SFO, TPE	\$1.390
ASIANA AIRLINES	2	LAX, ICN	\$1.404
AMERICAN AIRLINES	2	LAX, ICN	\$1.404
TURKISH/CATHAY	1	ISST	\$1.565

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,300 VN ĐỒNG
EURO	\$26,989 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,392 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15,694 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$166.91 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	147,131 YEN NHẬT
	0.92205 EURO
	0.77458 BẢNG ANH
	1.43900 CANADA
	0.87742 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

20/3/1937

Ngày 20 tháng 3 năm 1937, là ngày sinh của nhạc sĩ Lam Phương. Ông tên thật là Lâm Đình Phùng, sinh tại làng Vĩnh Thanh Vân, quận Châu Thành, tỉnh Rạch Giá. Ca khúc đầu tay của ông là “Chiều thu ấy”, viết vào năm 15 tuổi. Ông để lại cho

đời vô số nhạc phẩm, như: Chuyển đồ vĩ tuyến (1956), Duyên kiếp (1961), Thành phố buồn (1970). Sau 1975, ông vẫn tiếp tục sáng tác, nổi tiếng nhất là bài “Sài Gòn ơi vĩnh biệt”

20/3/1987

Ngày 20 tháng 3 năm 1987, là ngày FDA Mỹ chuẩn thuận sử dụng thuốc trị HIV (Human Immunodeficiency Virus), đây là một loại bệnh do virus gây ra, làm suy yếu hệ miễn dịch. HIV xuất hiện ở châu Phi năm 1959 và bùng phát ở Mỹ vào thập niên 80's.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Biển đảo và đất liền ở quê hương còn không giữ được, nhưng... cộng sản mà!

"VIỆT NAM SẴN SÀNG ĐÓNG GÓP DUY TRÌ HÒA BÌNH Ở BÁN ĐẢO TRIỀU TIÊN!"

Tô Lâm - Tổng bí thư CSVN

"VIỆT NAM KÊU GỌI CÁC BÊN KIỂM CHẾ, DUY TRÌ HÒA BÌNH TRÊN BÁN ĐẢO TRIỀU TIÊN."

Phạm Thu Hằng - Người phát ngôn Bộ Ngoại giao CSVN

Vốn lâu nay tự đá bóng tự thổi còi, vậy mà cũng giả bộ tiền hô hậu ủng chi cho một vậy mấy cha?

"YÊU CẦU NGHIÊN CỨU SỬA MỘT SỐ ĐIỀU TRONG HIẾN PHÁP..."

Trần Thanh Mẫn - Chủ tịch quốc hội CSVN

"SỬA ĐỔI HIẾN PHÁP VỪA TẠO CƠ SỞ TIẾP TỤC TÍNH GỌN BỘ MÁY VỪA BẢO ĐẢM TÍNH TỐI CAO CỦA HIẾN PHÁP."

Tô Văn Hòa - Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Luật Hà Nội

Thủ tướng CSVN - Phạm Minh Chính ở trường quốc tế nổi tiếng ăn xin (bằng giọng) trích thượng, ở quốc nội thì nổi tiếng nổ...

"ĐỀ NGHỊ NHẬT BẢN HỖ TRỢ ODA THỂ HỆ MỚI CHO MỘT SỐ DỰ ÁN HẠ TẦNG LỚN."

"ĐỀ NGHỊ QATAR HỖ TRỢ VIỆT NAM TRONG LĨNH VỰC NĂNG LƯỢNG, TĂNG CƯỜNG VÀ DUY TRÌ ĐỀU DẶN CUNG ỨNG CÁC SẢN PHẨM NĂNG LƯỢNG NHU DẦU THÔ, KHÍ ĐỐT, HÓA CHẤT NHẤT LÀ LNG ĐỂ PHỤC VỤ BẢO ĐẢM CUNG ỨNG ĐIỆN."

"ĐỀ NGHỊ TRUNG QUỐC HỖ TRỢ VIỆT NAM KHAI TRIỂN THÀNH CÔNG NGHỊ QUYẾT 57 (QUẢN LÝ TRÍ TUỆ NHÂN TẠO)."

"VIỆT NAM SẼ XÂY DỰNG VÀ PHÁT TRIỂN THÀNH TRUNG TÂM KINH TẾ, THƯƠNG MẠI VÀ ĐẦU TƯ LỚN TẠI ĐÔNG NAM Á TỪ NAY TỚI NĂM 2030." (Khi đó Phạm Minh Chính đã hết nhiệm kỳ)

Một người tiêu
dùng đã kiểm
nghiệm ra kết quả
hộp 30 viên kẹo có
lượng chất xơ bằng
1/5 trái chuối

- NGUỒN: SỰ TỬ AN CHAY

Toàn Nobel y học... hút

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Rất ít sản phẩm tại Việt Nam bán chạy nhờ phẩm chất sản phẩm hay quy trình sản xuất, hầu hết sản phẩm bán chạy do: Người đại diện có hình ảnh hoặc chức vụ nhìn có vẻ uy tín + câu chuyện về sản phẩm phải thiết truyền cảm hứng để nhận nhiều niềm tin + nguồn gốc sản phẩm phải từ nước ngoài hoặc trong nước thì phải kèm thông điệp mang ý nghĩa lớn lao như: Giải cứu nông sản Việt, người Việt dùng hàng Việt + tác dụng của sản phẩm phải được quảng cáo vô địch vũ trụ... Ví dụ như:

Một cuộc cách mạng dinh dưỡng đã nổ ra ở Việt Nam: Chỉ cần nuốt ngay một cục kẹo nhỏ xinh, bạn đã có ngay một đĩa rau đầy đủ chất xơ trong bụng. Không cần rau muống, không cần cải xanh, cũng chẳng cần ăn chuối – tất cả gói gọn trong một viên kẹo dẻo thần kỳ mang thương hiệu Kera! Ba nhân vật đưa sản phẩm Kera ra công chúng luôn khuyên mọi người không nên ăn nhiều kẹo này vì coi chừng “té re” (không biết “té re” vì “tốt bụng” sau khi ăn nhiều “rau” trong kẹo hay vì bị dị ứng đường hóa học trong kẹo), 3 người này

là ai mà chu đáo như vậy? Xin thưa:

1. Nguyễn Thúc Thùy Tiên: Hoa hậu Hòa bình Quốc tế 2021, từ đại sứ sắc đẹp tới đại sứ... chất xơ. Theo cô quảng cáo: không biết ăn rau nên sáng tạo kẹo KERA dành cho chính mình và những người không thích ăn rau.

2. Quang Linh Vlog: Chàng trai “vàng” của làng YouTube, nổi tiếng chân chất thành thật, nhân hậu với hành trình thiện nguyện ở châu Phi. Ngoài việc quảng cáo “một viên kẹo bằng một đĩa rau”,

Quang Linh còn đăng video trong phòng đóng gói của công ty Asia Life (nơi sản xuất kẹo KERA).

3. Hằng Du Mục: TikToker triệu view, nổi tiếng sau cuộc ly hôn với chồng người Trung Quốc, chuyên bán hàng có nguồn gốc từ Trung Quốc. Ngoài thể thốt kẹo rau thay được cả bó rau, Hằng còn bán kẹo Việt quất với quảng cáo nuốt 2 viên kẹo bằng với (ăn mòn răng) 12 ký trái Việt quất (Việt quất ở Việt Nam giá từ 1-2 triệu VND một ký)...

Nếu công nghệ trên là đúng, thế giới không sợ tận thế nữa. Từ bây giờ người ta dễ dàng nén mọi thứ thành kẹo và dự trữ... Nhưng đời không như là mơ, khi một người tiêu dùng thấy ngứa mắt nên đem gửi sản phẩm Kera đi Trung tâm Kỹ thuật Tiêu chuẩn Đo lường Chất lượng 1 (Quatest1) kiểm định, thực tế lại phủ phàng: một hộp kẹo 30 viên chỉ chứa 0.51g chất xơ, tương đương... 1/5 trái chuối hoặc nửa cọng rau muống. Như vậy, để đạt lượng chất xơ khuyến nghị cho em bé, mỗi ngày bạn phải ăn từ 882 đến 1,764 viên kẹo – một thử thách không dành cho người yếu răng và sợ tiểu đường. Chưa hết, khi tìm trên các sàn thương mại của Tàu bằng hình ảnh của sản phẩm Kera (30 cục kẹo, giá 149 ngàn VND), không ngờ ra hàng loạt

Hộp kẹo KERA (giá 153 ngàn VND) và một hộp kẹo hiệu khác ở website Trung Quốc (có giá chỉ 11 nhân dân tệ - khoảng 39 ngàn VND) - NGUỒN: FACEBOOK

Hình ảnh Thùy Tiên, Quang Linh Vlog, Hằng Du Mục khoe vườn rau củ xanh mướt (mà 3 người này nói Công ty Asia Life trồng nguyên liệu để sản xuất kẹo KERA) - NGUỒN: FACEBOOK

sản phẩm giống y chang từ cách chụp hình, thiết kế bao bì lẫn hình dáng của cục kẹo... chỉ có giá chưa tới 50 ngàn VND.

Ngoài những lời quảng cáo thần kỳ, thì những cảnh quay tươi xanh của 3 người đại diện (ở trên) giữa nông trại bạt ngàn, cùng những người nông dân chân chất, những em bé hồn nhiên cầm hộp kẹo hiệu Kera cũng giúp nhiều người có cảm tình, móc hầu bao ra mua kẹo. Vậy mà đừng một cái, khi câu chuyện được dư luận chú ý, báo chí phỏng vấn đại diện Công ty Asia Life (nơi được quảng cáo là xưởng sản xuất kẹo KERA) lên tiếng: “Chúng tôi không có trang trại hay vườn rau nào cả. Các công bố trên sản phẩm đều do công ty đối tác thực hiện, đơn vị chỉ gia công, đóng gói theo yêu cầu. Việc họ quảng cáo, bán sản phẩm như thế nào cũng không phải là trách nhiệm của đơn vị.”

Ba người quảng cáo sản phẩm Kera đều đang cố gắng “bỏ của chạy lấy người”, phải bỏ trách nhiệm khi câu chuyện được nhìn nhận dưới góc độ chuyên gia, loại kẹo trên bị các cơ quan hữu trách vào cuộc kiểm tra. Họ đang bị đem ra chỉ trích vì quảng cáo lỗi, nhưng thật ra họ chỉ là hạt cát giữa sa mạc quảng cáo lỗi ở Việt Nam. Đã có rất, rất nhiều diễn viên có tuổi lẫn có tên quảng cáo nhiều sản phẩm thực phẩm chức năng ở Việt Nam từng bị bóc mẽ vì quảng cáo quá đà, gắn mác chữa bệnh, thực tế chỉ là thực phẩm hỗ trợ có công dụng bằng 0, thậm chí có hại cho sức khỏe. Khi bị truy cứu thì họ nhẹ nhàng phủi tay, nói bản thân

chỉ làm nhiệm vụ truyền đạt ý của nhà sản xuất và lấy tiền. Người quảng cáo thuốc tăng sinh lý có yếu sinh lý không thì tôi không rành nhưng chắc chắn người quảng cáo thuốc trị ung thư chưa chắc bị ung thư. Điển hình như những người đẹp sẵn mới được chọn quảng cáo các loại viên uống giảm cân, tăng chiều cao, tăng vòng 1 với quảng cáo “uống xong đẹp ngay” (nhưng khi kiểm định thì chứa toàn chất cấm hoặc không có tác dụng gì). Những người nhìn có vẻ khỏe mạnh, sung mãn mới được chọn quảng cáo thực phẩm chức năng hỗ trợ sinh lý (quảng cáo như Viagra nhưng thực chất toàn thảo dược vô thưởng vô phạt. Thua cả

cái kính... lúp trong một câu chuyện cười.) Thiệt ra, những “diễn viên” này chỉ là tấm bia đỡ đạn cho những kẻ đếm tiền mòn cả vân tay sau lưng mà thôi.

Vụ án kẹo Kera đang được mạng xã hội tranh cãi kịch liệt có “quy trình” tới với công chúng hơi giống vụ đại án nâng khống giá Kit-Test COVID-19 của công ty Việt Á, lúc lại hao hao vụ án Công ty VN Pharma bán thuốc chống ung thư giả H-Capita hồi 2017. Một bên là kit xét nghiệm COVID-19 “thần thánh”, thuốc chống ung thư giả cứu nhân độ thế, một bên là viên kẹo rau “nén cả đĩa rau” bổ sung chất xơ, tưởng như không liên quan lại liên quan không tưởng.

Vụ Việt Á chắc quá nổi tiếng và quen thuộc rồi (Kit-test từ Trung Quốc có giá rẻ được nhập về nâng khống giá cao với ý nghĩa cao cả: Sản phẩm Việt được thế giới công nhận giữa mùa dịch cúm Tàu). Còn vụ thuốc ung thư giả H-Capita là thuốc được quảng bá là “thần dược” chữa ung thư, nhập từ Canada với giá cắt cổ - Nhưng khi bị phanh phui, hóa ra là hàng Trung Quốc, không đạt tiêu chuẩn, giấy tờ nhập cảng được giả mạo từ A đến Z, giả từ chữ ký chuyên gia đến hồ sơ kỹ thuật. Khi bị phanh phui, lãnh đạo VN Pharma thanh minh: “Chúng tôi cũng không biết thuốc giả”.

Điểm chung giữa H-Capita với Việt Á:

Trụ sở Công ty Asia Life tại Thành phố Buôn Ma Thuột, Đắk Lắk rất nhỏ, không có mảnh vườn nào

- NGUỒN: MINH PHƯƠNG/TUOITRE.VN

Sản phẩm “dỏm” được thổi phồng, đội giá, có người chống lưng là quan chức cấp cao. Còn điểm chung giữa H-Capita với Việt Á và Kera: Sản phẩm “dỏm” nhập từ Trung Quốc, được thổi phồng, đội giá, người bị hại cuối cùng từ tiền bạc tới sức khỏe là dân đen. Điểm... riêng duy nhất chắc là nằm ở quy mô. Như ở trên tôi đã nói, một bên là hộp xét nghiệm COVID-19 “thần thánh”, thuốc chống ung thư cứu nhân độ thế, một bên là cục kẹo “nhuận tràng”, tưởng như không liên quan lại liên quan không tưởng.

Nhiều khi tôi thâm nghĩ, ở Việt Nam người bình thường có đồng bằng người lừa đảo không?

Đất nước chưa tới 100 triệu dân mà mấy bữa lại hiện ra một “thần y” chuyên trị cam điếc, bại liệt, thoát vị đĩa đệm chỉ bằng... vài cú bẻ cổ, vỗ lưng. Mở cả trung tâm chữa trị lớn, kêu gọi quyên góp, được mời đi ra nước ngoài “hành y” giống như chuyên gia y học hàng đầu thế giới, bẻ chuyển mới biết lang băm bẻ nọ, không trị xẹp bệnh người bệnh mà trị xẹp túi mạnh thường quân.

Đất nước chưa tới 100 triệu dân mà mấy bữa lại hiện ra một “thánh cô” có khả năng nhìn thấy bệnh qua màn hình điện thoại, chữa bệnh bằng cách đọc thần chú

1: Cựu Thứ trưởng Bộ KH&CN Phạm Công Tạc tại họp báo ngày 5/3/2020 công bố Công ty Việt Á và Học viện Quân y nghiên cứu chế tạo thành công kit test Covid-19

2: Cựu Chủ tịch UBND TP. Hà Nội, nguyên Bộ trưởng Bộ KH&CN Chu Ngọc Anh

3: Cựu Bộ trưởng Bộ Y tế Nguyễn Thanh Long

4: Phan Quốc Việt (Công ty Việt Á, bên trái) và Hồ Anh Sơn (Học viện Quân y - bên phải) tại buổi họp báo công bố kết quả nghiên cứu chế tạo bộ kit

Xưởng sản xuất kit test Covid-19 'lớn nhất cả nước' của Việt Á rộng... 10m2

Sự kiện: Toàn cảnh “Đại án Việt Á”

Theo dõi VietNamNet trên Google News

Trong căn phòng rộng hơn 10m2 là nơi dành cho các kỹ thuật viên của công ty Việt Á làm công tác pha chế, phối trộn các sinh phẩm để tạo ra bộ kit...

XEM CLIP:

Tóm tắt đại án kit test COVID-19 của Công ty Việt Á

- NGUỒN: BAODAUTU.VN, VIETNAMNET.VN, CHINHSAKHUOCSONG.VN, VNANET.VN

vào chai nước rồi đưa cho bệnh nhân uống. - Người bệnh không cần đến bệnh viện, chỉ cần cúng tiền và uống nước “thánh”, bệnh nhân chưa chắc hết bệnh nhưng mà tài khoản của “thánh cô” chắc chắn “mạnh như trâu”...

Đất nước chưa tới 100 triệu dân mà mấy bữa lại hiện ra vài công ty sản xuất những loại thực phẩm chức năng hoặc

thuốc có công dụng mang tầm cỡ quốc tế, xứng đáng nhận Nobel Y học danh giá... Uống vô có thể đội đá vá trời.

Không dám trông chờ khi nào dân Việt bớt lừa nhau, cũng không dám tìm lương tâm của những kẻ đi lừa (họ cần ra tòa và vạch cái lương tâm đó ra chứng minh với công chúng). Chỉ muốn biết những ai, những đơn vị, tổ chức, cơ quan nào đã

kiểm tra và cấp phép cho sản phẩm dỏm được lưu hành ở thị trường Việt Nam? Những đơn vị, tổ chức, cơ quan bảo vệ người tiêu dùng ở đâu lúc này? Trong khi chỉ cần một bình luận mang tính “khỉ quân”, “kỳ thị” các nghị định mới là có thể dễ dàng bị truy cứu, phạt tiền, tại sao những kẻ lừa đảo, quảng cáo lố công khai vẫn còn đất sống? Hay là...

DU

Suy Đi Ngẫm Lại

Viên mãn nhất trong tình cảm không phải là mãi mãi nắm giữ được bàn tay của một người, mà khi trải qua bao nhiêu mất mát, đổi thay, họ vẫn để bàn tay cho bạn nắm.

KHUYẾT DANH

Cái chết không phải là mất mát lớn nhất trong cuộc đời. Mất mát lớn nhất là bạn để cho tâm hồn tàn lụi ngay khi còn sống.

NORMAN COUSINS

Có một cách chuyển tiền thậm chí còn nhanh hơn cả ngân hàng điện tử. Nó được gọi là hôn nhân

JAMES HOLT MCGAVRAN

MINH HẢI

Dạy trẻ

Một lần nữa, chúng ta bàn về vấn đề dạy dỗ trẻ con trong gia đình. Dạy dỗ trẻ là điều quan trọng, nó sẽ tạo nên nhân cách của đứa bé sau này.

- **Dạy trẻ biết vâng, dạ, thưa gửi**, kính trọng ông bà và người lớn tuổi, nhường nhịn anh em, thương yêu bà con ruột thịt...

- **Dạy con nói làm ơn và cảm ơn**. Nhiều bậc cha mẹ thường cho rằng trẻ còn nhỏ nên bỏ qua việc uốn nắn giáo dục con về cư xử lễ phép. Ngay từ 2 tuổi, bé đã có thể học cách nói "Làm ơn" và "Cảm ơn" dù chưa hiểu ý nghĩa. Trong trí não của bé, "Làm ơn" là cách có được những gì bé muốn và "Cảm ơn" là cách kết thúc một sự tương tác. Khi dạy bé 2 từ đó, ít nhất bạn đã nhen nhóm được phép lịch sự giao tiếp vào vốn từ vựng của trẻ.

- **Dạy trẻ bày tỏ lòng biết ơn**. Như khi tới chơi và ở lại vài ngày trong nhà bạn, lúc ra về phải ngỏ lời cảm ơn bạn và cha mẹ bạn. Điều này sẽ để lại cảm tình lâu dài.

- **Dạy trẻ phải chờ tới lượt mình khi phát biểu**, trò chuyện, không được ngắt lời người đang nói. Dạy trẻ hiểu rằng đó là thực hiện sự công bằng, để ai cũng được nói và được nghe. Chỉ được phép xen vào khi khẩn cấp. Có thể lúc đó bé cần đi cầu hay anh em bị té ngã. Trường hợp này bé cần nói lời xin lỗi.

- **Dạy trẻ phải gõ cửa** để xin phép khi cửa đóng, chứ không được tự động đẩy cửa xông vào. Nhắc trẻ nhớ là khi gõ cửa phải đợi người bên trong trả lời mới được phép vào.

- **Để trẻ có được lời nói và cử chỉ lịch sự thì cha mẹ cần làm gương cho con**. Ngay từ trước khi con hiểu ý nghĩa của phép lịch sự, hãy tự làm gương cho con cái. Bé luôn có thói quen bắt chước lại những hành vi của người lớn. Vì vậy, cha mẹ nên cẩn thận trong lời nói và hành động mỗi ngày trong gia đình.

MH- THEO ETIQUETTE FOR DUMMIES

BẢO HUÂN

HOÀNG VŨ

Trong loạt bài này, chúng ta đã đề cập đến 5 loại thực trà (trà đen, trà Pu Erh, trà ô long, trà xanh, trà trắng) và các loại trà thảo mộc (chamomile, gừng, rooibos, bạc hà). Phần còn lại sẽ so sánh trà lá rời với trà túi lọc, và những thứ trà “có vấn đề”, cần chú ý khi sử dụng.

Trà

KỶ CHÓT - NHỮNG RẮC RỐI VỚI MỘT SỐ LOẠI TRÀ

Một số loại trà đóng chai hoặc được bán tại các quán trà, quán cà phê có lượng đường thêm vào cao đến mức không tốt hơn nước ngọt là bao. Ngoài ra, những loại trà “detox - thải độc” bạn thấy trên thị trường có thể chứa các thành phần tiềm ẩn nguy hại. Dưới đây là những điều nên lưu ý.

Trà Đóng Chai (Bottled Iced Tea)

Một chai trà ngọt Pure Leaf (18.5 oz) chứa 42 gram đường (tương đương 10.5 muỗng cà phê) và 160 calorie - gần bằng một lon Coca 12 oz. Trà xanh đóng chai cũng không khá hơn: Arizona Green Tea with Ginseng and Honey có 34 gram đường (8.5 muỗng cà phê) và 130 calorie trong 16.9 oz.

Khó có thể tìm được trà đóng chai có ít đường thêm vào, vì vậy tốt nhất nên chọn loại không đường. Ngoài ra, đừng mong đợi trà đóng chai sẽ cung cấp nhiều chất chống oxy hóa, vì một số nghiên cứu cho thấy chúng có ít polyphenol hơn trà pha tươi.

Trà Thải Độc (Detox Tea)

Với những cái tên như Lean Green, Liver Cleanse hoặc đơn giản là Detox, nhiều loại trà lá rời và trà túi lọc quảng cáo rằng chúng giúp giảm cân hoặc đào thải “độc tố” ra khỏi cơ thể. Tuy nhiên, không có bằng chứng nào chứng minh trà có tác dụng như vậy.

Trà thải độc thường chứa nhiều chất chưa được kiểm chứng hoặc có thể gây tác dụng phụ không mong muốn, vì vậy tốt nhất nên tránh dùng. Ví dụ, trà chứa senna có thể gây tác dụng như thuốc xổ. Yerba mate và guarana có hàm lượng caffeine cao, có thể làm tăng nhịp tim và làm trầm trọng thêm các vấn đề tim mạch. Garcinia cambogia, một thành phần phổ biến khác, có thể gây đau đầu, tức ngực, khó thở và buồn nôn.

Tệ hơn, đã có báo cáo về việc một số loại trà thải độc gây tổn thương gan.

Trà Sữa Trân Châu (Bubble Tea)

Còn gọi là trà boba, loại đồ uống này chứa các viên trân châu làm từ bột sắn (khoai mì), có vị ngọt và dai. Nó cũng thường có nhiều đường. Một chai 17 oz có thể chứa tới 39 gram đường.

Nếu mua trà sữa trân châu tại quán, hãy yêu cầu giảm một nửa lượng đường hoặc không thêm đường.

Chai Latte

Đây là trà đen pha với các loại gia vị như quế và bạch đậu khấu (cardamom), kết hợp với sữa nóng hoặc lạnh. Các phiên bản thương mại thường chứa lượng đường cao: Tazo Classic Chai Latte concentrate loại 6 oz có 24 gram đường. Một ly chai latte cỡ vừa với sữa skim milk tại Dunkin' (220 calorie) chứa 27 gram đường.

THIÊN Ý

ăn trộm tàu ngầm

bộ móc gắp

xác tàu K-129

Mô hình tàu trục vớt Hughes Glomar Explorer đang “gắp” chiếc tàu ngầm K-129

Không kể các tay trộm vặt, thế giới đầy nhóc kẻ trộm, những kẻ trộm thuộc đẳng cấp quốc tế: Trung Quốc ăn trộm kỹ thuật của Mỹ, Mỹ nghe trộm điện đàm của Liên Xô, những quốc gia khác ăn trộm bí quyết biến đổi gene trong nông nghiệp Mỹ hoặc kỹ thuật sản xuất xe hơi của Nhật...

Nhưng ăn trộm một chiếc tàu ngầm to kình, dài cả 100 mét, gần như là điều bất khả. Vậy mà nó vẫn xảy ra....

Trong những quốc gia thù nghịch với Mỹ, Nga vẫn là một đối thủ đáng gờm nhất. Nga có rất nhiều nhân tài, và khai thác tối đa nguồn nhân lực này để phát triển vũ khí.

Biết được thông tin về thiết bị quốc phòng của Nga luôn là mục tiêu của Mỹ, như câu nói “Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng”.

Mất tích

Vào ngày 24 tháng 2 năm 1968, chiếc tàu ngầm ký hiệu K-129 do thuyền trưởng xuất sắc Vladimir I. Kobzar cùng 83 thủy thủ tinh nhuệ rời căn cứ Hải quân Rybachiy ở Kamchatka khuất dạng trong làn nước xanh đen.

Trong suốt hải trình, tàu liên tục liên lạc với trạm chỉ huy ở Kamchatka. Nhưng đến tuần thứ ba của tháng 3, thì mất tín hiệu. Sau nhiều nỗ lực, giới chức Liên Xô tuyên bố chiếc tàu ngầm đã bị mất tích, tọa độ cuối cùng cách Hawaii khoảng 1,500 dặm.

Vào ngày 8-3-1968 tình báo hải quân Mỹ với hệ thống dò thám âm thanh Sound Surveillance System (SOSUS) cũng bắt được một tín hiệu

bất thường, có chấn động lớn dưới biển, có thể là một vụ đánh bom hoặc một vụ nổ, cách Hawaii khoảng 1,599 dặm, đây là khu vực tuần tra thường xuyên của Hải quân Liên Xô.

Tìm kiếm

Hải quân Liên Xô cuống cuồng lo lắng, không rõ tàu bị đối phương đánh chìm, bị “bắt sống” hay gặp tai nạn. Nếu rơi vào tay đối phương thì nhiều tài liệu quan trọng và những bí mật vũ khí sẽ bị lộ bài. Vào tháng 4 năm 1968, Liên Xô tung một lực lượng phối hợp lớn chưa từng có, gồm các tàu ngầm, tàu quân sự và máy bay rừng rùng quần thảo vùng biển Bắc Thái Bình Dương suốt 2 tháng ròng. Cuối cùng họ không tìm ra được vị trí chiếc tàu và đành bỏ cuộc.

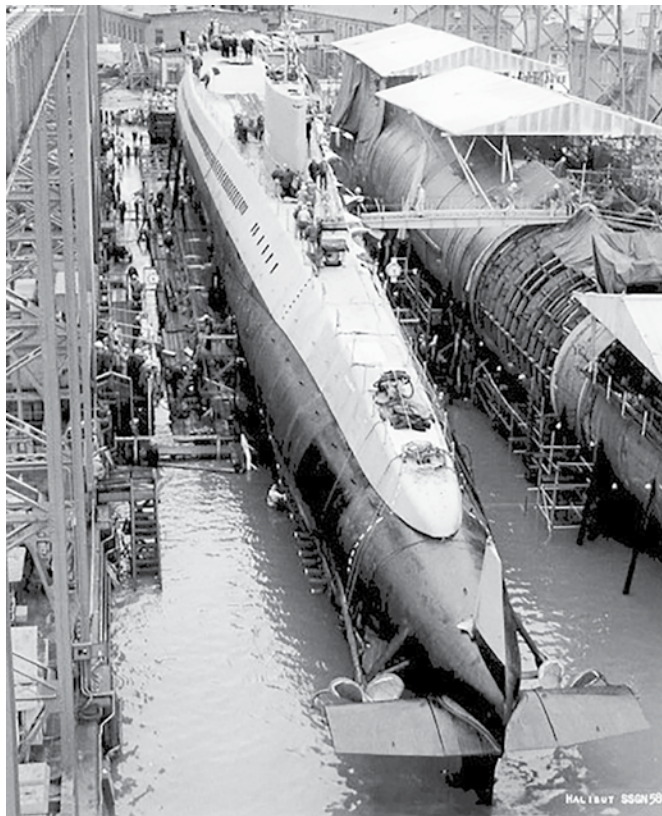
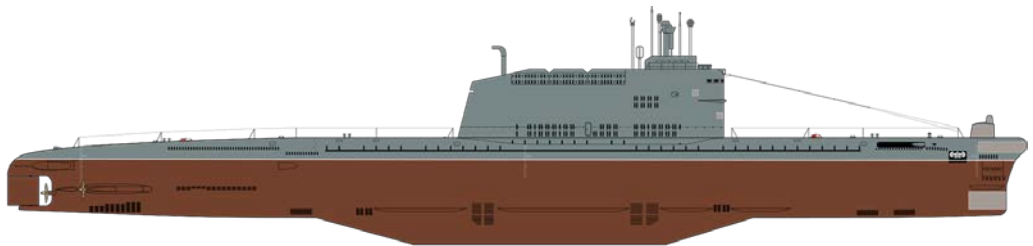
Tất cả hoạt động nhón nháo của Liên Xô đều nằm trong tầm quan sát của Văn phòng Tình báo Hải quân Hoa Kỳ (Office of Naval Intelligence: ONI).

Rình rập

Các quốc gia đối nghịch luôn canh me, rình rập nhau mỗi bước chân. Năm 1970, thời còn chiến tranh lạnh với Liên Bang Xô Viết, người nhái SEAL của Mỹ dùng tàu ngầm siêu nhỏ đột nhập vào vùng biển Okhotsk, gần mấy nghe lén trên

Tàu ngầm K-129 (trên) và bản phác thảo (dưới)

Tàu ngầm Halibut trên bệ đóng năm 1959

đường cáp ngầm, thu thập các cuộc gọi từ điện Kremlin trong suốt 10 năm.

Lần này, thấy một cơ hội đã đến, CIA bí mật đề ra dự án tên gọi là Arizona để “phụ giúp” truy tìm con tàu mất tích này. Tàu ngầm USS Halibut của Mỹ âm thầm lãnh nhiệm vụ. Với lợi thế về kỹ thuật, sau 2 tháng dò dẫm, tàu Halibut phát hiện một “vật lạ” dưới đáy biển ở độ sâu 5,000 mét. Tuy nhiên, Halibut không thể lặn xuống tận nơi để “tận mắt” quan sát. Nó thả một tàu ngầm mini tiếp cận “vật lạ” và chụp 20,000 bức ảnh. “Vật lạ” được xác định chính là tàu ngầm K-129.

Tỉ phú Howard Hughes, người đồng ý cho CIA mượn tên để tạo ra một chiến dịch hỏa mù

Đánh cắp

Để khám phá bí mật của quân đội Liên Xô, Bộ trưởng Quốc phòng Melvin Laird thời Tổng thống Mỹ lúc đó là Richard Nixon đề ra kế hoạch trục vớt K-129. Đây là một kế hoạch vô

cùng mạo hiểm, nếu bại lộ, phía Liên Xô sẽ phản ứng quyết liệt, và có thể bùng phát một cuộc xung đột lớn.

Theo kế hoạch, CIA sẽ thiết kế một con tàu khổng lồ, chỉ dùng một lần duy nhất cho việc

“khuôn” chiếc tàu ngầm về đất Mỹ. Con tàu này gắn một hệ thống gấp bên dưới. Những “cánh tay” máy này sẽ giấu kín trong lòng tàu và sẽ dùng để “gắp” chiếc tàu ngầm, giấu dưới bụng và “bò” về vùng biển an toàn.

Hỏa mù

Làm sao đóng một chiếc tàu to dùng như vậy có thể che mắt được báo giới và tình báo quốc tế? CIA tung ra một chiến dịch nhằm đánh lạc hướng dư luận, họ mời truyền thông đưa tin về một chương trình khai thác khoáng sản dưới biển do tỉ phú Howard Hughes đề xướng.

Howard Hughes là một người giàu có lập dị, trước nay ông từng có những ý tưởng điên rồ, nên tuyên bố của ông không làm ai ngạc nhiên, háo hức theo dõi. Dĩ nhiên, trong đám háo hức đó có tai mắt của tình báo Xô Viết. Chính sự công khai này, khiến nó gần như không bị nghi ngờ.

Để hỏa mù được hoàn hảo hơn, tài tử Richard Anderson được thuê để quảng bá và kêu gọi đầu tư cho dự án này. Mặt khác CIA thuê công ty Lockheed bí mật chế tạo bộ gấp khổng lồ để gắp chiếc tàu K-129.

Con tàu khổng lồ cuối cùng cũng hoàn thành,

Tàu trục vớt Hughes Glomar Explorer, nặng 50,000 tấn, dài 200 mét đang trục chỉ đến địa điểm thi hành nhiệm vụ.

Phần trục vớt của tàu K-129 đã về đến Mỹ

nó có tên là Hughes Glomar Explorer, nặng 50,000 tấn, dài 200 mét, dưới bụng tàu là một khoang rộng, có hầm chứa bộ móc khổng lồ, dùng để gấp chiếc tàu ngầm, treo dưới bụng. Nhưng làm sao để thả bộ móc dài 5 cây số xuống lòng đại dương? Đó là một bài toán vô cùng nan giải. Các kỹ sư đã thiết kế một bộ ống thép 600 chiếc, mỗi chiếc dài 9 mét, có đầu vịn, ráp từng ống rồi thả từ từ xuống biển.

Căng thẳng

Mất đến 4 năm, mọi thứ mới hoàn tất, tốn hết 350 triệu đô la (gần \$ 3 tỉ ngày nay). Tất cả đã sẵn sàng nhưng không ai dám chắc là nó có thể diễn ra suôn sẻ.

Mùa Hè năm 1974, sau 6 năm chuẩn bị, tàu Hughes Glomar Explorer ra khơi tiến về mục tiêu.

Mọi chuyện diễn ra khá êm thấm và tinh thần của thủy thủ đoàn phấn khích cho đến khi nhận được tin báo, tàu Chasma của hải quân Liên Xô đang bám đuôi. Vài ngày sau tàu hải quân Liên Xô bắt kịp. Họ lạnh lùng cặp sát tàu Glomar và cho một trục thẳng bay sang dọ xét. Tất cả thủy thủ tàu Glomar căng như dây đàn khi máy bay trục thẳng của Liên Xô quần đảo nhiều vòng.

Nếu phía Liên Xô biết được kế hoạch của tàu Glomar, chắc chắn hậu quả sẽ khôn lường, nhất là tàu Glomar không trang bị vũ khí. Sau đó, tàu Chasma mở kênh liên lạc, hỏi về mục đích của tàu Glomar, các thủy thủ ca bài khai thác khoáng sản đã thuộc lòng. Tin này đầy trên truyền thông, báo chí mà phía Liên Xô chắc chắn đã nắm rõ nên bỏ đi. Mọi người thở phào!

Ra tay

Lúc này, thủy thủ đoàn bắt đầu hành sự, những chiếc móc khổng lồ được chậm rãi hạ xuống, và các ống thép cẩn thận nổi lại. Thỉnh thoảng vẫn có một vài con tàu quân sự của Liên Xô lảng vảng qua lại. Những lúc bóng tàu Liên Xô xuất hiện, thủy thủ đoàn lại hồi hộp chờ đợi. Sau một tuần lặng lẽ ráp nối, móc và các ống thép đã chạm đến đáy biển. Nhưng phải một tuần sau, mới điều chỉnh được bộ móc ôm vào xác chiếc tàu ngầm.

Chiếc tàu ngầm nặng 2,700 tấn, dài 100 mét nhúc nhích sau 5 năm phủ đầy bụi bặm được cẩn thận nhấc lên từng li một. Thủy thủ đoàn căng mắt theo dõi màn hình, một số dón dác theo dõi tàu của Liên Xô.

Sứ mạng bất thành

Mọi việc đang tiến hành

trơn tru thì thành linh, một chiếc móc bị gãy, khiến chiếc tàu ngầm mất thăng bằng nghiêng sang một bên, đung đưa dữ dội và gây làm đôi, một nửa chìm trở lại xuống đáy biển.

Xem như kế hoạch thất bại một phần! Khi tàu Glamor về bến thì CIA lập tức bàn kế hoạch quay trở lại vớt nốt phần kia. Tuy nhiên không rõ tại sao tin trục vớt bị bại lộ, CIA nhận ra tin đồn xuất phát từ văn phòng của tỉ phú Howard Hughes. Báo chí khắp thế giới đăng tải rùm beng. Kế hoạch Arizona phải hủy bỏ. Để giảm “căng thẳng” với Liên Xô phía Mỹ cho biết họ không tìm thấy gì đáng kể ở phần tàu ngầm được trục vớt, chỉ có 6 xác thủy thủ. Các thủy thủ này được Hải quân Mỹ thủy táng theo đúng nghi thức.

Sự thật?

Phía Liên Xô cho rằng Mỹ đã lấy được ngư lôi có đầu đạn hạch nhân, sách mã và máy mã hóa cùng thiết bị mật mã cũng như sách giải mã. Phía Mỹ thì khẳng định các tài liệu quý giá nằm trong phần thân tàu còn lại. Đến nay, tọa độ của tàu K-129 được CIA giữ bí mật, ngoài Mỹ không ai biết đích xác nó nằm ở đâu. Do vậy, việc Mỹ làm “nhẹ tội” bằng cách thú nhận là hiện vật thu lượm không đáng kể liệu có đáng tin?

TV

Joann Inc., công ty đã cung cấp đồ dùng nghệ thuật và vải cho người Mỹ trong nhiều thập kỷ, gần đây đã thông báo rằng họ có kế hoạch đóng cửa tất cả các cửa hàng tại Hoa Kỳ, chỉ một tháng sau khi nộp đơn xin bảo vệ phá sản theo Chương 11.

TẠ PHONG TẦN
RANGE COUNTY, CA

Công ty đã báo cáo khoản nợ 615.7 triệu Mỹ kim vào Tháng Một, bao gồm hơn 133 triệu Mỹ kim tiền nợ các nhà cung cấp. Chi phí hàng tháng để vận hành hàng trăm địa điểm của công ty lên tới 26 triệu Mỹ

kim chỉ tính riêng tiền thuê nhà hàng tháng, theo Fox Business ngày 24 Tháng Hai năm 2025.

Trong một tuyên bố mà Reuters có được vào Chủ Nhật, công ty 82 tuổi này đã công bố kế hoạch bán tất cả tài sản cho một nhóm người mua. Ban đầu, các giám đốc điều hành của Joann hy vọng rằng một người mua sẽ tiếp tục kinh doanh, nhưng người trả giá cao nhất lên kế hoạch sẽ bắt đầu bán tháo hàng hóa tồn đọng tại tất cả các địa điểm. Joann có hơn 800 địa điểm bán lẻ tại Hoa Kỳ, mặc dù hàng trăm địa điểm trong số đó đã đóng cửa vào tháng trước. Tuy nhiên, công ty cũng có 538.3 triệu Mỹ kim hàng tồn kho và tuyển dụng 19 ngàn nhân viên trên khắp các tiểu bang của Hoa Kỳ, ngoại trừ Hawaii.

“Bankruptcy” không đơn giản là phá sản

Các tài liệu của tòa án cũng cho thấy Joann gần đây đã gặp phải vấn đề với các nhà cung cấp của mình, những bên đã loại bỏ một số sản phẩm mà chuỗi cửa hàng này dựa vào. Đồng thời, việc giao hàng sợi và hàng may trở nên không thể đoán trước, đe dọa đến danh tiếng của Joann như một cửa hàng trọn gói dành cho những người có niềm đam mê công việc sản xuất hàng thủ công. Nói cho rõ ràng, dễ hiểu hơn là các nhà cung cấp đã không cung cấp, hoặc chỉ cung cấp nhỏ giọt rất ít, những mặt hàng mà phần lớn khách hàng của Joann cần mua, trong khi đó, cửa hàng chỉ bày bán những thứ khách không cần, vì vậy cửa hàng đã bán ế, dẫn tới tăng chi phí tồn tại, vận hành.

Tuần rồi, tôi đã tới một cửa hàng Joann ở thành

phố Cypress (cách Little Sài Gòn 20 phút lái xe) để coi tình hình “bán tháo” hàng hóa như thế nào. Tiệm rất rộng, hàng hóa rất nhiều, đường ngang lối dọc quanh co khiến tôi mới vô lần đầu có cảm giác lạc trong mê cung. Có những dãy kệ trống lổn, trước đó không biết đã bày mặt hàng gì. Phần lớn đồ còn trong tiệm là các loại vải và những cuộn dây lớn dùng cho việc đan, móc. Phải nói rằng bất kỳ vật liệu, dụng cụ gì, dù rất nhỏ hay rất lớn... cần cho người thích may, thêu, đan, móc thì Joann đều có, nhưng với giá không rẻ. Rất nhiều loại vải, từ loại thật dày để may rèm cửa cho tới loại rất mỏng để may váy đầm, dù đã giảm giá 20%, 30%, 40% nhưng nói chung giá bán vẫn cao so với giá vải đang bán tại tiệm Walmart (thành phố Garden Grove.) Còn lại chừng chục chiếc máy may gia đình hiệu Viking, giảm giá 30%. Tôi định mua, nhưng sau khi đọc reviews của khách hàng Amazon thì thấy quá nhiều người chê máy may hiệu Viking dữ dội nên tôi không mua máy may. Cuối cùng, tôi mua được một cái gương phóng đại đeo cổ xài pin (MagniShine) dùng cho

Tiệm Joann ở thành phố Cypress, Quận Cam.

người may hoặc thêu nhìn rõ hơn, giá \$13.90, rẻ hơn giá bán trên Amazon \$4.

Cách đây 4 năm, Fry's Electronics, một trong những chuỗi cửa tiệm điện tử lớn cuối cùng tại Hoa Kỳ đã đóng cửa vĩnh viễn trên toàn quốc, để lại nhiều nỗi buồn và tiếc nuối cho những ai yêu phong cách bài trí kiểu Hy Lạp cổ đại ở chuỗi tiệm này. "Sau gần 36 năm kinh doanh với tư cách là cửa hàng một cửa (one-stop-shop), là nguồn tài nguyên trực tuyến cho các chuyên gia công nghệ cao trên 9 tiểu bang và 31 cửa hàng, Fry's Electronics, Inc. ("Fry's" hoặc "Công ty"), đã đưa ra quyết định khó khăn là đóng cửa hoạt động và đóng cửa công ty vĩnh viễn do những thay đổi trong ngành bán lẻ và những thách thức do đại dịch Covid-19 gây ra," một tuyên bố từ Fry's cho biết.

Với nhiều người ở Quận Cam, Fry's Electronics không chỉ đơn thuần là một nơi mua sắm, mà còn là nơi nghỉ ngơi, giải trí, địa điểm chụp hình lãng mạn không mất tiền. Với cách bài trí những pho tượng giả theo thần thoại Hy Lạp, những con sư tử khổng lồ già cỗi, nét mặt mệt mỏi u buồn đội trên thân mình những cái bàn lớn, Fry's Electronics cho khách hàng cảm giác ấn tượng mạnh về nó nếu mới bước

Mặt tiền 1 tiệm Fry's Electronics (Internet)

vô lần đầu. Khách khó mà quên được sự thoải mái với không khí bên trong luôn mát mẻ, có nhiều chỗ cho khách ngồi nghỉ chân nếu cảm thấy mệt vì tiệm quá rộng. Fry's Electronics không đơn thuần là cơ sở thương mại, nó cho khách hàng cảm giác lạc vào thế giới châu Âu cổ xưa. Tiệm không thể tồn tại khi khách hàng bị cấm túc và chỉ mua bán online.

Mỗi lần lái xe đi ngang ngã tư Brookhurst - Westminster (thành phố Garden Grove) nhìn thấy tấm bảng hiệu 99c Store màu tím chữ xanh lá cao sừng sững vượt lên trên không gian chung một cách kiêu hãnh thì tôi lại cảm thấy một nỗi buồn khó diễn tả. Ở đây tôi đã từng mua được rất nhiều món đồ dùng sản xuất tại Mỹ với giá 1 Mỹ kim, như nước rửa chén, xà bông cục, xà bông giặt, nước xịt làm bóng xe hơi, các loại giấy, chén đĩa... Khu tiệm chưa có chủ mới, vẫn

đóng cửa im ỉm, nhưng 99c Store đã thuộc về lịch sử. Tự dưng tôi liên tưởng tới cuộc đời của một con người. Trước đây, có người thấy tôi mua đồ ở 99c store thì họ bĩu môi, dãi giọng chê bai "Tiệm đó đồ rẻ tiền," rồi liệt kê ra một dục những cái tên tiệm sang trọng và kết bằng câu "Tui chỉ mua đồ ở đó." Ngộ thiệt, tiệm rẻ có giá trị của tiệm rẻ, không lẽ chỉ cần một cây kim, một ống chỉ nhỏ để kết vài hột nút quần/áo, khâu lại đường chỉ sứt, lên lai quần Jean cũng phải vô tiệm "sang trọng" rồi ai bán cho? Chắc mua xong phải mở tiệm may luôn mới xài hết số đồ mua trong "tiệm sang."

Không chỉ 99c store phải đóng cửa toàn bộ hệ thống, Big Lots đã nộp đơn xin phá sản vào Tháng Chín (2024,) sau khi trước đó đã cảnh báo rằng họ có "ngghi ngờ đáng kể" về khả năng tồn tại của mình, và cuối cùng họ đã thông báo sẽ sớm đóng

cửa 963 địa điểm còn lại. Nếu những ai thích đi chợ Big Lots giảm giá hẳn cũng có một nỗi niềm với cửa tiệm đã từng gắn bó với đời sống của mình.

Ở Việt Nam có những thương hiệu được khách hàng tin dùng, gắn liền với thời thơ ấu của rất nhiều người miền Nam như: Cá mòi Ma-rốc, mì ăn liền gói giấy hai con tôm đỏ, sữa hộp Ông Thọ, xá xí Chương Dương... sau nhiều năm người ta vẫn hoài niệm luyến tiếc. Chuối nướng mỡ hành, xôi bắp, bánh mì (không) Sài Gòn... chỉ là món ăn của người nghèo, nó là lịch sử, là tuổi thơ một thời khốn nạn thiếu đói. Trứng gà khan hiếm, dân tình la rần rần, có người sắp hàng từ sáng sớm trong giá lạnh trước tiệm Costco để mua trứng gà rẻ hơn Walmart 10 Mỹ kim, có người chịu trả 44 Mỹ kim cho 1 thùng 60 trứng gà ở Walmart. Riêng tôi không kén ăn, cứ nhớ về tuổi thơ thì giống gì (ăn không chết) tôi đều ăn được hết.

Nói chung, những thương hiệu làm ăn đàng hoàng, có uy tín và có quá trình lịch sử gắn bó lâu dài với đời sống người tiêu dùng, khi bị phá sản, ít nhiều gì cũng để lại trong lòng khách hàng sự luyến tiếc và thương cảm. Làm ăn kiểu "treo đầu dê bán thịt chó," chưa chết nhưng người ta coi như đã chết rồi.

TPT

Không biết ai sẽ là hành khách trên chuyến tàu
thuyền chuyển vị trí, rồi ghé về quê?!

Sáp nhập tỉnh, chuyện cây tre trăm đốt

Trong kho tàng truyện cổ tích Việt Nam, truyện *cây tre trăm đốt* là câu chuyện để lại ấn tượng mạnh nhất với không riêng gì tôi, không biết có phải do tâm thức làng quê, lũy tre, cây đa, giếng nước, đình làng, bến sông quê, vạt cải vàng... đã ăn lậm vào tôi hay do một thứ gì khác. Thế nhưng có một điều là địa giới hành chính Việt Nam, kể từ thời tôi biết tìm hiểu về địa lý, lịch sử, thì chuyện “khắc xuất khắc nhập” đã xảy ra mấy bận, nó cứ như hóa thân của cây tre trăm đốt. Lần này, Tổng Bí thư lại hô “khắc nhập, khắc nhập”, sự khắc nhập thần tốc trong một thời gian ngắn ngủi để lại rất nhiều hệ lụy...

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Kéo về quê

Tôi có làm bạn với một người Hà Nội, từng sống lâu năm trong chung cư, gia đình ông có 4 người đều làm cán bộ chuyên viên, tức cán bộ có chuyên môn, bằng cấp đầy mình, học thật, người thật việc thật. Thế nhưng dùng cái, có chỉ thị tình giản biên chế, không hiểu sao 2 trong 4 người bị xét vào diện “tinh giản”, vậy là khăn gói về quê, vì hết đất sống.

Tôi lấy làm lạ bởi ông còn chung cư, còn chuyên môn và còn 2 người con mới xin được việc, mới thi đỗ ngạch cán bộ, sao lại quyết định về quê gấp gáp như vậy. Chú Chiêu (tên người bạn vong niên của tôi, đã đổi vì lý do nhạy cảm), đảm chiêu:

- Không về quê thì chết chùm trên này à! Không đơn giản đâu, sau đợt này, sẽ có rất nhiều người lũ lượt kéo về quê.

- Sao họ không ở lại thành phố, họ có chung cư mà chú?

- Họ cũng giống như gia đình tôi thôi, toàn chung cư thuê cả thôi, làm lương chuyên viên, cao đó, vài chục triệu đồng mỗi tháng, thế nhưng hở tí là chúng tôi nợ tiền thuê chung cư đấy. Vì trong thời gian công tác, chúng tôi xác định mình là người có chữ, là hạng chuyên viên, bán kiến thức mà ăn chữ chẳng quyền thế gì, nên chúng tôi chọn đầu tư đất ở một số vùng ven, chúng tôi chấp nhận vay ngân hàng, khấu trừ vào tiền lương để mua đất. Và đến lúc này,

gia đình tôi là may mắn nhất, vì đã có đất để cắm dùi ngoài ngoại ô, cũng là vùng quê nhưng ít chất chúa hơn người khác.

- Những người mà chú nói họ “chất chúa” thì sao?

- Những người đó cũng cán bộ, nhưng họ không có chuyên môn cao, lương thấp, họ cũng nhìn thấy tương lai của họ nên đầu tư đất vùng ven nhưng lại mua dạng đất nông nghiệp, gọi là đất giấy tờ ba lá, tức có mấy tờ giấy công nhận chủ quyền sử dụng để làm nông, rồi ký đấm với nhau với hy vọng sẽ sửa đổi mục đích sử dụng sau khi đóng thuế chuyển đổi. Thế nhưng đất đai ngày càng đắt đỏ, chẳng thể sửa đổi được, vậy là chỉ còn cách che

một cái chòi vịt mà làm ruộng.

- Theo chú quan sát thì lượng cán bộ về vườn như vậy nhiều không ạ?

- Rất nhiều, có một số người cũng nên về, nhưng có một số người không nên ở lại nhưng họ vẫn được xếp vào diện ở lại. Bởi yếu tố đảng vô cùng quan trọng trong đợt tinh giản này, họ ưu tiên cho đảng viên. Cái này dễ hiểu mà, đảng viên trông chờ vào các quyền lợi do đảng ban phát, giờ đảng cắt, sửa thì ai dám tin vào đảng nữa (cười), còn những người như mình, sắp tuổi hưu, thôi thì về cũng an bài. Có điều sẽ có một cuộc xáo trộn dân cư rất lớn.

Đúng như lời ông Chiêu, có một cuộc xáo trộn

rất lớn. Trong một cuộc cà phê, một người làm trong bộ máy công an huyện vừa giải thể chia sẻ rằng “phải thay máu gần như 80% cán bộ thì mới hy vọng mọi thứ tốt lên, còn nếu làm không quyết liệt, không rót ráo, thì cái hạng (chữ của anh này) ăn bám, thì 5 năm, 7 năm đại học không đậu, bu bám ủy ban xã làm phong trào, ăn chức kinh niên, đến kỳ đại hội đảng thì chạy một chân trong hội đồng nhân dân, rồi lên làm quan, phách đốc... đầy rẫy ra đó. Nhiều vô kể. Và phải thay máu cả hệ thống cán bộ địa chính, bởi đám này vừa thiếu chuyên môn vừa gây nhiều loạn, tham lam, quấy rối người dân không tả xiết...”

Anh cán bộ công an này sau đó được triệu hồi về tỉnh làm một chức vụ khá khó để điều hành vấn đề an ninh kinh tế. Anh nói rằng nếu bây giờ muốn tốt, không khó, nhưng hầu hết người ta chọn không tốt để làm, thế mới cay!

Cả nước hiện nay náo động chuyện người ta kéo về quê, đất quê bây giờ cũng không còn nhiều như xưa, vậy người ta sẽ sống như thế nào, làm ăn ra sao, đó là một ẩn số.

Khắc xuất - khắc nhập

Hiện tại, cán bộ thì run như cây sậy bởi khi nhập tỉnh, sẽ dư ra một lượng cán bộ khổng lồ, trước đây 63 tỉnh thành sẽ có 63 sở của mỗi ngành, bây

Rời thành phố về quê sau một quá trình dài làm công ăn lương, lao động thuê ...

Đất quê giờ không phải giá cũng
thấp với bất cứ ai

giờ, 2, 3 tỉnh nhập lại thành một, thì các giám đốc sở sẽ lo lắng, đứng ngồi không yên, không biết mình sẽ được giữ lại hay mình phải ra đi. Hiện tại, tiêu chuẩn trẻ, chuyên môn và “hồng” (có đảng) vẫn đang là ưu tiên.

Một giám đốc sở ở miền Trung, không muốn nêu tên, tỏ ra hồ hởi:

- Lần này thì mình hơi khổ vì làm giám đốc đến 3 nơi nhập thành 1, trước đây một tỉnh đã thấy khổ, giờ nhập 3 tỉnh lại,

mà tỉnh Quảng Bình là cái tỉnh quá dài.

- Chị có vẻ chắc ăn về vấn đề nhân sự nhỉ?! (Tôi hỏi rất thoải mái vì chị là bạn lâu năm của chúng tôi).

- Chắc chắn mình sẽ vào đó, vì trong 3 tiêu chuẩn trẻ, chuyên môn và hồng thì mình có đủ, mình trẻ nhất, hai cụ kia sắp tuổi hưu, hơn nữa bằng cấp mình là bằng thật, cái Tiến Sĩ của mình được mua bằng mấy chục năm học ròng rã từ tiểu học lên tới cao học luôn ở diện

học sinh giỏi, cháu ngoan bác Hồ... Mình cũng là đảng viên. Mình phải biết tự tin vào khả năng của mình chứ, hơn nữa, trong quá trình công tác, mình chỉ quản lý và ăn lương, nếu có lợi dụng chức vụ thì mình nhân danh cái uy tín giám đốc sở và tiến sĩ của mình để mình giúp gia đình mở phòng khám đa khoa, làm dịch vụ chăm sóc răng bên ngoài. Mình giàu nhờ chuyện này. Mình rất tự tin.

- Chị không đặt phương

án luân chuyển hay có thể hên xui gì nữa sao? Nghe chị chắc ăn đến mức tôi thấy ngại?

- Không, mình tin vào khả năng của mình và hơn hết, đợt tình giãn biên chế, luân chuyển cán bộ này, mình đặt mình vào thước đo sự thật, tức người như mình mà bị cho ra rìa, để hai cụ kia lên làm giám đốc sở thì thú thực, mình sợ toét và mình chẳng có tha thiết với một loại cơ chế như vậy. Vì mình biết mình là ai, họ là ai. Họ

Mua đất ngoại thành rồi dính đất không làm được giấy tờ, nhiều người ôm nợ, thêm phần khó khi tình giãn biên chế

thiếu chuyên môn mặc dù bằng cấp đầy mình, có cả học hàm nữa kia! Nhưng chuyên môn và tư cách yếu quá!

Chị giám đốc sở y tế của một tỉnh miền Trung này vốn là người có thành tích học tập xuất sắc trong suốt quá trình học từ tiểu học đến đại học, cao học, chị cũng là một đảng viên thuộc diện có vi có vạ nên tự tin cũng có cái lý của chị. Nhưng trong thực tế, sẽ còn rất nhiều chuyện khuất tất, không thể giải quyết ngày một, ngày hai được. Bởi khắc xuất một thời đã khó, như năm 1997 thế kỷ trước, tỉnh Nghĩa Bình tách thành hai tỉnh Bình Định và

Khắc xuất, khắc nhập, đời sống liệu thay đổi ra sao?!

Quảng Ngãi. Ở các cơ quan rộ lên chuyện có một cơ quan nọ, khi cán bộ Bình Định dời về Quy

Nhơn, họ đã xin cán bộ Quảng Ngãi cho họ cái bàn vào văn phòng mới. Phía Quảng Ngãi không

đồng ý, và cuối cùng, cửa đôi cái bàn.

UC

NGÀY 13-2-2025

Hoàng Minh

Bạn tôi có thắc mắc về Thuế và được cô Đài Thi (Mục “Thuế vụ”, do cựu thanh tra sở Thuế Đài Thi phụ trách ở báo Trẻ), tôi thấy cách trả lời rất mạch lạc, rõ ràng, công tâm. Từ đó tôi thích theo dõi mục Thuế và nhận thấy những thông tin được giải đáp từ các câu hỏi rất giá trị thực tế để áp dụng và mở rộng hiểu biết...

NGÀY 11-3-2025

Vivian Vệ Nữ

Trần Lý Lê và Hai Quê (sao toàn văn “ê” không vậy nà:), là hai giọng văn nữ hợp “gu” của tôi. Tác giả này viết rất đa dạng, như bài “Disney World, thế giới trẻ thơ và kỹ nghệ giải trí”. Đây là nơi tôi “đóng hụi” rất nhiều, từ đời con đến đời cháu, và cả bà con, bạn bè, vì tôi có thể nhân viên nên đỡ “hao” một chút. Hồi ở Việt Nam, tôi mê phim hoạt hình của Walt Disney, kịch bản rất thông minh, “diễn viên” xuất sắc, Tom và Jerry, rồi vịt Donald. Nhưng những phim sau này, khi ông Walt

Disney mất thì kém hẳn đi, nếu không nói là “rẻ tiền”, từ kịch bản đến dàn dựng. Nghe nói năm này công ty Walt Disney ra mắt nàng Bạch Tuyết da màu thì tôi thấy có gì đó sai sai... Nhìn chung, thế hệ sau của Disney thiếu người có tài. Thật đáng tiếc...

(Bài “Disney World thế giới trẻ thơ và kỹ nghệ giải trí” của tác giả Trần Lý Lê đã đăng tại baotreonline.com, bạn chỉ cần gõ chữ “Disney World” ở ô SEARCH là được.

NGÀY 2-3-2025

Lương Thị Diệu Vân

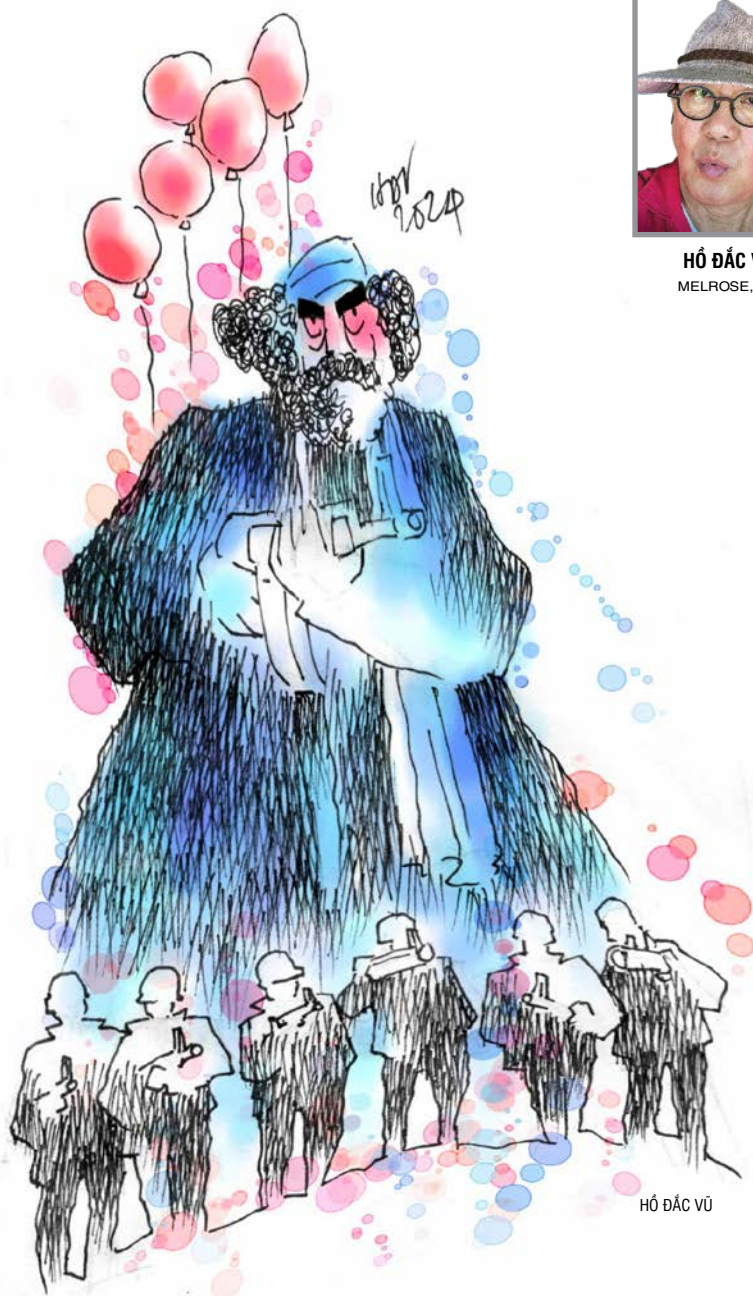
Truyện “Ngày Tình Yêu” của Biển Cát cảm động quá. Khóc hai chặp mới xem hết bài... (Truyện “Ngày Tình Yêu” đã đăng tại : <https://baotreonline.com/van-hoc/truyen-ngan/ngay-tinh-yeu.baotre> . bạn chỉ cần gõ chữ “Ngày tình yêu” ở ô SEARCH là được).

NGÀY 2-3-2025

Bảo Phạm

Tôi rất thích mục “Sản phẩm Mới” trên báo Trẻ, giới thiệu những sản phẩm thật bất ngờ, độc lạ, hữu ích và tân kỳ. Không rõ ai là người phụ trách mục này. Xin cho tôi chuyển lời cảm ơn.

Tên người phụ trách là Bảo Sơn, đã có bên dưới logo “Sản Phẩm Mới”. Trẻ xin đại diện tác giả chân thành cảm ơn sự khích lệ của bạn.

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Làng Gundogan nằm sát dãy núi đá và vùng đồi trọc khô cằn, nơi đầy cỏ gai, xương rồng và hang động, về phía Tây Kandahar. Ngoài vài chục hang đã được đánh dấu trong bản đồ hành quân, còn cả chục hang vô danh khác, nằm chằng chịt và nối với những hang đá lớn, tạo thành vùng mê cung nổi tiếng của Kandahar kể từ thời chiến tranh Sô-Việt và Cộng hòa Dân chủ Afghanistan (DRA. 1979-1989).

Khủng bố Taliban, thường đặt súng cối ngay cửa hang, pháo xuống những toán tuần tiểu của tiểu đoàn 3 Lực Lượng Lính Rừng 75, trung đội 72 trinh sát Mỹ. Pháo vài trái, là họ rút vô hang động, biến mất. Cho nên trung đội 72 bị ăn đạn nhiều lần, mà vẫn chưa đập được tụi Taliban này.

Tờ mờ sáng, trên con đường chạy tới làng Gundogan. Một bà già, áo choàng trắng kẻ sọc xanh, đầu quấn khăn dài tới lưng đang đạp chiếc xe 3 bánh có thùng gỗ phía trước, vài bong bóng xanh trắng vàng, treo trên cây sắt bên hông thùng. Bà già ngừng xe ở đầu đường, ngay giếng bơm nước, sát hông trường tiểu học Gundogan, nơi có hàng cây dừa dại che một khoảng bóng mát, cũng là nơi bà có nhiều khách hàng học sinh tới mua.

Hai bên là khu buôn bán, chạy dọc theo con đường trải nhựa với một ngã tư duy nhất. Tiệm bánh mì, tiệm thịt dê, tiệm tạp hóa, sát bên là tiệm bán trái cây. Trên quầy dài, cam, chanh, dưa lê, dưa hấu và mấy thùng nho xanh, nho đen. Tất cả đều được đổ lớp đá xay, để giữ độ tươi. Một con đường nhỏ cắt ngang, thành ngã tư, với đồn của vệ binh quốc gia, văn phòng hành chánh. Chạy xuống cuối là nhà thờ Hồi Giáo và nghĩa trang. Qua ngã tư là tiệm ăn, bán bánh thịt nướng, một nồi súp bắp cải nấu với sườn dê bốc khói thơm phức trên quầy hàng, trong thùng kiếng là những đùi, sườn dê nướng, và một mâm

Bong bóng đỏ

nhôm lớn đầy món cà ri dê. Bên kia, tiệm bán đồ gỗ gia dụng, tiệm làm đồ sắt, với những bình đựng nước, và đồ làm bếp. Cuối đường. Tiệm bán áo quần, khăn choàng, giày dép.

Bà già, mở nắp thùng xe, kéo lên cái thau nhôm tròn, ở giữa có chiếc nồi nhỏ với ống ga. Bà lấy túi nhựa đựng những chiếc bong bóng nhỏ như ngón tay. Kéo chiếc ống cao su trong góc thùng, trông một bong bóng vô ống, tay mở khóa bình ga. Chiếc bong bóng màu xanh lá phình to lên. Bà cột vô một sợi dây dài, quán sẵn ngay mép thùng gỗ. Trong vài phút, những bong bóng bay đủ màu đã được cột chung quanh thùng gỗ. Bà già đổ vài muỗng đường vô cái lon nhỏ nằm giữa thau nhôm. Mỗi lửa, tay liên tục quay cái cần bằng đồng thau đã lên nước bóng. Chiếc thau nhôm xoay nhanh. Bà lấy chiếc que đã vót nhỏ, rà vô thau. Chiếc que quán đầy một tảng lớn kẹo bông gòn màu hồng. Chừng 20 phút, xe đã đầy bong bóng bay và nhiều que kẹo bông gòn bọc trong bao ny lông mỏng. Bà mở radio, nhạc nổi lên. Những đứa trẻ bên trường tiểu học vừa tan lớp, hí hửng vây quanh chiếc xe bán kẹo bông gòn và bong bóng đủ màu.

Toán trình sát 6 người của tiểu đoàn 3 Lực Lượng Linh Rừng 75, thuộc trung đội 72 trình sát, sau chuyển tuần tra, đang từ

vùng núi đá Gundogan đi thẳng xuống làng. Họ làm một vòng quan sát qua nhà thờ, tới ngã tư, ngang khu buôn bán.

- Chúng ta có thể nghỉ 10 phút ngay hàng cây dừa.

Jack ra lệnh.

Những người lính, bỏ ba lô, tay vẫn cầm súng, ngồi nghỉ trong bóng mát của hàng cây. Họ bắt đầu ăn bữa trưa.

- Hello! Chào các bạn.

Bà già bán bong bóng vẫy tay.

- Các bạn có muốn ăn kẹo bông gòn? Tôi xin tặng.

- Không! Cám ơn bà.

Jack nói.

Anh móc túi, đưa ra thời số cô la.

- Xin mời bà.

- Cám ơn anh bạn tốt!

Bà già cầm lấy, bỏ túi.

Bà bơm hơi 5 cái bong bóng màu đỏ, lớn hơn các bong bóng kia, cột vô sợi dây nhựa dài, thả bay lên cao, khỏi hàng cây dừa dại, tuốt trên nóc trường học. Bà già liếc nhìn những người lính, thò tay xuống thùng gỗ, bấm vô cái máy định vị lớn với những hàng chữ và số rồi đứng dậy, nhìn cái phone cầm tay đang rung nhẹ. Bà gửi text "Yadhab" (làm đi).

Bà già lấy thời số cô la, chia cho mấy đứa học sinh đang đứng quanh thau kẹo bông gòn, đuổi tội nó.

- Đi vô trường! Đi!... Đi lệ!

Bà già kéo 5 cái bong bóng đỏ xuống, xì hơi.

- Chào các bạn!

Bà leo lên xe, đạp về phía cuối đường, quẹo vô hướng nhà thờ

5 phút sau, 2 trái cối 81 ly, rớt đúng vị trí nghỉ chân của toán lính rừng trinh sát.

Không một người sống sót.

Hai tuần sau. Tại căn lều vải của phòng hành quân, tiểu đoàn 3 Lực Lượng Linh Rừng 75, thuộc trung đội 72 trình sát.

- Tụi bay có biết rằng đám liên quân gọi tao là "Thợ nướng" Không?

"Bố Già" Stefan Banach giọng lạnh như thép ngâm đá.

- Mẹ! Mới 1 tháng mà đi đứt 10 thằng con!

Ông ném cái ống vố vô tấm bản đồ hành quân.

- Tụi bay có thấy mặt tao vấy máu của 10 đứa con mới rớt không?

- Rầm!

Ông đập tay xuống chiếc bàn sắt, khẩu colt 45 tung lên. Ông chụp lấy, lên đạn, bắn một phát lên trần.

- Đùng!

Bố già quay lại.

- Tụi bay có biết rằng. Đám chuột Taliban không có khả năng bắn pháo, rất dở tính toán đạn đạo, nhất là cối... Chỉ bắn cầu may...

Ông chỉ tay, róm nước

mắt

- Mẹ! Vậy mà lần này tụi nó hốt sạch 6 thằng con của tao... Cối 81 nã chính xác vô đầu tụi nhỏ, chết tươi 6 thằng!

Ông ngồi phịch xuống ghế.

- Tao chắc chắn là phải có người báo đúng vị trí và tọa độ chính xác của toán trinh sát.

Ông chỉ tay.

- Bây giờ...

Ông đập tay xuống bàn.

- ... 6 thằng tụi bay... Làm ơn! Sáng mai, ra ngoài đó, truy lùng, đòi nợ máu cho những cái chết thê thảm của 6 thằng em... Tóc trả não, máu trả tim!

Ông gần giọng.

- Thomas! Mày chui vô đám dân buôn bán, tìm cho ra đứa báo tọa độ! Bắn tại chỗ!

7 người lính của trung đội 72 trình sát, im lặng đứng dậy.

Bố già vỗ vai Thomas, la lớn.

- Đi bao nhiêu, về bấy nhiêu cho tao...

- Hurahhhh!

Những người lính rừng la lớn.

Sáng hôm sau. Bà già bán kẹo bông gòn và bong bóng bay vừa dừng xe trước trường học.

- Inshallah! Chào bà.

Bên kia đường. Anh Ả Rập quán khăn rằn, áo choàng màu trắng rách gấu, đã loang lổ ố vàng, đang khui thùng gỗ, bày

thuốc tây trên mặt thùng. Một hộp thuốc trị cảm cúm nhức đầu Tylenol, thuốc trị ho Robitussin, thuốc đau bụng, tiêu hóa Alka seltzer, mấy hộp Band aid, Assured, thuốc sát trùng, bông gòn cắt miếng nhỏ, vài ống kem đánh răng Colgate và một hộp lớn kẹo cao su Wrigley's chính gốc Mỹ

Anh đưa tay chào bà già.

- Inshallah! Chúc anh mua bán đắc hàng.

Bà già nói lớn, rồi quay qua bơm bong bóng, treo lên thùng. Bà lấy bao đường đã pha sẵn màu xanh, đổ vô cái lon nhỏ nằm giữa thau nhôm, mở ga, tay cầm cái cần đồng, quay nhanh. Bà học những cây kẹo bông gòn màu xanh vô bao ny lông mỏng.

Anh bán hàng rao lớn.

- Thuốc! Thuốc Mỹ thứ thiệt, trị đủ bệnh, giá rẻ... Mua ngay đi! Thuốc! Thuốc Mỹ thứ thiệt, trị đủ thứ... uống vô hết bệnh liền!

Anh ngồi xuống chiếc ghế nhỏ, đưa tay bấm vô cái phone GPS, đeo khuất trong tay áo.

- Hello! Bố già... Thomas đây!

- Bố già! Tiếp tục.

- Từ trái qua phải... Bà già bán bong bóng, kẹo bông gòn trước trường học, vài người mua bánh mì ở tiệm bước ra, ông già tiệm thịt dê đang gây lộn với bà bán tạp hóa, 2 vợ chồng bán trái cây

ngồi ăn dưa hấu vui vẻ, sát bên là quán ăn đang ế khách, vắng tanh, phía trước có chiếc xe bán tải Toyota đang đậu che bật phía sau, không có dấu hiệu nghỉ ngơi, tiệm bán đồ gia dụng có 2 người khách đang mua thùng đựng nước, người thợ hàn đang làm việc trước tiệm đồ sắt... 2 cô gái bước ra từ tiệm quần áo, khoe nhau chiếc khăn choàng... Xin báo! Không một biểu hiện nào tình nghi.

Thomas tắt máy, tiếp tục rao hàng.

- Thuốc! Thuốc Mỹ thứ thiệt, trị đủ bệnh... Nhức đầu, ho, đau bụng... Mua ngay đi! Thuốc! Thuốc Mỹ thứ thiệt, trị đủ bệnh... Mua liền, uống liền để khỏi về châu Ala!

Đã 2 giờ trưa, trời nắng gắt, không một gợn mây nhỏ, gió núi hắt từng cơn nóng xuống Gundogan.

6 người lính rừng vừa tuần tra về, họ ngồi nghỉ ngay khu đất trống bên giếng nước.

Bà già đẩy chiếc xe qua bên kia đường, gần giếng nước. Bà lấy ra 5 cái bong bóng to, màu đỏ, bơm hơi căng, cột vô sợi dây nhựa thả lên, bóng bay thật cao. Cũng như lần trước, bay qua khỏi nóc trường học. Bà mở nhạc, đẩy chiếc xe tới gần toán lính trình sát đang ngồi nghỉ.

Thomas gọi

- Có hiện tượng khả nghi! Bà già thả 5 trái bong bóng bay lên cao... Tới gần toán trình sát... Hả?

Vậy là bà đang báo vị trí tọa độ?

Thomas, rút khẩu súng ngắn.

Đúng lúc bà già đang gọi vị trí tọa độ của toán trình sát qua GPS. thì Thomas chạy tới.

- Đùng!

Phát đạn làm tung nổi kẹo bông gòn, bà già cúi xuống, lôi khẩu Ak từ trong thùng.

- Tạch! Tạch! Tạch!

Loạt đạn cày dưới chân, Thomas té xuống, anh lăn người, nổ thêm mấy phát. Bà già ném tóc, khăn choàng, hiện nguyên hình gã Taliban râu xồm,

- Tạch! Tạch! Tạch!

Bà bắn một tràng, chạy về hướng nhà hàng, chiếc xe bán tải Toyota mở tung mui, chạy lên. Một đám Taliban, khăn đen, áo choàng đen, lố nhố trên xe, bắn hàng loạt Ak về hướng Thomas. Gã Taliban râu xồm đu lên xe tải. Cả khu buôn bán náo động, mọi người chạy trốn, tiếng cửa sắt đóng rầm rầm. Chiếc Toyota dừng lại, bọn Taliban rải đạn vô phía xe bán bong bóng, nơi Thomas đang nằm sát xuống đường. Xe tải chạy thẳng tới hướng trường học, tính tẩu thoát.

Nhưng!

6 người lính rừng đã chạy ra, quỳ xuống, dàn ngang con đường trước đầu xe Toyota. Xe thắng gấp, quay ngang. Đám Taliban đứng một hàng ngang

trên xe, đối mặt với toán trình sát

2 hỏa tiễn cá nhân M-72, 4 khẩu M-16 chĩa thẳng.

Toán trình sát cùng khai hỏa.

Những áo choàng đen văng lên với chiếc Toyota trong màn lửa cam đỏ.

Thomas chồm dậy, anh chụp cái GPS còn nằm trong thùng xe bong bóng.

- Hello Bố già. Truy tìm và diệt ngay vị trí số máy 1.789.011.435, tụi nó đặt cối 81 ở đó!

Thomas và toán trình sát bước tới, kiểm tra chiếc xe và xác của tụi khủng bố. Vài người dân tò mò bu quanh.

5 phút sau có nhiều tiếng nổ trên dãy núi đá sau lưng khu buôn bán.

- Tụi cối 81 bị hốt luôn...

Thomas nói với toán trình sát. Anh đưa tay.

2 chiếc Humvee chạy tới đón, Thomas leo lên xe. Người đàn bà Ả Rập chạy tới.

- Ê! Anh bán thuốc! Mẹ! Súng nổ, chết chóc làm tôi nhức đầu quá...

Bà đưa ra 3 tờ giấy bạc.

- ... Anh bán cho tôi hộp Tylenol!

Thomas chạy qua cái thùng thuốc còn nằm bên lề đường, anh xếp lại, đưa cho người đàn bà.

- Tặng chị. Uống hết thùng này mới khỏi nhức đầu!

...

HĐV

Vệ sinh bồn nước toilet

HOÀNG HƯƠNG

Bồn nước toilet (toilet tank) thường bị bỏ quên trong khi vệ sinh bồn cầu. Tuy nhiên bộ phận này cũng cần được làm sạch để toilet hoạt động hiệu quả và giảm mùi hôi khó chịu trong phòng tắm.

- Tại sao cần làm sạch toilet tank?

Cặn khoáng trong nước có thể tích tụ theo thời gian. Điều này khiến bồn chứa nước bị đổi màu, làm tắc nghẽn các đường ống nhỏ và gây hư hại cho các bộ phận khác. Do đó cần làm sạch các cặn khoáng này, đặc biệt ở những vùng có nguồn nước chứa nhiều cặn khoáng (hard water).

- Nên vệ sinh toilet tank bao lâu một lần?

Toilet tank nên được làm sạch trong khoảng thời gian từ 3 đến 6 tháng 1 lần để ngừa tình trạng tích tụ cặn khoáng. Đây cũng là một phần của công việc bảo trì bồn cầu để ngừa tình trạng hao mòn của các bộ phận.

■ Cách vệ sinh toilet tank

- Trước tiên cần khóa nguồn nước vào, xả nước đang có trong toilet tank. Hòa baking soda và giấm trắng theo tỷ lệ bằng nhau. Dùng hỗn hợp này để chà sạch cặn bám xung quanh thành bồn. Mở nguồn nước vào và xả nước cho sạch.

- Hàng tháng, bỏ 1/2 cup giấm trắng vào toilet tank để ngâm qua đêm sẽ giúp việc làm sạch dễ dàng và nhanh gọn hơn.

- Chỉ dùng baking soda và giấm để làm sạch toilet tank. Không nên dùng các loại hóa chất tẩy rửa mạnh vì hóa chất có thể ăn mòn

các bộ phận bằng nhựa hoặc cao su trong bồn chứa.

DALLAS Sự Kiện

SPRING ART WALK

22/3 và 23/3. Trưng bày các tác phẩm nghệ thuật của trên 175 nghệ nhân, họa sĩ. Có nhiều sinh hoạt nghệ thuật suốt ngày

Địa điểm: Goldmark Cultural Center, 13999 Goldmark Dr, Dallas TX 75240.

Giá vé: miễn phí.

GARLAND MUSIC ARTRAGEOUS

5/4. Hòa nhạc trực quan tương tác kết hợp âm nhạc với nghệ thuật. Khán giả sẽ được kích thích trí óc và giác quan của họ

Địa điểm: Granville Arts Center, 300N 5th Street, Garland TX 75040.

Giá vé: \$25-\$50.

CITY OF GARLAND CONCERT

2/4. Trình diễn nhạc của nhiều nghệ sĩ năng động, có nhiều sinh hoạt dành cho trẻ em

Địa điểm: Garland City Square, 520 W State St, Garland TX 75040.

Giá vé: miễn phí.

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Cứu động vật hoang dã qua những bức ảnh

[H1]

Shauna Hart là một nhiếp ảnh gia bảo tồn từng đoạt giải thưởng với sự nghiệp kéo dài nhiều năm cống hiến cho động vật hoang dã và môi trường. Hart bắt đầu như nhiều người khác bằng cách chia sẻ những bức ảnh của mình với bạn bè và gia đình. Phản hồi tích cực và sự khuyến khích của họ đã đủ để cô đầu tư vào thiết bị chụp ảnh kỹ thuật số và tham gia các cuộc thi nhiếp ảnh. Không lâu sau, cô đã giành chiến thắng. Với một tủ trưng bày đầy những ruy-băng hội chợ của quận, cô đã có động lực để nâng cao trò chơi của mình. Hart cho biết chính khoản đầu tư vào thiết bị có phẩm chất cao hơn này đã bắt đầu giai đoạn mà cô gọi là nghiêm túc của mình.

[H2]

6 năm sau, cô đã giành được nhiều giải thưởng quốc tế, chẳng hạn như Giải thưởng Sony Alpha Female Grant cho bức ảnh của cô được hiển thị ở trên. Gần đây nhất, vào năm 2024, cô đã được trao giải Lựa chọn

của Ban giám khảo Top 31 của Hiệp hội Nhiếp ảnh Thiên nhiên Bắc Mỹ (NANPA) về Bảo tồn cho một bức ảnh bị thối. Trần đầy đam

mê, cô mô tả câu chuyện đằng sau bức ảnh, được hiển thị bên dưới:

“Tôi đã làm việc với Save People Save Wildlife, (Park City, Utah) với tư

cách là nhiếp ảnh gia cộng tác trong nhiều năm. Viên Giám đốc thực sự sống gần xa lộ (SR224) ở Park City, Utah và chứng kiến hậu quả của các vụ tai nạn ô tô động vật hoang dã hàng tuần, đặc biệt là trong thời gian di cư theo mùa.

Một sáng sớm, viên giám đốc và tôi lái xe vòng quanh để cố gắng phát hiện chuyển động và hoạt động của động vật hoang dã. Chúng tôi gần xong mà không phát hiện quá nhiều hoạt động, vì ánh sáng trở nên quá gay gắt vào cuối buổi sáng. Lúc đó là tháng 9 và chắc chắn là đầu năm học sẽ có nhiều xe chạy hơn. Đột nhiên, cô ấy nhìn thấy giống như có vũng máu trên đường. Cô ấy quay xe lại và tấp vào lề khi chúng tôi nhận thấy một xác nai sừng tấm. Cả hai chúng tôi đều ra khỏi xe, và cô ấy ngay lập tức quỳ xuống sờ vào con nai sừng tấm và nhắm mắt lại để cảm nhận sự đau buồn. Khoảnh khắc đó ngay lập tức trở thành khoảnh khắc đầy cảm xúc và tôi bật máy ảnh lên và bắt đầu chụp. Cô ấy đột nhiên

đứng dậy khi cô ấy bắt đầu khóc lớn. Tôi quỳ xuống và chụp thêm ảnh, bảo đảm lấy được ánh sáng và có cả xe cộ ở phía sau. Ngay cả trong khoảnh khắc đó, tôi biết những bức ảnh tôi chụp đã kể câu chuyện theo góc nhìn của cô ấy, chứ không phải là động vật hoang dã đã chết. Khoảnh khắc đó thật sâu sắc đối với cô ấy khi tôi chứng kiến khoảnh khắc đó qua ống kính ngắm của mình.

Khi trở về nhà để chỉnh sửa, tôi cố gắng nhấn mạnh cô ấy nhiều hơn một chút. Sau đó, khi tham gia cuộc thi ảnh thường niên của NANPA, tôi thực sự không biết liệu có ai cảm thấy như tôi khi chụp bức ảnh đó không, nhưng tựa đề đã đến một cách dễ dàng -- “Người quan tâm”.

Tôi nghĩ giải thưởng này thôi đã thú vị và thỏa mãn rồi. Biết rằng các vấn đề kết nối động vật hoang dã ở nơi tôi sống cũng quan trọng với những người khác đã tạo nên sự khác biệt đối với tôi. Nó nhắc nhở tôi rằng các kỹ năng của tôi đã đạt đến mức tôi có thể kết hợp chúng với niềm đam mê của mình đối với vấn đề này và mình họa cả hai trong một bức ảnh duy nhất đã làm nên ngày, tuần và năm của tôi! Với điều đó, khi tôi nhận được một email sau ngày công bố từ một

nhà bảo tồn quốc tế được ngưỡng mộ, một nhiếp ảnh gia bảo tồn từng đoạt nhiều giải thưởng, nói với tôi rằng bức ảnh đó là “bức ảnh báo chí và giàu cảm xúc nhất trong số rất nhiều bức ảnh”, tôi thực sự đã rơi nước mắt. Theo tôi, tôi đã làm việc rất chăm chỉ trong nhiều năm với nguồn lực hạn chế để kết hợp niềm đam mê của mình và cải thiện kỹ năng nhiếp ảnh của mình. Đó là một trong những kinh nghiệm xác thực nhất trong hành trình nhiếp ảnh của tôi cho đến nay.”[H3]

Để tạo ra góc nhìn kể

chuyện về động vật hoang dã, Hart mô tả sự kết hợp giữa việc đọc và nghiên cứu hướng dẫn cô chụp ảnh các loài cụ thể ở những địa điểm cụ thể. Cô xem lại ảnh của các nhiếp ảnh gia khác nhưng cũng tìm hiểu về loài động vật đó để hướng dẫn cô. Kiến thức về các đối tượng động vật hoang dã giúp cô kết hợp chuyên môn đó với sự kiên nhẫn để tạo ra những bức ảnh phù hợp để ghi lại cuộc sống của các loài động vật. Phương châm của cô về quy trình chụp ảnh của mình là thực tế:

“Ánh sáng, bóng tối,

động vật hoang dã, thời tiết, tất cả đều xoay quanh bạn khi bạn cố gắng “chụp” một bức ảnh. Sau gần 7 năm, tôi có thể nói rằng nhiếp ảnh của tôi đã trở nên trực quan. Điều đó không có nghĩa là tôi vẫn không nghiên cứu hoặc tìm kiếm cách mới để sáng tác hoặc đóng khung một cái gì đó, nhưng tôi nghĩ rằng tôi đã luyện tập đủ để rèn luyện bộ não của mình nhớ lại những điều cần bản và sở thích của tôi khi chụp ảnh. Điều này không cần phải nói, nhưng giống như mọi người mà tôi biết và ngưỡng mộ, bất kể bạn có bao nhiêu kinh nghiệm hay bạn chụp bằng thiết bị nào, sẽ có những bức ảnh “tệ”. Đó chỉ là bản chất của trò chơi! Và điều đó không sao cả! Thông thường, tôi học hỏi từ những thất bại.” [H4]

Chính cách tiếp cận thực tế và sự tận tụy nghiên cứu để hỗ trợ cho nhiếp ảnh của cô đã khiến cô chú ý đến công tác bảo tồn và vận động. Cô bị thu hút bởi các vấn đề bảo tồn, đặc biệt là kết nối và hành vi của động vật hoang dã. Là một cá nhân đầy nhiệt huyết, cô vừa được yêu cầu lãnh đạo Liên đoàn Động vật hoang dã Utah với tư cách là chủ tịch hội đồng quản trị và mô tả đó là dự án đam mê mới nhất của cô.

AN

■ **Màu oải hương lavender** nhẹ nhàng, êm dịu, đa sắc thái. Màu oải hương năm nay không chỉ tông màu phấn quen thuộc mà có những tông oải hương sâu và đậm. Không chỉ hợp màu trắng, cũng đẹp với màu tan nâu nhạt, be ấm - tông ấm tự nhiên của tan và be hòa hợp với sự mềm mại mát mẻ.

■ **Tông màu phấn là màu mùa xuân**, nhưng nổi bật nhất là powder pink hồng phấn. Rất nữ tính, dễ tinh tế, có chiều sâu nên mix với sắc thái mát lạnh như xám hay xám đá phiến slate gray. Mặc chung với xanh hải quân navy blue cũng đẹp. Có thể mặc chung với màu pastel nhạt khác, nhưng phải tương phản để đỡ nhạt nhòa như hồng phấn với xanh lơ.

■ **Mocha mousse là tông màu cà phê** gần giống màu đất, lựa chọn cho phong cách trung tính, tối giản mà vẫn thanh lịch. Dễ phối hợp với tông màu be, kem hay trắng nhạt off-white, ... hay một chút màu như hồng hoàng hôn dusky pink. Năng động hơn thì cùng với màu trời như cam cháy burnt orange hay quýt tangerine. Kết hợp với các tông màu lam như ngọc lam turquoise hay xanh mòng két teal để mặc cho phong cách chuyển mùa.

■ **Tangerine quýt là màu Pantone** thời trang của năm. Đậm đà, hoàn hảo khi mặc chung màu mint bạc hà cho xuân. Thanh lịch, tự nhiên khi kết hợp với tông màu đất. Tangerine nổi bật với đỏ burgundy, nhẹ nhàng khi mặc chung với lam phấn powder blue.

■ **Lam phấn powder blue** là màu mới, đẹp nhẹ nhàng quyến rũ và dễ phối hợp. Dễ cân bằng với sắc ấm khó tính như vàng, dễ đẹp với màu xanh rêu, xanh ô-liu, xanh khaki, xanh dương xỉ, ... hay tông ấm nhẹ như màu đào peach. Mặc với màu pastel khác, trắng, be nhẹ nhàng, bay bổng.

Thơ

Thi Vũ

Một lần nữa ta đến với thơ Thi Vũ.

Nhà thơ Thi Vũ Võ Văn Ái qua đời đã hơn 2 năm, hình ảnh ông vẫn còn in trong trí nhớ người đọc. Ông ra đi để lại một khối lượng trước tác lớn, bao gồm nhiều thể loại từ sáng tác đến phê bình, nhưng theo tạp chí Văn Việt có lẽ thơ vẫn là gốc.

Ảnh bóng đời hòa lẫn trong sóng tâm linh. Thơ thời thơ ấu của Thi Vũ, đi sâu vào ký ức vô thức, thăm dò cảm giác hạnh phúc và bất an đầu đời. Thơ thiền của Thi Vũ là tỉnh thức. Tỉnh thức trong giây lát, giữa bộn bề đời sống, thoát trở lại với thiên nhiên, bản thể.

Thơ Thi Vũ nói chung đi ở khoảng giữa hiện thực và siêu hình, giữa chói lọi mặt trời và ánh sáng hiu hắt của những ngọn nến, giữa ý chí mãnh liệt và ngọn gió hư vô.

Trang Thơ hôm nay xin trân trọng giới thiệu một vài bài thơ đặc sắc của Thi Vũ.

SAO KHUÊ

thượng du

Mẹ đi
ngựa gỗ
đèo cao
Con nằm bụng mẹ
núi nhào
bồng theo

chim

Chuông khuya
từng giọt
gieo sương
Chim sa nhịp hót
nghe mừng tượng
Kinh.

quê mẹ

Con chim
hót một tràng Sông
Nụ Cười bản trạch
thơm nồng cõi xa

từ đàm

Vết thương
máu giọt thành Sen
Sông thơm
Kinh chảy
xanh men chín trời

linh mục

*bao năm máu suốt
bom rừng
Tiếng chuông Linh Mục
rửa từng vết thương*

vô ngại

*Chí lớn ai không có
Việc lớn ít người thành
Đường xa muôn dặm trở
Chân giẫm hồng rêu xanh*

tiếng thiên thu

*Xa nhau nghìn dặm
Tìm còn
Tay em khép mở
tiếng
dồn tịch liêu*

gửi huế

*Mặc áo hoàng hôn vào đêm soi trăng
Con sông rừng mình khua hàng vẩy trắng
Khi trở về đầu mọc dãy hoa lau
Hỏi quanh trời đâu những giàn hoa nắng
Chim của thời hót nhụy mượt bên hiên
Cơn gió thổi lá xa cành vĩnh viễn
Tai trông chờ một tiếng đập con tim
Nơi giú đỏ đã hường chưa bóng hiện*

*Dáng hình em cuối bến dạt xa dò
Ai phơi áo trong sương từng giọt đỏ
Người lớp lớp không người trai năm cũ
Ước thể chi tàn lạnh một bình tro*

*Triều dương dậy cuốn theo triều vỡ đổ
Thành xưa còn nguyên vẹn giải khăn sô
Xin chớ khóc vì lời ta đã hứa
Đưa trăng về cho núi giữ kinh đô.*

ảo ảnh

*Sóng triều xưa không nhìn
nhìn môi em
Nắng trời xưa không nhìn
nhìn mắt em
Mây trời xưa không nhìn
nhìn tóc em*

*Biển cả neo hồn ta phương xa
Gió dịu hương lòng em xa ta*

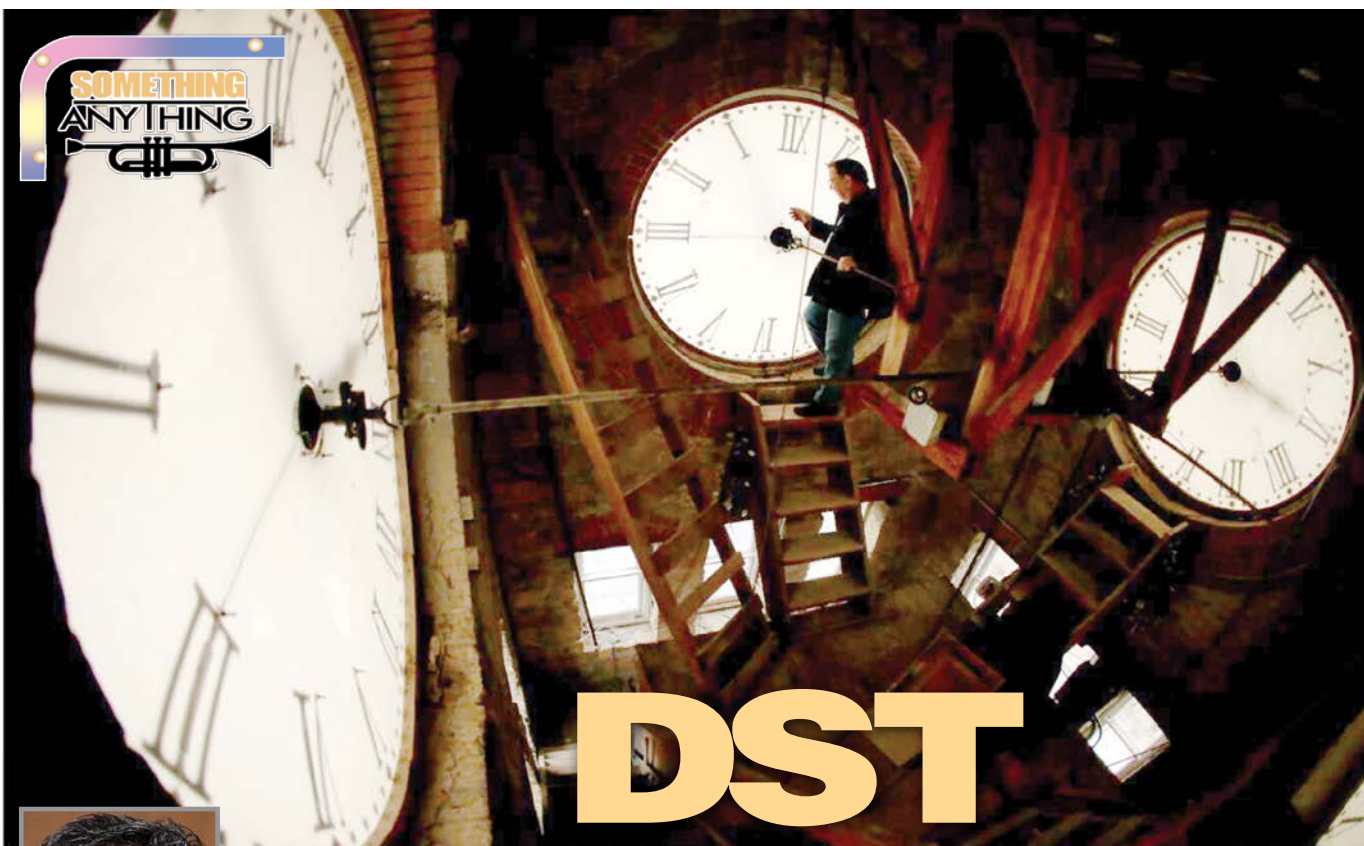
*Sóng chiều nay ta nhìn
môi em không còn nữa
Nắng trời nay ta nhìn
mắt em không còn nữa
Mây trời nay ta nhìn
tóc em không còn nữa*

*Trông một người giông giống
đến gần chẳng phải em.*

tuổi thơ huế

*Với tay vẫy
chào sông
Với trái tim
gọi núi
Với mây trắng
chia tay*

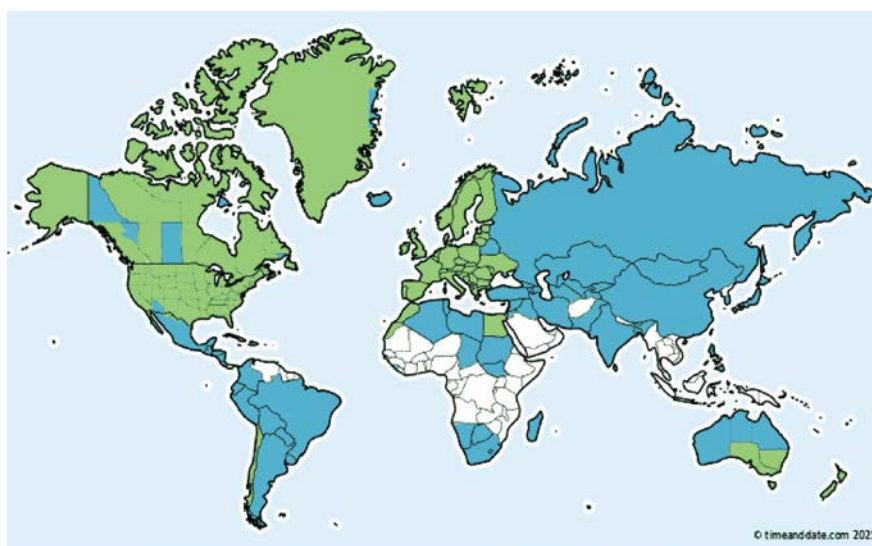
*Người đuổi tôi xa thành phố
Người xưa tôi xa tuổi thơ
Xô tôi vào cuộc lũ
Người đâu biết
mắt thơ tôi để lại
trong trắng
tuổi thơ tôi
nơi hoa quỳnh
nguyệt vọng.*

IAN BUI
DALLAS, TX

DST là chữ viết tắt của Daylight Saving Time, ngược lại với Standard Time. DST, có nơi gọi là Summer Time, là cách một số quốc gia hay lãnh thổ trên thế giới kéo dài số giờ đồng hồ của “ban ngày” để người dân có thể ra ngoài làm việc hay ăn chơi giải trí lâu hơn. DST mới xuất hiện khoảng trên 100 năm nay thôi, và không phải ai cũng ưa nó. Ở Mỹ hầu như năm nào DST cũng bị đưa lên thớt để bàn thảo xem có nên bỏ hay không, và năm nào cũng có kết quả ... “bất phân thắng bại!”

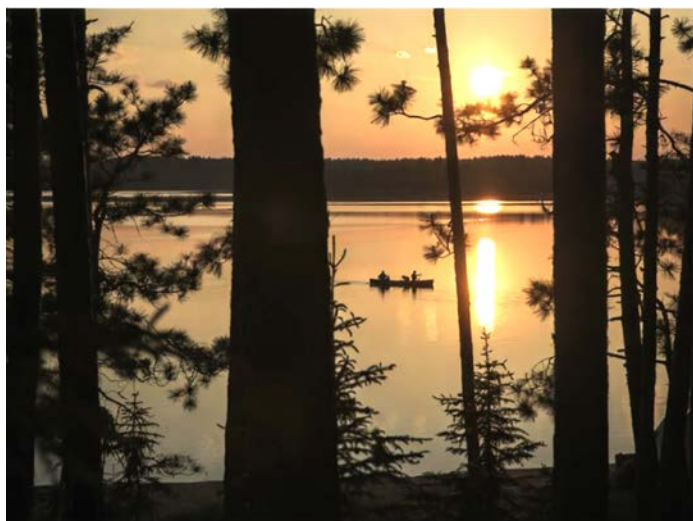
**Nhân viên tòa
án Clay County
Courthouse đổi
giờ đồng hồ**
(CHARLIE RIEDEL/AP)

Theo thống kê mới nhất của trang web Time And Date, hiện thời chỉ có khoảng 40% quốc gia trên thế giới áp dụng DST. Đa số những xứ nhiệt đới gần đường xích đạo không cần đến DST vì ngày của họ đã dài sẵn quanh năm. Nhưng cũng có nhiều nước từng áp dụng DST đã đổi ý sau một thời gian thử nghiệm. Trên bản đồ này, màu xanh lá cây đại diện những vùng hiện đang xài DST, xanh lơ là những nơi đã từng thử DST nay đã bỏ, và trắng là những nước chưa bao giờ đụng đến DST -- trong đó có Việt Nam và hầu hết khối ASEAN. NGUỒN: TIMEANDDATE.COM

Năm 1884, tại hội nghị International Meridian Conference ở Hoa Thịnh Đốn, các nước tham dự quyết định chọn Greenwich, Anh Quốc, làm kinh tuyến zero và dùng đó để chia quả đất ra thành 24 múi giờ như ta biết đến ngày nay. Căn cứ theo đó, các múi giờ được quy định bởi số tiếng đồng hồ trước (+) hay sau (-) giờ chuẩn GMT (Greenwich Mean Time). Chẳng hạn như CST (Central Standard Time) của Dallas là 6 tiếng sau GMT (GMT-6). Đến thập niên 1960, các hệ thống atomic clock trên thế giới được đồng bộ hoá và tiêu chuẩn quốc tế Coordinated Universal Time (UTC) ra đời. GMT vẫn là tên gọi múi giờ, và những múi giờ khác được tính theo UTC, như CST là UTC-6 (Standard Time) hoặc UTC-5 (khi có DST).

Đường kinh tuyến zero Greenwich Meridian tại Anh Quốc (ISTOCKPHOTO)

Người đầu tiên nghĩ ra việc đổi giờ đồng hồ để “kiếm thêm tí nắng” là một nhà tiểu thương ở Port Arthur, Canada, tên John Hewitson vào năm 1908. Ông kiến nghị với hội đồng thành phố Port Arthur và ngôi làng lân cận Fort William đổi múi giờ từ CST sang giờ miền Đông EST vào mùa Hè, và trở lại bình thường vào mùa Đông. Cuộc thí nghiệm diễn ra vào ngày 1 tháng 5, 1908. Vài nơi khác cũng bắt chước theo, nhưng không phải làng nào cũng đổi giờ, dẫn đến tình trạng lịch trình xe lửa, trường học, phà v.v. bị rối tung cả lên. Mãi đến năm 1918 chính phủ Canada mới ban hành đạo luật DST, nối gót Mỹ.

Thunder Bay, Canada, khởi điểm của DST. (NORTHERN ONTARIO TRAVEL)

Đức là quốc gia đầu tiên trên thế giới lập ra luật DST toàn quốc vào ngày 30/4 năm 1916, lúc đang đánh nhau trong Đệ Nhất Thế Chiến, lý do là để tiết kiệm năng lượng. Anh và Pháp thấy vậy liền bắt chước làm theo liền. Thật ra vào năm 1908, một nghị viên Anh tên là Robert Pearce đã soạn thảo một dự luật đổi giờ, rất tiếc nó bị giới nhà nông phản đối quá nên không thành. Nhưng người “phát minh” ra khái niệm DST lại là một nhà khoa học ở New Zealand tên George Vernon Hudson vào năm 1895. Trong một chương trình nghiên cứu, ông đề nghị đi sớm hai tiếng vào tháng 10 và đổi ngược lại vào tháng Ba. Cũng may ý kiến này không được thiên hạ hưởng ứng; phải đợi sớm một tiếng thôi đã đủ mệt xác rồi!

Đạo luật DST của Đức (WIKIPEDIA)

Inhalt: Bekanntmachung über die Vorverlegung der Stunden während der Zeit vom 1. Mai bis 30. September 1916. S. 243.

(Nr. 6130) Bekanntmachung über die Vorverlegung der Stunden während der Zeit vom 1. Mai bis 30. September 1916. Vom 6. April 1916.

Der Bundesrat hat auf Grund des § 3 des Gesetzes über die Ermächtigung des Bundesrats zu wirtschaftlichen Maßnahmen usw. vom 4. August 1914 (Reichs-Gesetzbl. S. 327) folgende Verordnung erlassen:

Für die Zeit vom 1. Mai bis zum 30. September 1916 ist die gesetzliche Zeit in Deutschland die mittlere Sonnenzeit des dreißigsten Längengrads östlich von Greenwich.

Der 1. Mai 1916 beginnt am 30. April 1916 nachmittags 11 Uhr nach der gegenwärtigen Zeitrechnung.

Der 30. September 1916 endet eine Stunde nach Mitternacht im Sinne dieser Verordnung.

Berlin, den 6. April 1916.

Der Stellvertreter des Reichskanzlers
Delbrück

Việc DST ảnh hưởng đến sức khỏe con người ra sao đã được nghiên cứu rất cẩn kẽ qua nhiều thập niên. Sự khác biệt giữa nhịp sinh hoạt tự nhiên của cơ thể, dựa theo chu kỳ ánh sáng và bóng tối trong ngày, và nhịp sống xã hội dựa theo cái đồng hồ vô tri là lý do khiến ta cảm thấy khó chịu khi tự dưng phải dậy sớm hơn thường lệ. Cơ thể ta tiết ra chất Melatonin để giúp ta buồn ngủ và đi ngủ. Thiếu ngủ dễ dẫn đến bệnh tim và béo phì. Một cuộc điều tra khác phát hiện tai nạn xe cộ xảy ra nhiều hơn bình thường vào ngày thứ Hai sau khi đổi giờ. Nhiều dự luật biến DST thành tiêu chuẩn quanh năm đã gặp chống đối vì vào mùa Đông không ai thích phải dậy sớm đi làm hoặc đưa con đi học khi trời còn tối mù!

Tuyên truyền kêu gọi người dân viết thư cho nghị sĩ của mình sẽ ủng hộ việc đổi giờ (WIKIPEDIA)

Trong các cuộc tranh luận nảy lửa hàng năm về việc nên giữ hay dẹp DST, hiệp hội các chủ sân golf bao giờ cũng đứng về phe DST và bỏ ra rất nhiều tiền để lobby các nhà lập pháp. Lý do của họ rất dễ hiểu: Nhiều giờ nắng sau ngày làm việc thu hút nhiều người chơi và, quan trọng hơn nữa, mang lại nhiều lợi nhuận cho quầy rượu và thức ăn. Bất kể những ảnh hưởng tiêu cực cho sức khỏe thượng dẫn, kỹ nghệ golf ở Mỹ sẽ tiếp tục nỗ lực thay thế Standard Time bằng DST quanh năm. Song giải pháp này lại bị phản đối bởi những người thích đánh golf vào buổi sớm tinh mơ. Thành thử cuộc chiến DST có lẽ sẽ không bao giờ kết thúc. Tốt nhất là tập cho cơ thể thích nghi với DST mỗi năm hai lần, và nếu cần đánh golf ban đêm thì cứ vào ... Top Golf như nhân vật trong hình là xong! ẢNH: IANBUI/TRÉ

Có những tháng ngày như thế ...

KIM LOAN
EDMONTON, CANADA

Anh Hai của tôi, sau chuyến vượt biên thất bại, bị giam ở nhà tù Bình Đại Bến Tre 9 tháng, khi trở lại trường Phan Thanh Giản, Cần Thơ mới biết đã bị cắt hộ khẩu, mất việc làm, bèn quay về Sài Gòn sống tạm với gia đình, chờ cơ hội vượt biên tiếp theo.

Một hôm, anh bị cơn sốt rét tái phát hành hạ, (hậu quả của những ngày trong trại giam), cần phải đến bệnh viện chữa trị, nhưng hộ khẩu không có, anh bèn mượn cái Sổ Sức Khỏe của thằng cháu (con bà chị họ ở kế bên nhà), để đi khám bệnh.

Hồi đó, mỗi người trong sổ hộ khẩu đều có một Sổ Sức Khỏe, bên ngoài bìa ghi vài thông tin tổng quát, gồm họ tên, tuổi bao nhiêu, và địa chỉ thường trú. Thằng cháu

mới 9 tuổi, anh lấy cây viết cùng màu mực với số 9 rồi viết thêm số 2 đằng trước rất phù hợp với độ tuổi của anh (anh thực sự 28 tuổi), nhưng cái tên của thằng cháu khá “đặc biệt” làm anh hơi ngại ngùng. Ba của nó tên Hoàng, là Đại Ủy Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa. Lúc bà chị họ của tôi sanh thằng nhỏ thì ảnh đang “lắc lư con tàu đi” tác chiến ở vùng sông nước Hậu Giang và nhấn vợ đặt tên con là Lê Hoàng Biển Cả, coi như kỷ niệm tình yêu sự nghiệp đời Lính của anh.

Anh Hai mượn Sổ Sức Khỏe của cháu, vì anh không còn chọn lựa nào khác. Ba người đã vượt biên đang ở Mỹ, hai anh khác học xong Đại Học ra trường đi làm ngoài tỉnh nên hộ khẩu ở chỗ làm. Anh Hoàng, chồng bà chị họ mới

“học tập cải tạo” về nhà, còn trong thời hạn bị địa phương quản chế nên có cho vàng anh Hai cũng không dám mượn sổ, không muốn gây thêm liên lụy cho anh rể. Ba tôi, cũng mới nằm bệnh viện cả tháng chữa bệnh bao tử nên cái Sổ Sức Khỏe đầy chữ viết bệnh án của bác sĩ, anh không thể mượn sổ của ba vì dễ bị phát hiện. Chỉ còn đưa cháu 9 tuổi, cái sổ còn trống trơn. Bà chị họ sốt sắng đưa anh cuốn sổ của thằng Biển Cả, bảo anh cứ liều... “mạng cù” đến bệnh viện, cùng lắm thì anh bị trở vào tù, chớ ai lại bắt thằng bé 9 tuổi?

Thế rồi cũng êm xuôi trót lọt, anh được điều trị cắt cơn sốt rét tại bệnh viện, thời gian dự trù khoảng hai tuần. Tôi đang học lớp 10, đường đi đến trường có ngang qua bệnh viện, nên có một buổi chiều sau khi tan học, tôi

ghé thăm anh. Gặp tôi, anh vui vẻ tươi tỉnh, biểu tôi gửi xe rồi cùng anh đi dạo ra ngoài vì cả tuần qua anh còn mệt nên chỉ loanh quanh trong bệnh viện.

Hai anh em tản bộ về hướng chợ Xóm Mới, mãi mê nói chuyện, đến cổng nhà thờ Hoàng Mai thì tôi nghe tiếng gọi:

- Anh Biển Cả! Anh Biển Cả!

Sau vài giây khựng lại, tôi liền nhớ ra, quay qua anh Hai:

- Anh Hai ơi, có người gọi anh... Biển Cả kia!

Anh ngừng nói chuyện, cố tìm trong ráng chiều chạng vạng người nào đã gọi anh, thì một cô gái đi nhanh về hướng chúng tôi. Anh nhận ra, cười tươi và giới thiệu:

- Em ơi, đây là cô Hoài, người y tá chăm sóc anh ở bệnh viện. Còn đây là Loan, em gái của tôi học ở trường Nguyễn Trung Trực gần đây nên ghé thăm tôi.

Chị Hoài hỏi thăm tôi vài câu, rồi nói:

- Anh Biển Cả và Loan chờ đây nhe, em chạy vào trong nhà một chút.

Chị chạy vào trong hẻm nhà thờ, lát sau mang ra một túi đồ dúi vào tay tôi và nói với anh:

- Bữa nay nhà em có đám giỗ, em tính sáng mai mang đến bệnh viện chút trái cây để anh dưỡng

sức, nhưng bây giờ gặp thì đưa luôn, có thêm miến xôi vò, chả lụa và mấy cái bánh ngọt, hai anh em cùng ăn cho vui nha.

Tôi chần chừ, chị Hoài nói tiếp:

- Lộc đám giỗ thôi mà, vả lại, chị muốn cảm ơn anh Biển Cả dạy kèm English cho chị.

Anh Hai gật đầu nên tôi cầm lấy bịch thức ăn. Trên đường trở về bệnh viện, anh kể, cái tên Biển Cả làm anh... nổi tiếng trong bệnh viện. Hễ khi gọi tên bệnh nhân lấy thuốc, cứ đến lượt "Lê Hoàng Biển Cả" là các cô y tá bùm miệng cười, nhìn anh vừa tỉnh nghịch vừa thân ái. Chị Hoài là người chữa trị và theo dõi bệnh tình của anh, cũng có hỏi anh về cái tên lạ mà hay này, anh trả lời qua loa cho xong chuyện, dù có đôi lần lỡ miệng, suýt bị lộ thân phận. Khi biết anh là giáo viên dạy Tiếng Anh, chị Hoài nhờ anh giúp mỗi ngày các bài vở chị học từ một Trung Tâm Ngoại Ngữ vì gia đình có chị ruột bên Mỹ đang làm giấy tờ bảo lãnh diện ODP.

Tôi trêu anh:

- Nhìn vào cặp mắt chị Hoài khi nói chuyện, em dám chắc là anh đã lọt vào "mắt xanh" của chị ấy rồi đấy, anh tính sao?

- Anh biết chứ, nhưng anh chẳng còn tâm trí nào cho chuyện tình cảm

yêu đương. Hiện giờ anh chỉ còn một con đường, là phải vượt biên bằng mọi giá, thế thôi.

Sau đó, anh được xuất viện, vừa trở về nhà vài ngày thì may mắn có chuyến vượt biên do bạn thân giới thiệu nên anh lên đường ra khơi. Một chiều tôi đi học về, bà chị họ chạy qua:

- Hồi nãy có cô Hoài y tá đến tìm anh... Biển Cả.

Tôi đã từng kể cho cả nhà nghe chuyện gặp chị Hoài lúc đi dạo với anh Hai, nên chị chép miệng:

- Tội cô ấy quá, nhưng nhà mình còn đang nóng ruột chờ tin nên chị đâu dám nói sự thật, đành nói dối "anh Biển Cả" đi Cần Thơ.

Ba tuần sau, cả nhà sung sướng khi nhận điện tín của anh Hai từ đảo Bidong, Malaysia. Trong nỗi vui mừng này, tôi nghĩ đến chị Hoài, đắn đo có nên báo cho chị biết tin anh Hai. Nhưng tôi lại thôi, nào có ích gì, chỉ làm cho chị buồn thêm.

Rồi trời xui đất khiến buổi sáng Chúa Nhật tôi đi chợ Xóm Mới, đang đi vào tiệm bánh gai đầu chợ thì gặp chị Hoài cũng đang mua bánh gai. Hai chị em mừng rỡ ríu rít, chị kéo tôi vào quán nước để nói chuyện nhiều hơn. Tôi báo tin vui mà không dám... hờn hờ:

- Chị ơi, anh Hai của em đã đến đảo Bidong rồi đó.

Chị thoáng thất vọng, buồn buồn, nhưng kịp mỉm cười:

- Ôi, chị mừng cho anh Hai, chung vui cùng gia đình em.

Nói chuyện qua lại một lúc, trước khi chia tay, chị Hoài ngập ngừng:

- Em nè, chị hỏi điều này nếu em không thấy phiền, em cho chị địa chỉ anh Hai bên đảo được không? Thú thật với em, gia đình chị chờ đi ODP lâu quá, nên chị và đứa em trai đang tìm mỗi vượt biên. Chủ tàu nói chuyến đi dự tính đã đầy người, nhưng nếu phút chót có ai rút lui thì sẽ kêu chị. Nếu chị may mắn tới đảo Bidong sẽ tìm anh Hai của em, còn nếu chị tới đảo khác nước khác, chị cũng sẽ viết thư liên lạc với anh, được không em?

- Trời ơi, có gì mà phiền chó. Ngày mai đi học em sẽ ghé qua bệnh viện đưa chị địa chỉ. Mà chị ơi, vậy thì em phải khai thật với chị một chuyện ...

- Chuyện gì, em cứ nói.

- Dạ, anh Hai của em hổng phải tên Biển Cả.

- Chị biết mà! Nãy giờ em có thấy chị gọi anh là "Biển Cả" không?

- Ủa, ủa, là sao??

- Hôm nọ chị đến nhà tìm anh, dù đã có địa chỉ lấy từ sổ sức khỏe, nhưng khi đến đầu hẻm thấy một bác ngồi bán khoai mì đang... rảnh rang,

chị bèn hỏi nhà anh Biển Cả, bác ấy cười lớn, anh gì mà anh, căn nhà cổng màu xanh đỏ, thằng Biển Cả đang chơi bắn bi với mấy thằng nhóc trong xóm kia, cô là cô giáo của nó hả!

- Ha...ha...Vậy là chị biết từ ngày đó?

- Thực ra, chị biết từ những ngày ảnh còn ở bệnh viện.

- Ủa, ủa, là sao nữa?

- Chị là người tiếp nhận ảnh lúc đến khám bệnh, thấy cái tên hay, các cô y tá xúm vào hỏi han, ảnh ngượng ngùng bối rối, đứng kiêu chưa quen nói dối. Sau đó chị nhìn kỹ sổ sức khỏe, thì thấy chỗ ghi tuổi, cái số 29 không đều nhau, nét mực cũng hơi khác. Rồi khi chị hỏi ảnh thẻ “chứng minh nhân dân” để làm thủ tục nhập viện, ảnh nói bị mất. Cũng may chị là Y tá trưởng nên bỏ qua thủ tục này.

- Ôi, chị vừa thông minh lại vừa tốt bụng. Sao chị dám giúp ảnh, lỡ ảnh là... tội phạm nguy hiểm thì sao?

- Nghe chị nói nè, trước tiên, chị hành động theo lương tâm “lương y như từ mẫu”, làm sao chị có thể đuổi bệnh nhân ra về khi họ đang run vì cơn sốt? Lý do tiếp theo, đáng về bên ngoài của anh ấy với cặp mắt kiếng, phong thái mô phạm, giọng nói từ tốn điềm đạm, cũng đủ gây

tin tưởng cho người đối diện. Hơn nữa, khi tiếp xúc, thì càng thấy anh ấy là người đứng đắn, đạo đức, nhất là sự hiểu biết của ảnh, không chỉ trong môn English mà trong các vấn đề khác. Chị đã cảm mến ảnh từ những ngày đó.

- Chị nói thì em mới dám... khoe luôn, ảnh là cuốn tự điển bách khoa của gia đình và cả xóm em luôn á! Em xin thay mặt anh Hai, cảm ơn chị đã bao che và chữa bệnh cho anh ấy.

- Chị cũng cảm ơn ảnh, thời gian hai tuần lễ chị đã mở mang thêm một số kiến thức là nhờ ảnh.

Tôi về nhà, viết liên lá thư cho anh Hai, kể lại toàn bộ cuộc nói chuyện với chị Hoài, và dặn ảnh chuẩn bị tinh thần, biết đâu con tàu của chị ấy sẽ cập bến Malaysia. Anh viết lại, biểu tôi yên tâm, vì ảnh đang làm thiện nguyện, dạy English ở đảo, nên quen thân với Ban Điều Hành trại, hẳn có chuyến đưa người mới vào đảo là anh được xem danh sách từ chiều hôm trước, rồi đến ngày, anh vẫn hòa vào đám đông kéo nhau ra cầu Jetty đón đoàn người tỵ nạn mới, để tìm người quen, bạn bè, hàng xóm.

Vậy mà 4 tháng sau, khi anh có tên đi định cư Mỹ, buổi tối trước khi rời đảo Bidong để qua trại Sun-gai Besi, anh viết thư về nhà, có viết riêng cho tôi

một đoạn:

- Em ơi, sao chị Hoài vẫn chưa đến Bidong, mà cũng chưa viết thư cho anh từ trại khác, liệu có chuyện gì xảy ra với chị ấy chẳng? Em hãy đến bệnh viện tìm xem chị ấy còn ở đó không nhé.

Tôi chạy liền đến bệnh viện, vào thẳng phòng trực y tá, với tư cách người nhà bệnh nhân, xin gặp chị Hoài để nói lời cảm tạ. Một chị y tá cho biết:

- Chị Hoài nghỉ làm rồi em ơi.

- Từ khi nào hở chị?

- Cỡ 4, 5 tháng.

Trời ơi, đúng là lúc chị nói với tôi dự tính vượt biên. Tôi hồi hộp:

- Vậy chị cho em địa chỉ nhà chị Hoài để em ghé thăm.

- Khởi ghé em ơi, chị Hoài vượt biên đến Thailand rồi.

Tôi run run:

- Thiệt không chị? Chị ấy đến Thái hay Bidong, Mã Lai?

- Đến Thái! Chị ấy có gửi thư và hình cho tụi chị, nếu em muốn xem thì ngày mai quay lại chị cho xem.

Tôi thở phào, trở về nhà, nhưng cả đêm thao thức với những nghĩ suy, tại sao chị ấy không viết thư cho anh Hai như đã nói với tôi? Tôi bèn đưa ra hai giả thuyết, thứ nhất, có thể trên đường

vượt biển chị đã đánh mất hành lý và địa chỉ của anh Hai (giả thuyết này có nhiều khả năng xảy ra, vì hai người anh của tôi đi vượt biên đều gặp tình trạng này, kẻ thì làm rơi trên biển, người thì đánh mất lúc di chuyển từ ghe nhỏ qua tàu lớn). Giả thuyết thứ hai, có thể nào chị đã gặp gỡ một tình yêu chung chuyến tàu hoặc chung trại tỵ nạn, nên không còn ý muốn liên lạc với anh Hai?

Rồi tôi cũng đi vào giấc ngủ với niềm vui, là chị Hoài đã thoát được nơi chốn này, đến được bến bờ tự do như mong ước. Còn chuyện sau đó, dù là giả thuyết một, giả thuyết hai, hay giả thuyết ba, bốn, năm, sáu... gì chẳng nữa, với tôi, cũng đều là một kết thúc vừa ý.

Anh Hai, sẽ nhớ những ngày được cô y tá dễ thương cứu giúp trong hoàn cảnh “hoạn nạn khốn khó”. Chị Hoài, sẽ không quên cảm xúc xao động nhẹ nhàng khi chữa trị cho một bệnh nhân có cái tên giả “đặc biệt”.

Anh Hai, chị Hoài, và tôi, người chứng kiến và kể lại câu chuyện này, cùng có một kỷ niệm đẹp mỗi khi nhớ về quãng thời gian sống dưới chế độ “Xã Hội Chủ Nghĩa- Xướng Hồ Cả Nút”, khi mà “cây cột đèn có chân cũng muốn ra đi”!

KL

EDMONTON, THÁNG 3/2025

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Làng Tịnh Hà là quê quán của Thủ Khoa Huân, lãnh tụ nghĩa quân chống Pháp. Thời VNCH, xã Tịnh Hà thuộc quận Bến Tranh, tỉnh Định Tường. Thời thơ ấu, Tết, ba má dắt anh em tui về thăm nội ở làng Phú Kiết phía bên kia bờ kinh Bảo Định. Cả nhà từ cưa Đạo Ngạn, làng Đạo Thạnh, ngoại ô tỉnh lỵ Mỹ Tho đón xe đò Tân Mỹ chạy Tân An. Chạy chừng 15 cây số, xuống xe ở Ngã ba Hòa Tịnh, cả nhà vô cái tiệm của một chú Ba để ăn hủ tếu. Tết đi chơi việc gì mà phải gấp chó? Ăn xong, cả nhà

leo lên xe gắn máy bình bịch gắn vào cái thùng xe không mui, có hai băng ghế bằng cây đối mặt nhau. Ba má ngồi băng sau, mắt nhìn về phía trước. Anh Nhiên, lớn, Phượng, em gái, với Quân, em trai, ngồi trên cái băng còn lại nhìn về phía sau. Tui ngồi trên sàn cây giữa hai băng ghế. Ruột thịt của tui không hề thì giảnh chỗ ngồi làm chi cho chúng nó khi? Xe chạy bụi mù đuổi theo sau vì hương lộ bằng đất đỏ. Chạy hơn 3 cây số qua cầu sắt bắc qua rạch Bảo Định tới làng Tịnh Hà quẹo phải, chạy chưa tới 3 cây số nữa tới làng Phú Kiết. Muốn tới nhà nội bên kia bờ kinh Bảo Định là phải qua một chiếc cầu khỉ, tay vịn cheo leo, thẳng nhỏ với tay không tới. Má bông đưa nhỏ nhất, Ba công đưa này qua rồi quay trở lại công đưa kia.

Năm 1971 anh tui, một thiếu úy TQLC, tử trận ở Quảng Trị đem về chôn ở Ngã Ba Hòa Tịnh. Năm sau, 1972, Má tui cũng mất, cũng đem về nằm cạnh con mình. Sau này nghĩ cận kề, tui thấy Lê Duẩn cầm đầu bọn CSBV nghe lời quan thầy Nga Hoa xúi dục nên nổi diên lên, xua bộ đội CS vào Nam giết đồng bào mình vô số kể. Chính vì vậy vùng đất này có quá nhiều kỷ niệm đau thương đối với tui trong thời chiến.

Làng Phú Kiết đó cũng là quê của soạn giả Trần Hữu Trang tức Tư Trang sinh

ngày 22 tháng 2 năm 1906. Ba tui nói: Tư Trang xưa làm nghề ‘thầy hù’, nhất coi chừng đứt cái lỗ tai để con nít nó ngồi yên để ông đề đầu xuống cho mây ba vá miếng vừa tức hót tóc. Trần Hữu Trang là soạn giả tuồng Tô Ánh Nguyệt. Đấu tố Hội đồng Thăng, tuồng Đồi Cô Lựu hát tới, hát lui, hát như tử để tẩy não, xách động bà con mình cướp ruộng của điền chủ đất Miền Tây,

Nữ nghệ sĩ Thanh Hương, tên thật là Nguyễn Thị Thanh Hương, sinh năm 1936, năm Bính Tý tại Phú Nhuận thuộc tỉnh Gia Định hồi xưa. Phụ thân của Thanh Hương là Nghệ sĩ Năm Châu, tên thật là Nguyễn Thành Châu (1906-1977). Ông Nguyễn Thành Châu cũng quê quán ở làng Tịnh Hà, huyện Kiến Hưng, tỉnh Mỹ Tho, dẫu Tây học La San Taberd, vẫn ca muối diễn giỏi và cũng là một soạn giả tài danh.

Mẫu thân của Thanh Hương là nữ danh ca Tư Sạng (1911-1955) thứ tư, tên Đoàn Thị Sạng, sinh tại làng Điều Hòa, tỉnh Mỹ Tho cùng làng với nữ nghệ sĩ Phùng Há. Sáu câu vọng cổ ‘Tình Mẫu Tử’ do cô Tư Sạng ca, một thời đã là khuôn vàng thước ngọc để dạy cho cô dâu cách cư xử khi xuất giá theo chồng!

Thanh Hương nhờ giọng ca thiên phú, nên cô được Đài

Nghệ sĩ Năm Châu

Hoàng Giang

Út Trà Ôn

Thanh Hương

phát thanh Pháp Á Sài Gòn mỗi hát từ đầu thập niên 1950, lúc cô mới mười mấy tuổi. Nghệ sĩ Thanh Hương nổi tiếng qua bài vọng cổ “*Cô bán đèn hoa giấy*” của soạn giả Quy Sắc, hãng đĩa Hồng Hoa (nguyên là hãng đĩa Asia đổi tên).

Cuộc trưng cầu ý kiến bình chọn của độc giả báo Tiếng Dội Miền Nam thực hiện trong năm 1960.

1. Đệ nhất kép độc Hoàng Giang,
2. Đệ nhất đào lẳng Như Ngọc.
3. Đệ nhất nam danh ca, vua vọng cổ Út Trà Ôn, cậu Mười Út xứ Trà Ôn, kép muối.

(Có người viết là ‘kép mùi’? Tui cho viết vậy là viết sai chính tả. Kép muối mới đúng. Nghe Út Trà Ôn vọng cổ muối (mặn) tận mạng, rưng

rún nếu rún nhỏ lớn chưa có rưng!)

4. Đệ nhất nữ danh ca vọng cổ Thanh Hương, (đào thương). Nghệ sĩ Thanh Hương là vợ của nghệ sĩ Văn Chung. Đôi chồng thứ hai của nghệ sĩ Thanh Hương là nghệ sĩ Hùng Minh. Nghệ sĩ tài hoa và cũng hào hoa.

Ngày 18 tháng 4 năm 1974, nữ nghệ sĩ Thanh Hương qua đời vì một ca sinh khó lúc diễn tại Sa Đéc hưởng dương 38 tuổi.

Tui còn nhớ năm 1961, ba tui là ký giả kịch trường viết cho báo Tiếng Dội của ông Trần Tấn Quốc ở thủ đô Sài Gòn. Ba tui được soạn giả Bạch Diệp Minh Nguyên mời đi coi tuồng “*Năm cơm chan máu*” do đoàn Kim Chương Thanh Hương, đại ban,

anh hùng lưu diễn, hát tại rạp Đồng Thịnh Rạch Giá trên đường Duy Tân. Tuồng “*Năm cơm chan máu*” Thanh Hương vai Đỗ Lệ, kép Bửu Tài vai Trần Ai. Ba tui có dất tui theo. Năm đó tui 10 tuổi.

(Cũng như các rạp hát khác trên toàn VNCH vốn của tư nhân, rạp Đồng Thịnh sau 1975 đều bị VC tịch thu. Giờ rạp Đồng Thịnh bị đập bỏ chỉ còn một nền đất ngổn ngang lồi lõm. Đời tui gẫm lại cũng như rạp Đồng Thịnh. Buồn vì một phần kỷ niệm thơ ấu theo ba đi coi cải lương đã bị VC đập phá tan tành!)

Đêm nay, quê người, trầm ngâm bên ly rượu đỏ, tui nhớ ký giả kịch trường Đoàn Hùng Việt. Đoàn Hùng Việt là bút hiệu của ba tui. Ba tui mất rồi đã hơn 25 năm,

một phần tư thế kỷ. Ba ơi! Con nhớ ba. Tui nhớ nữ nghệ sĩ Thanh Hương (cũng mất rồi). Lời ca sáu câu vọng cổ “*Cô bán đèn hoa giấy*” như còn vang, còn động lại ở đâu đây trong ly rượu sòng sánh nỗi buồn xa xứ! Tui hiểu: đèn giấy hồng người ta mua về treo trước cửa đêm động phòng hoa chúc. Bọn nhà văn CSBV còn lâu mới đủ sức hiểu được những lời ca không trật một chữ như: “*Đèn hồng đã có người mua má hồng đã bị nắng mưa phai rồi*”: Một mối tình vì chiến tranh đã làm cho dang dở. Tiếng Miền Tây chân phương và trong sáng đang bị tiếng Mác Lê đồng hóa. Cải lương, bài vọng cổ trong nước đang giãy chết. Tất cả chỉ còn là buồn trong kỷ niệm!

ĐXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Vợ đang ngủ ngon thì ông chồng gọi: Vợ ơi, vợ ơi.

Giọng bà vợ gằm gừ: Cái gì?

Ông chồng tiếp tục gọi với giọng đều đều: Vợ ơi, vợ ơi, vợ ơi, vợ ơi...

Bà vợ bực dọc, gằm lên: Có im đi không? Say rồi thì ngủ đi cho người ta ngủ.

Ông chồng vừa tiếp tục lẩm bẩm gọi, vừa cầm mấy tờ tiền nhàu nát xoa vào mặt, xoa vào tay vợ. Xoa đi xoa lại càng lúc càng mạnh khiến vợ nóng rát cả mặt.

Bà vợ khó chịu, bật dậy, giọng rít lên: Ông bị điên hả? Có tiền thì sao không đưa đây, mà còn giở trò gì nữa?

Ông chồng không những không dừng lại mà còn dè bà vợ ra nhét tiền vào miệng, vào mũi, vào tai...

Bà vợ sợ xanh mặt, hoảng loạn hét lên: Bớ người ta, cứu, cứu, chồng tôi điên rồi, ngáo đá rồi...

Lúc này ông chồng nghiêm mặt, lớn giọng: Im đi, bà điên thì có. Tôi hỏi bà, tôi mới gọi bà có mấy câu mà bà đã khó chịu, vậy mỗi lần bà đi chùa, bà réo gọi tên Phật hàng trăm lần, rồi bà xoa tiền vào mặt, nhét tiền vào mồm Phật như vậy thì thử hỏi Phật có điên lên không? Nếu tượng Phật mà hiển linh cử động được thì bà đã gãy hết răng từ lâu rồi, chứ ngồi đó mà cầu phúc với chả lộc.

NGUỒN: FACEBOOK NGO ANH

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

O-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Cây thuốc lá

Cây thuốc lá hoang dại đã sinh sôi hàng ngàn năm trước Công nguyên. Lịch sử chính thức của việc sản xuất thuốc lá được đánh dấu vào ngày 12-11-1492 do nhà thám hiểm vĩ đại Christopher Columbus (người tìm ra Châu Mỹ) tình cờ thấy người da đỏ vừa nháy múa, vừa hút một loại lá cuộn tròn gọi là Tobacco.

“Người bản xứ mang theo trái cây, giáo gỗ và một số loại lá khô tỏa ra mùi thơm đặc trưng.” - Những lời này trích từ nhật ký của Christopher Columbus. Ban đầu ông đã muốn quăng bỏ loại “lá cây” kỳ lạ này, nhưng hai thành viên trong đoàn của ông đã rất thích thú khi thấy người dân địa phương “uống” khói thuốc (thuật ngữ “hút thuốc” vẫn chưa được phát minh)... Kết quả là, một thủy thủ trong đoàn tên là Rodrigo de Jerez trở thành người đầu tiên (không phải người Mỹ bản địa) bắt đầu “ghiền” hút thuốc lá. Lúc anh đem sở thích này trở về nhà ở Ayamonte ở Tây Ban Nha, Tòa án dị giáo Tây Ban Nha đã tống anh vào tù với niềm tin rằng chỉ có Quỷ dữ mới có thể thổi khói từ miệng và mũi. Nhưng khi Rodrigo de Jerez được thả, cơn sốt hút thuốc đã lan rộng khắp Tây Ban Nha – và châu Âu là nơi tiếp theo.

Năm 1561, bác sĩ Jean Nicot đã giới thiệu bột thuốc lá với bà hoàng Catherine de Medici, người bị chứng đau nửa đầu. Ban đầu, bà hoàng cho rằng việc hắt

hơi mà thuốc lá gây ra đã trục xuất những “linh hồn ma quỷ” đau đớn. Nhưng sau đó, Catherine đã trở thành con nghiện, bà hít bột thuốc lá cả ngày, sau đó là đến triều đình của bà và tầng lớp trung lưu ở Pháp, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha... Để tỏ lòng ngưỡng mộ Nicot, thuốc lá còn được gọi là Nicotine.

Chỉ trong vài thập kỷ, thuốc lá đã có mặt trên toàn thế giới. Ở nhiều nơi, người dân đã trồng quá nhiều thuốc lá đến mức họ bỏ bê các loại cây lương thực.

Vua James 1 của Anh gọi đây là “phong tục man rợ”. Giáo hội Công giáo đã xử tử 5 tu sĩ hút thuốc trong một buổi lễ vào năm 1692. Ở Thổ Nhĩ Kỳ, bạo quân Sultan Murad (1623 – 1640) đã chặt đầu bất kỳ ai bị bắt gặp hút thuốc ở nơi công cộng. Năm 1635, vua Louis XIII của Pháp đã quyết định rằng đây là loại thuốc mà chỉ có bác sĩ mới có thể kê đơn – quy định này đã bị lật ngược vào năm sau do lợi nhuận mà thuốc lá đem lại cho nền kinh tế đã lấn át mọi thứ...

Cái gì càng gây hại, càng bị cấm cản thì càng có ma lực. Ngành công nghiệp thuốc lá vẫn phát triển mạnh mẽ và biến tướng kinh khủng tới ngày nay, dẫu có hàng ngàn điều luật ở các quốc gia nhằm hạn chế nó. Tổ chức Y tế Thế giới cũng từng khẳng định: Thuốc lá là sản phẩm hợp pháp duy nhất giết chết một nửa người sử dụng nó. Có vẻ như cảm giác khi dùng thuốc lá đã chiến thắng tất cả?

Đi về điểm

tận cùng trái đất

TRINH THANH THỦY
ORANGE COUNTY, CA

Có bao giờ bạn từng ước mơ đi khắp nơi và đến điểm tận cùng của trái đất chưa? Ngày xưa ai cũng nghĩ đó là một giấc mơ viễn vông, thế mà ngày nay bạn có thể thực hiện được giấc mơ đó một cách dễ dàng, mà còn có thể thực hiện nó với một túi tiền khiêm nhường không đến nỗi đắt lắm.

Trong bài trước nói về Nam Cực và Chim Cánh Cụt, tôi đã hướng dẫn cách đi du thuyền một cách tiết kiệm và chọn *Tour* thế nào cho rẻ và hợp túi tiền, xin xem bài trên.

Tôi bắt đầu chuyến du hành về vùng Cực Nam trái đất khởi đi bằng du thuyền từ thành phố Buenos Aires của nước Argentina mà chúng ta quen gọi là Á Căn Đình. Tàu đậu tại đây 2 ngày, đủ thời giờ cho tôi tha hồ thăm thành phố và tìm hiểu về

văn hoá cùng nếp sống nơi đây. Dĩ nhiên tôi phải bay từ nơi tôi ở, đến Buenos Aires để lên du thuyền.

Buenos Aires là một thành phố lãng mạn đến nghẹt thở, nó là sự kết hợp giữa kiến trúc thuộc địa cũ và cấp tiến của Châu Mỹ Latinh. Nổi tiếng với sự giao thoa giữa điệu tango nóng bỏng và món bít-tết áp chảo chuyên nghiệp, thành phố này là một lễ hội rực lửa, cháy bỏng mọi giác quan.

Tôi đi thăm phố Caminito, xem bảo tàng đường phố đầy

màu sắc. Bạn có thể mua sắm tại Chợ San Telmo, đi tản bộ qua Nghĩa trang Recoleta hay đi thuyền trên đồng bằng sông Tigre. Tối đến, tôi đi xem show trình diễn những vũ điệu Tango độc đáo của đất nước này. Mỗi đêm trên du thuyền cũng có *show* hay ban nhạc của các ca nhạc sĩ gốc Nam Mỹ hát và trình diễn rất sôi động. Tôi đặt *tour* đi thăm thác Iguazu là một con thác lớn nhất thế giới bao trùm biên giới 3 quốc gia Argentina, Brazil và

Paraguay. Nước của nó đổ từ độ cao 60 tới 269 feet xuống lưng thấp. Iguazu được bầu là 1 kỳ quan thiên nhiên của thế giới. Có đến đây mới thấy nó vô cùng lớn và vĩ đại. Nước chảy cuộn cuộn và con đường đi xem thác rất dài và nhiều đoạn nguy hiểm vì mưa và trơn trượt, mà đây chỉ là một phần của nó trên biên giới thuộc về Argentina.

Ngày hôm sau du thuyền lên đường trực chỉ Montevideo, thủ đô của xứ Uruguay. Đây là một nước nhỏ nhỏ ở Nam Mỹ, ngày trước là thuộc địa của Tây Ban Nha nên người dân nói tiếng Tây Ban Nha. Nước này đẹp tựa một bức tranh, văn hóa rất phong phú. Uruguay nổi tiếng với kiến trúc theo phong cách châu Âu quyến rũ, có những đại lộ rộng lớn như Avenida 18 de Julio nổi tiếng, là nơi có nhiều

Phố cổ Caminito, Buenos Aires

cửa hàng, quán cà phê và nhà hát mang kiến trúc Tây Âu. Các điểm viếng thăm chính gồm nhà hát lịch sử Solis, ngọn hải đăng của nghệ thuật biểu diễn và khu chợ Mercado del Puerto rất nhộn nhịp, nổi tiếng với bít tết và hải sản tươi. Đường bờ biển

của thành phố, trải dài hơn 20 km dọc theo Rio de la Plata nhìn đượm vẻ thanh lịch và an bình. Bạn có thể tản bộ hay đi xe đạp. Uruguay ảnh hưởng một nếp văn hóa pha trộn, đặc biệt rõ ràng trong âm nhạc của thành phố.

Điểm đến thứ nhì của chuyến hải hành là Puerto Madryn, nằm trên Golfo Nuevo dọc theo bờ biển Patagonia của Argentina, là điểm đến lý tưởng để ngắm động vật hoang dã vô cùng độc đáo. Thành phố này đóng vai trò là cửa ngõ vào Bán Đảo Valdés, một Di sản Thế giới được UNESCO công nhận nổi tiếng với hệ động vật đa dạng, bao gồm cá voi đầu bò phương Nam, hải cẩu voi và cá voi sát thủ. Tầm quan trọng về mặt sinh thái của khu vực này được nêu bật tại EcoCentro, một bảo tàng dành riêng cho sinh vật biển và giáo dục về môi trường. Thành phố này cũng tự hào có nhiều món ăn địa phương, đặc biệt là hải sản, phản ánh di sản ven biển của thành phố. Với sự kết hợp giữa

Thác Iguazu, Argentina

Chiếc tàu
cây của
dân bản
xứ

Cung điện
Lập Pháp,
Uruguay

các kỳ quan thiên nhiên và một cộng đồng thân thiện, Puerto Madryn mang đến cái nhìn sâu sắc hấp dẫn về thế giới động vật hoang dã và sự phong phú về văn hóa của Argentina. Đặc biệt tại đây bạn có thể xem được vương quốc chim Cánh Cụt Magellanic ở Punta Tombo.

Tôi đã lấy tour đi xem

chim Cánh Cụt khi tàu ghé bến và lấy tour độc lập tại bến với giá rẻ bằng nửa hay 1/3 giá của du thuyền. Tuy nhiên họ chỉ nhận tiền mặt.

Du thuyền lại lênh đênh về phía nam với những lượn sóng ngày càng cao và dữ dội. Những người ít đi thuyền bè, say sóng nằm la liệt trong phòng. Chuyến hải hành này có

lẽ chỉ dành cho những người đã đi thuyền quen mà thôi. Bạn dễ bị say sóng không nên đi.

Tàu ghé quần đảo Falkland, là một quần đảo xa xôi ở Nam Đại Tây Dương thuộc Anh Quốc. Nó là sự kết hợp giữa những cảnh quan độc đáo và động vật hoang dã phong phú. Stanley, thủ phủ, nổi

tiếng với nét quyến rũ cổ kính của Anh quốc, có những ngôi nhà đầy màu sắc, các quán rượu ấm cúng và nhà thờ Christ Church lịch sử. Bảo tàng Quần đảo Falkland cung cấp những hiểu biết hấp dẫn về lịch sử và văn hóa cổ kính của quần đảo. Du khách có thể thăm Nhà thờ Christ Church lịch sử và Cổng Whalebone của Falkland.

Nếu bạn muốn xem chim Cánh Cụt Vua, bạn phải ghi danh với du thuyền từ trước và trả một giá cao ngất ngưỡng - gần 600 đô, nhưng cam đoan với bạn là lúc nào cũng không còn chỗ vì ai cũng muốn xem và đặt trước hết rồi. Hơn nữa có một vấn đề nan giải là thời gian, vì chỉ *tour* của du thuyền mới theo giờ giấc để du di cho chuyến đi được. Nơi này du thuyền thường đến trễ vì sóng lớn không đi nhanh được và tàu phải đậu ngoài khơi, khách sẽ vào bờ bằng tàu nhỏ mà sóng thì cao kinh khủng. Bạn không nên đặt *tour* độc lập trước bên ngoài, vì họ sẽ không đợi, nếu tàu bạn trễ. Bạn chỉ có thể mua *tour* độc lập khi đến bến bằng tiền mặt và đi xem nơi có Chim Cánh Cụt Vua, nhưng chỉ vài con chứ không được nhiều như ở Volunteer Point.

Bạn có thể đi *tour* độc lập như “Hop on hop off, bus tours” ở đây, giá chỉ có 25 đô tiền mặt. Hệ thống xe bus này chạy vòng

Nhà thờ và Sở Cảnh Sát
Anh, Falkland

quanh bãi biển của đảo dọc theo Gypsy Cove và Yorke Bay. Bạn chỉ việc nhảy lên xe bus đi thăm thú các nơi bằng đôi chân khoẻ của bạn. Bạn có thể đi xem chim Cánh Cụt Magellan, Cánh Cụt Vua hay Đại Đế nếu hôm đó bạn may mắn (vì chim Đại Đế hay Vua không có thường, chỉ đôi khi mà thôi, còn Magellan thì nhiều). Một bạn lên xe bus ở trạm để đi tiếp, cứ 20 phút lại có 1 chuyến. Miễn sao bạn canh giờ về tàu trước khi du thuyền khởi hành đi nơi khác, nếu trễ bạn sẽ bị bỏ lại và chỉ có nước khóc ròng.

Điểm đến tận cùng của thế giới nằm ở Ushuaia, Argentina. Tàu đến đây và bạn sẽ được đến thăm điểm lịch sử nổi tiếng của trái đất này.

Nằm ở cực nam của Nam Mỹ, Ushuaia thường được gọi là cửa ngõ vào Nam Cực. Thị trấn này tự hào có vẻ đẹp thiên nhiên đáng kinh ngạc

Vịnh Gypsy Cove, Falkland

xuyên qua Công viên quốc gia Tierra del Fuego, Museo del Fin del Mundo hay Bảo Tàng Tận Cùng Thế Giới. Tôi cũng mua *tour* độc lập mà họ bán rất nhiều tại hải cảng. Có *tour* bao gồm vé vào của Công Viên Quốc Gia Tierra del Fuego, có *tour* không. Tôi chọn *tour* đi xe bus rất rẻ và mua vé vào của riêng. Vé vào của giá 25 đô Mỹ, bạn phải mua với *credit card*. Xe bus đưa bạn đi vòng quanh công viên, bạn có thể ngoạn cảnh đẹp của

núi rừng, đất, đồi, suối và hồ rất đẹp của vùng đất hoang sơ này. Nếu không đi xe bus, bạn có thể chọn đi xe lửa để có được cảm giác mấy trăm năm trước đi ngoạn cảnh thiên nhiên bằng xe lửa của thế kỷ thứ 12. Đến điểm cuối cùng, bạn sẽ phải đi bộ khoảng 10 phút, để đến điểm tận cùng của thế giới. Chính nơi này bao thế kỷ trước người bản xứ Yaghan đã cư ngụ ở đây. Họ sống trên những chiếc ca-nô làm bằng bọng cây để đi

chuyển và săn bắn. Họ dùng da thú làm quần áo, ăn thịt hải cẩu, cá voi, chim chóc, nấm và trái dâu. Còn thời giờ bạn có thể thăm Viện Bảo Tàng để tìm hiểu thêm về cửa ngõ tận cùng trái đất của Tierra del Fuego.

Tàu tiếp tục đi về xứ Chile, nơi hoang vu của sa mạc khô cằn, núi lửa, sông, suối và ao hồ có màu nước trong xanh như ngọc thạch.

Bài và hình TTT

Bãi biển Chim Cánh Cụt Punta Tombo, Puerto Madryn

Đôi bạn trên chiến trường

Liam và Theo là đôi bạn trên chiến trường Afghanistan cùng thực hiện một công tác nguy hiểm là dò tìm những quả mìn do phiến quân gài trên các con lộ.

Cả hai -người lính và chú chó thám tử- vui vẻ và thân ái với nhau suốt mấy tháng trời trên vùng biên địa khô cằn của Afghanistan, nơi cái sống và cái chết chỉ cách nhau trong gang tấc.

Hồi ơi, như định mệnh đã báo trước, cái bóng của tử thần đã phủ chụp xuống số phận của cả hai. Người lính và chú chó dò mìn đã chết cùng ngày. Và hôm thứ Năm 10 tháng 3 vừa qua, cả hai đã được đưa trở về Anh quốc trong một lễ nghi buồn bã. Tin tức cho biết: Hạ sĩ Liam Tasker được đưa đến chiến trường Afghanistan ngày 8 tháng 9. 2010 với nhiệm vụ dẫn chó đi dò mìn để giảm thiểu thương vong cho đồng đội. Anh là huấn luyện viên quân khuyến lảnh nghề, hiểu chó và yêu thương chó, vui vẻ và thân ái với mọi người. Hôm 1 tháng 3, trong một cuộc chạm súng ở Helmand, Liam đã bị phiến quân bắn chết. Ba tiếng đồng hồ sau, chú chó Theo cũng ngã xuống lìa đời vì một cơn quặn thắt tại một căn cứ của quân đội Anh. Theo chết có thể do quá đau đớn vì chủ mất. Elaine Pendlebury vị bác sĩ thú y có nhiều kinh nghiệm đã phát biểu: Chó có sự quyến luyến và những "tình cảm" đặc biệt đối với chủ hơn là ta tưởng. Một vài chú chó cảm thương sâu nặng và tưởng nhớ đặc biệt khi chủ mất đi.

Mẹ Jane Duffy, 10 năm sau khi anh hy sinh khi chiến đấu ở Afghanistan. ẢNH CỦA MHAIRI EDWARDS.

Hạ sĩ Liam Tasker và chú chó thám tử Theo trên vùng biên địa khô cằn của Afghanistan

Ngày 10 tháng 3, chiếc máy bay Hercules đã đưa thi thể của Liam và hũ tro của chú chó Theo đáp xuống phi trường quân sự ở miền Tây Nam Anh Quốc. Và trong khi những chiếc xe tang màu đen chậm chậm di chuyển trên đường phố thì đoàn huấn luyện viên quân khuyến và những chú chó thám báo đứng sắp hàng dàn chào. Trong khi đó, ở thành phố Wootton Bassett kế cận, nơi dân chúng thường sắp hàng dọc theo đường phố để bày tỏ lòng tôn kính đối với những chú chó thám báo vừa mới hy sinh và được mang xác về, vắng có cả hàng chục người như thế cùng với những con chó của họ đứng nghiêm dự tang lễ khi thân nhân của anh Liam đặt những bông hoa hồng lên quan tài anh.

Giờ đây thì cả Liam và chú chó Theo của anh đã được yên nghỉ trong lòng đất mẹ là nước Anh.

NS- THEO JILL LAWLESS - AP

Lừa đảo tiền tài trợ

BẢO SƠN

Những kẻ lừa đảo đã gửi tin nhắn tới hàng triệu số điện thoại ở Hoa Kỳ, giả danh Sở Thuế Vụ (IRS) yêu cầu người nhận tin cung cấp thông tin cá nhân của mình để nhận khoản thanh toán kích thích kinh tế (EIP Economic Impact Payment). Người nhận tin phải cẩn thận vì đây là cách mà kẻ lừa đảo thực hiện để ăn cắp thông tin cá nhân.

1. Đây là vấn đề quan trọng. Hành động lừa đảo này có thể làm nạn nhân mất thông tin cá nhân, tạo điều kiện cho kẻ gian sử dụng thông tin này để xâm phạm tài sản hay sử dụng vào những việc bất hợp pháp khác và cũng có thể làm nạn nhân bị mất tiền trong tài khoản ngân hàng.

2. Những điều cần biết. Kẻ gian sử dụng kỹ thuật tấn công giả mạo (phishing) gửi text tới người thụ thuế yêu cầu họ cung cấp thông tin cá nhân để nhận tiền EIP (economic impact payment). Chúng thường giả danh các cơ quan chính quyền hay một cơ quan hợp pháp. Trong tin nhắn này, chúng giả là cơ quan IRS với tin nhắn “quý vị là người hợp lệ để nhận \$1,400 Economic Impact Payment. Xin vui lòng cung cấp chính xác thông tin cá nhân. Chúng tôi sẽ deposit số tiền này vào tài khoản ngân hàng hoặc sẽ gửi check trong vòng 1 hay 2 ngày”. Trong tin nhắn còn có link (kết nối) <https://irs.gov.us-internal.com>. Click vào link này sẽ đưa tới một trang web yêu cầu điền vào số an sinh xã hội, số bank account và nhiều thông tin cá nhân khác, hoặc ngay khi đó chúng sẽ cài phần mềm độc vào

máy tính hay điện thoại để qua đó ăn cắp thông tin cá nhân.

3. Những điều lưu ý.

- Đường link nói trên ở giữa có thêm “us-internal”, và chấm dứt bằng “.com” là đường link giả mạo.
- Thúc đẩy: kẻ gian muốn người nhận tin phải hành động liền để nhận tiền trong vòng 1 hay 2 ngày.
- Nên nhớ IRS không bao giờ tiếp xúc qua text message, email hay trang mạng xã hội, và không bao giờ yêu cầu cung cấp thông tin cá nhân. IRS chỉ tiếp xúc qua văn bản gửi tới nhà.
- Nếu hợp lệ nhận tiền EIP, cơ quan IRS sẽ tự động gửi mà không yêu cầu cung cấp bất cứ thông tin gì.

4. Những điều cần làm.

- Không click vào đường kết nối (link).
- Báo ngay sở thuế bằng cách gửi (forward) message này tới phishing@irs.gov hoặc cho cơ quan điều tra liên bang FBI www.ic3.gov.
- Nếu đã lỡ bấm vào đường link, khóa ngay tài khoản ngân hàng và xóa bỏ tất cả các phần mềm ứng dụng của ngân hàng đang được cài đặt trong điện thoại.

JURASSIC QUEST

22/3 tới 24/3. Trưng bày trên 50 mô hình khủng long lớn như thật và có thể cử động gầm thét. Tìm hiểu về khủng long, đào đất tìm xương khủng long.

Địa điểm: Centennial Hall, 1001 Washington St, Dallas TX 75210.
Giá vé: \$22-\$36.

DISNEY ON ICE DANCE!

27/3 tới 30/3. Chương trình giải trí múa trên băng với các nhân vật trong phim Disney được yêu thích: Mickey, Minnie, Donald và Goofy với các tiết mục trượt băng nghệ thuật, nhào lộn, đóng thế, hiệu ứng đặc biệt...

Địa điểm: American Airlines Center, 2500 Victory Ave, Dallas TX 75219. **Giá vé:** \$26.

FOOD AND WINE FESTIVAL

27/3. Lễ hội thức ăn và rượu wine với nhiều đầu bếp hàng đầu của Dallas, trên 125 hiệu wine và beer danh tiếng thế giới. Thường ngoạn trên 500,000 hoa xuân đủ màu sắc

Địa điểm: The Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218.
Giá vé: \$159.

Trên đường từ thành phố Frankfurt am Main, tiểu bang Hessen, trở về Berlin, chúng tôi ghé lại một thành phố của tiểu bang Bayern. Đó là thành phố Bayreuth thuộc vùng hành chính Oberfranken, CHLB Đức, có diện tích gần 67km², dân số hơn 74 nghìn người.

Đài Phun nước Wittelsbach

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Thành phố văn hóa, nghệ thuật

Trên đường vào thành phố, hai bên là những cánh đồng lúa mạch đã gặt xong từ lâu, nay phủ tuyết lấp lánh dưới ánh nắng mùa Đông hiếm hoi. Thời tiết lúc này 3 độ C. Lác đác thấy các nhà máy bia “cây nhà lá vườn” chuyên cung ứng cho địa phương. Nhiều ngôi nhà dân mái ngói và vài nhà máy có lắp pin mặt trời. Nhà dân, nhà máy, công ty nhiệt tình tham gia cuộc cách mạng năng lượng mặt trời đồng thời giảm chi phí năng lượng. Đây là cách vừa tiết kiệm điện năng vừa góp phần bảo vệ cuộc sống xanh. Ở Đức, thị trường năng lượng mặt trời đang có tốc độ tăng trưởng nhanh chóng. Hơn 12% điện năng ở Đức được tạo ra từ đó. Nên không lấy

Bayreuth

đầy quyến rũ

làm lạ, trên đường cao tốc từ Berlin đến Frankfurt, chúng tôi thấy hai bên đường có những “cánh đồng pin mặt trời” đầy đó.

Tạo ấn tượng nhất với tôi khi vào đến trung tâm thành phố là đối diện Tòa thị chính có một tủ sách công cộng. Tủ sách dành cho người dân và kể cả du khách của thành phố. Một cụ bà dắt chó dừng lại mở cửa tủ và mặt sau tủ có một người đàn

ông nữa đang chăm chú chọn sách... Đây là dạng tủ sách mở. Độc giả được mang sách về đọc và nếu sau đó trả lại mà kèm một cuốn sách tặng có chữ ký, số điện thoại hoặc địa chỉ email của mình sẽ được ghi nhận, hoan nghênh! Đây là một dự án của Sở Văn hóa thành phố Bayreuth...

Hầu hết nhiều thành phố trên nước Đức, mỗi nơi có những nét đặc sắc

riêng từ lịch sử, văn hóa đến phong cảnh lâu đài, tượng đá... Thành phố Bayreuth có khá nhiều đài phun nước như Đài Phun nước Hercules (ở Quảng trường Chợ Bayreuth), Đài Phun nước Neptune (có từ thế kỷ thứ XVIII, ở khu vực dành cho người đi bộ), Đài Phun nước Hiệp sĩ (đài này xây dựng năm 1922, gần các quán cà phê trong khu vực phố đi bộ). Tôi ghé đến hai Đài Phun nước Wittelsbach và Hiệp sĩ trên đường vào trung tâm phố đi bộ. Đài Wittelsbach gồm khối tượng người và ngựa đẹp mắt, cổ kính rêu phong, được thiết kế vào năm 1908 và được phục hồi năm 2015. Nơi đây thu hút khá đông du khách đến chụp ảnh lưu niệm. Điểm nhấn ở đây có thể nói là một khung nhôm khối lập phương treo trên thân cây tần bì vào tháng 1/2014. Mùa này đài dừng hoạt động nhằm hạn chế tình trạng nước đóng băng.

Đối diện với đài phun nước là Nhà hát Opera Margravial. Nhà hát Opera ở đây được UNESCO công nhận là Di sản Thế giới từ năm 2012. Cạnh đó còn có ngôi nhà Iwalewahaus. Ngôi nhà này là một phần của Trường Đại học Bayreuth. Nơi đây thường xuyên tổ chức các cuộc triển lãm nghệ thuật đương đại không phải của Châu Âu. Đặc

Đài Phun nước Hiệp sĩ

biệt là nghệ thuật đương đại từ Châu Phi và cộng đồng người Châu Phi di cư. Sứ mệnh của ngôi nhà là nghiên cứu, ghi chép và giảng dạy văn hóa Châu Phi đương đại.

Chúng tôi đến ăn bánh ngọt và uống cà phê trong khuôn viên Nhà bảo tàng Richard Wagner. Ngôi nhà Wahnfried tại Hofgarten là ngôi nhà trước đây của W. Richard Wagner (1813-1883) được ông xây dựng từ năm 1872 đến năm 1874.

Tượng và Nhà Bảo Tàng của Nhà soạn nhạc Richard Wagner

Phía trước ngôi nhà có tượng bán thân của Vua Ludwig II (1845-1886) Vương quốc Bayern, người tài trợ cho việc xây dựng ngôi nhà. Nhiều cá nhân và tập thể đến thăm thành phố đều không bỏ lỡ dịp ghé đến đây.

“Wilhelm Richard Wagner là một nhà soạn nhạc, nhà văn và nhạc trưởng người Đức. Với những vở nhạc kịch được sáng tác tỉ mỉ, ông được coi là một trong những nhà soạn nhạc quan trọng và có ảnh hưởng nhất của thời kỳ Lãng mạn... Ông là một trong những nhà soạn nhạc có khả năng sáng tác cao nhất trong lịch sử và để lại một khối lượng tác phẩm văn học đồ sộ... Richard Wagner là một trong những người ủng hộ chủ nghĩa bài Do Thái nổi tiếng nhất...” (Theo Wikipedia).

Ở thành phố Leipzig (tiểu bang Sachsen, Đức), có Đài tưởng niệm Richard Wagner được khánh thành vào năm 2013 nhân kỷ niệm 200 năm ngày sinh của ông. Cũng trong năm này, từ 23/7 đến 28/8, 500 bức tượng của ông được trưng bày tại Công viên Lễ hội Bayreuth. Bayreuth còn nổi tiếng thế giới với Lễ hội Richard Wagner diễn ra hằng năm, thu hút đông đảo du khách say mê âm nhạc. Hiện nay tượng của ông được đặt rải rác khắp thành phố...

Ngày của riêng mình

Mặt trời lên cao dần, các quán cà phê khách vào ra khá đông. Chủ Nhật nên các siêu thị, cửa hàng tạp hóa đều đóng cửa. Lúc này trên đường cũng xuất hiện một số nhóm khách du lịch xen lẫn với cư dân thành phố. Người thì dắt chó hoặc đẩy xe nôi, kẻ đi xe lăn hoặc vài cụ già đi gậy nổi gót lạng lẹ vào

Tủ sách công cộng tại thành phố Bayreuth

Tác giả trước ngôi nhà
Iwalewahaus...

trung tâm thành phố. Dọc con kênh chảy ngang thành phố, trên các hàng ghế sắt nhiều người ngồi đọc sách, vài người trầm ngâm ngồi đón nắng hiếm mùa Đông. Trông họ rất thanh thoi. Khung cảnh nên thơ và quá yên bình. Thấy tôi đưa máy điện thoại lên chụp ảnh, hai cụ già cùng mỉm cười thân thiện.

Nếu vào mùa Hạ mà không ghé đến công viên thì quá thiếu sót. Tuy mùa Đông băng giá, chúng tôi cũng không thể bỏ qua “lá phổi xanh” của thành phố là Công viên Hofgarten với vô số cây dẻ và cây sồi, đường đi thẳng tắp, mặt nước kênh đào ... bất động bởi giá băng. Một vài cây cầu sắt mang nặng dấu ấn thời gian bắc ngang. Giữa dòng kênh là Đảo Thiên Nga với nhóm tượng đá nữ thần biển cả Thetis và thần Tritons sứ giả của biển. Đảo Lớn có ngựa nước và tượng thần Poseidon, thần của biển cả, động đất, bão tố và loài ngựa (những nhân vật trong thần thoại Hy Lạp)...

Những bãi cỏ rộng, ghế sắt công viên rải rác có người ngồi đọc sách, người đi dạo ngồi nghỉ chân, thư giãn. Nghe kể, công viên trước kia chỉ dành riêng cho người của triều đình và khách khứa với các hoạt động, trò chơi của giới quý tộc. Công viên đã mở cửa cho công chúng từ năm 1790 khi nơi này trở thành thuộc địa của Phổ. Ngày nay công viên là nơi người lớn, trẻ em của thành phố và cả du khách đến

Một số hình ảnh trong Công viên Hofgarten

đây thư giãn, đọc sách, đi bộ, ngắm những hàng cỏ thụ xanh mát và dòng kênh, với nhiều nhóm tượng đá thần thoại...

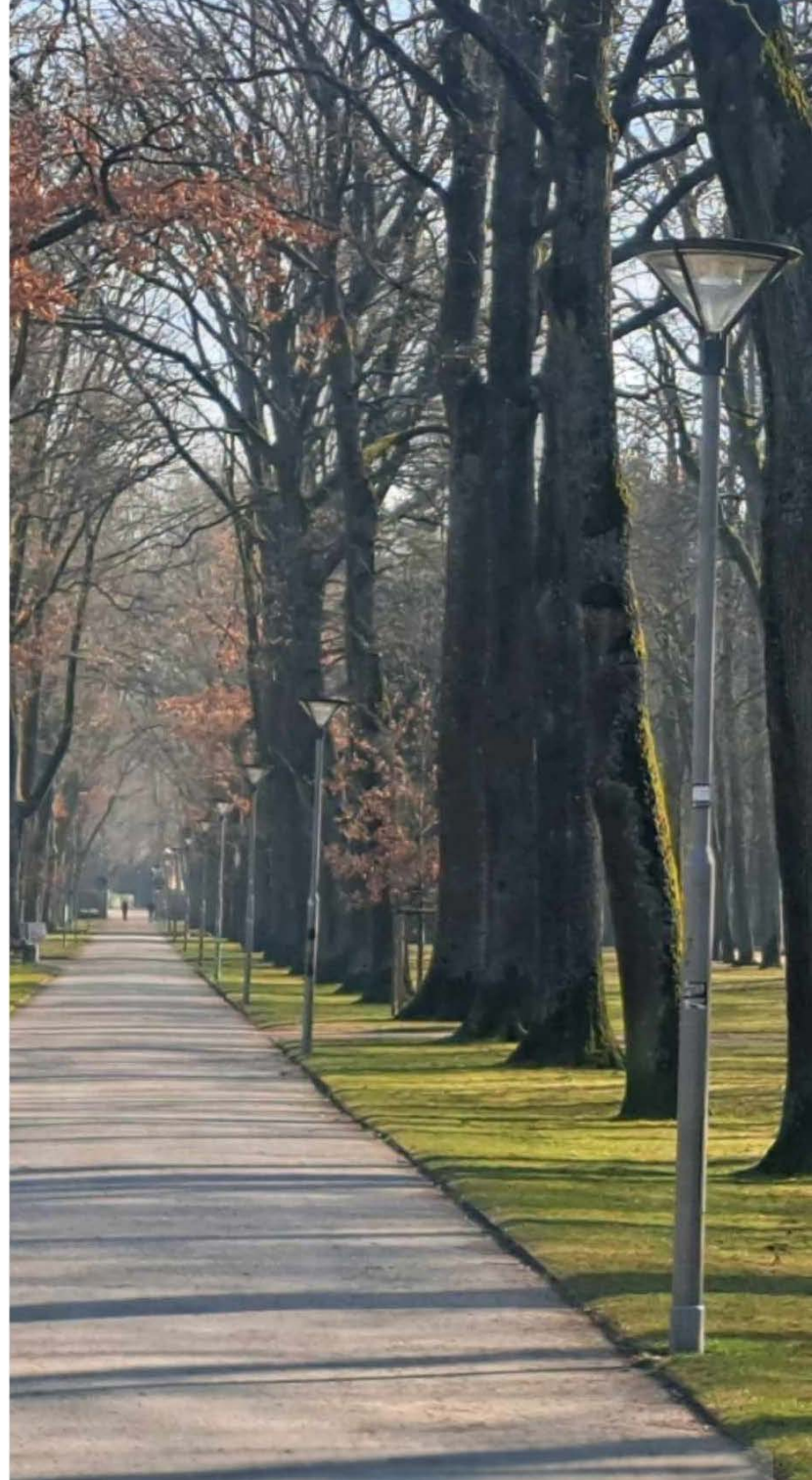
Một chút buồn lặng động!

Rời phố đi bộ. Đang đi trên vỉa hè đường, chúng

tôi chợt nghe âm thanh không phải phát từ loa phóng thanh gắn đầu đố ở trên cao... Tò mò. Cả nhà dừng hết lại. Một giọng nam trầm vọng lên rành rọt... từ một cái loa đặt sâu dưới đất! Xem bảng giới thiệu cạnh đó mới biết... Té ra đây là

Loa phóng thanh 'Lời ký ức nói' đặt sâu dưới đất ở vỉa hè và bảng giới thiệu

chương trình phát thanh “Lời ký ức nói”. Nội dung tưởng niệm những công dân Do Thái ở Bayreuth bị sát hại trong vụ thảm sát bài Do Thái của Đức Quốc Xã thời chiến tranh. Chương trình này được tài trợ từ một số tư nhân, quỹ của tổ chức tín dụng

thành phố. “Lời ký ức nói” qua giọng đọc trầm buồn như lời của oan hồn những nạn nhân bị thảm sát oan ức bởi nạn phân biệt chủng tộc... vọng lên từ lòng đất!

BÀI & ẢNH LKD

(Vài số liệu, chi tiết dựa theo Wikipedia)

THIÊN HƯƠNG

Theo trang mạng Pinterest, văn hóa và phong cách Nhật đang ảnh hưởng mạnh mẽ đến cả thiết kế nội thất và thời trang tại Mỹ. Khi mọi người bắt đầu tìm kiếm sự yên tĩnh và thư giãn trong ngôi nhà của mình, họ tự nhiên bị thu hút bởi nguyên tắc Thiền và các yếu tố làm dịu của thiết kế Nhật Bản.

■ Bài trí phòng khách theo phong cách Nhật Bản, không phải ở việc đặt tấm bình phong shoji hay cửa gỗ đẩy vào ngôi nhà của bạn, mà ở việc đưa các yếu tố thiết kế chung của phong cách này như những đường nét gọn gàng và đơn giản vào những ngôi nhà hiện đại. NGUỒN: LORD DECOR.

Phòng khách Nhật

■ Kết nối với không gian ngoài trời. Những ngôi nhà truyền thống của Nhật thường có một sân trong ở giữa, làm mờ ranh giới giữa trong nhà và ngoài trời; đó là sự kết hợp liền mạch giữa thiên nhiên và không gian sống. Điều này rất dễ áp dụng khi phòng khách của bạn có cửa kính lớn nhìn ra ngoài. NGUỒN: WANDERLIFESTUDIO.COM.

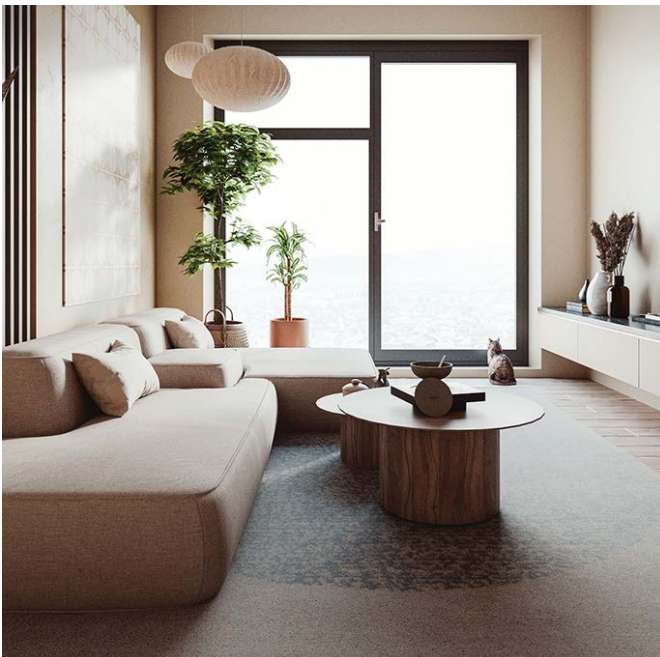
■ **Dùng vật liệu, màu sắc và các họa tiết tự nhiên.** Bảng màu trong thiết kế Nhật Bản thường bao gồm các tông màu đất trung tính tạo cảm giác yên tĩnh và tăng cường sự kết nối với thiên nhiên. Các vật liệu như gỗ, tre, đay, cói là những vật liệu được ưu tiên hàng đầu. NGUỒN: FOYR NEO.

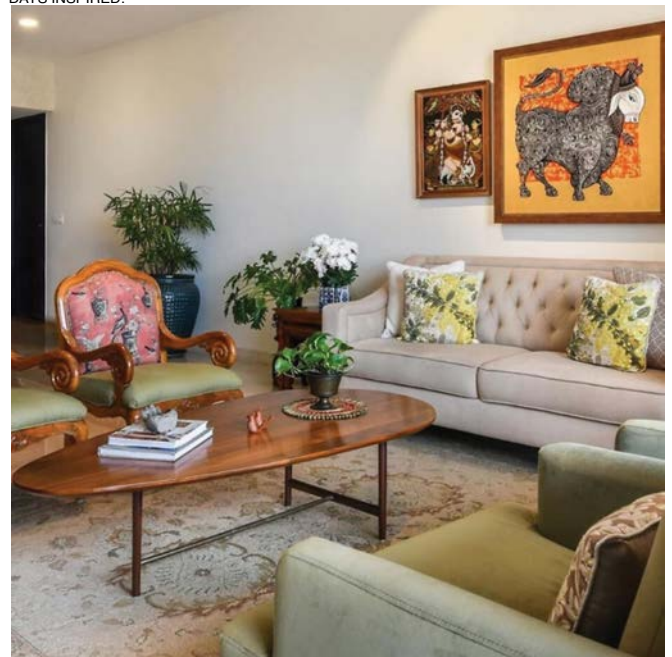
■ **Đường nét sắc gọn, sạch sẽ.** Để có được diện mạo của phòng khách Nhật, cần bắt đầu bằng cách đơn giản hóa phòng khách của bạn. Loại bỏ đồ nội thất không cần thiết và tập trung vào không gian tối giản, tiện dụng với màu trung tính. NGUỒN: THE SPRUCE.

■ **Trang trí hạn chế và có chủ đích.** Bạn không cần dùng tranh ảnh hay đồ vật của Nhật để bài trí. Hãy chọn các tác phẩm nghệ thuật vì yêu thích và nó có ý nghĩa với bạn. Việc tiêu dùng có ý thức và trang trí có chủ đích chính là một phần cốt lõi trong tinh thần của thiết kế Nhật Bản. NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

■ **Dùng đồ cũ hoặc đồ cổ.** Một phòng khách Nhật Bản cổ điển hình sẽ có các món đồ đến từ nhiều thời kỳ khác nhau. Ngoài mong muốn văn hóa về việc tiêu thụ hạn chế, phong cách Nhật Bản còn chịu ảnh hưởng mạnh mẽ từ ý tưởng wabi-sabi. Mọi thứ không cần phải hoàn hảo. Chúng có thể đã qua sử dụng hay có cảm giác cũ kỹ. NGUỒN: DAYS INSPIRED.

Tàu chiến tự hành

Cơ quan nghiên cứu vũ khí thuộc bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ đang bắt đầu thử nghiệm loại tàu chiến tự hành USX-1 Defiant dành cho Hải Quân Hoa Kỳ. Tàu dài 55 mét (180 feet), nặng 240 tấn, trông có vẻ nhỏ hơn tàu chiến cùng loại nhưng tiết kiệm được rất nhiều không gian do không có thủy thủ đoàn. Tàu hoàn toàn tự động từ áp dụng các luật biển tới tiếp nhiên liệu, chiến đấu, tàng hình và có thể hoạt động nhiều tháng trên biển.

Mặc dầu các chi tiết về nhiệm vụ, chi tiết kỹ thuật và vũ khí trang bị không được tiết lộ nhưng mục tiêu ban đầu của tàu tự hành này là đảm nhiệm các công việc thường xuyên như tuần tra trên biển, bảo vệ tàu lớn, trinh sát, kiểm tra phát hiện tàu ngầm và hộ tống hàng không mẫu hạm. Dự kiến tàu sẽ bắt đầu được chạy thử nghiệm trong tháng này sau khi hoàn tất lắp đặt thiết bị và vũ khí.

Nón an toàn Phantom

Hãng Sena mới đây đã giới thiệu một loại smart helmet có tên là Phantom. Đây là một loại nón bao trùm cả đầu và mặt, tích hợp tối ưu về an toàn, khả năng giao tiếp cao, thoải mái khi đội và âm thanh hoàn hảo. Toàn bộ các phương tiện đều được đặt bên trong nón, giúp cho nón có vẻ thanh lịch hơn và không bị cản gió. Nón có hệ thống điện đàm với nhóm cùng chạy xe chung. Ngoài ra bluetooth giúp điều khiển các cuộc gọi điện thoại, nghe nhạc và bản đồ định vị. Âm thanh được điều chỉnh bằng một nút bấm bên hông nón. Pin điện sử dụng được 35 tiếng và hệ thống trí tuệ nhân tạo giúp loại bỏ âm thanh và tiếng gió chung quanh. Phía trước nón có đèn rọi LED, và phía sau có đèn báo hiệu khi thắng. Nón làm bằng sợi thủy tinh và chỉ nặng 1.6kg (3.7lb). Phantom là một kết hợp tuyệt hảo giữa phần cứng và phần mềm và mọi thành phần được tích hợp bên trong nón tạo ra một loại nón thông minh vượt hẳn các đối thủ khác.

Nón chỉ nặng 1.6kg và sẽ được bán với giá \$499 vào tháng 4 năm nay.

Trộm có nghề

Một nhà hàng bên Anh vừa bị mất trộm một bồn rửa mặt trong phòng vệ sinh nữ. Khi xem lại máy thu hình thì có một phụ nữ đã vào phòng vệ sinh nữ khá lâu và khi đi ra có mang theo một vật nặng sau lưng, bị nghi là bồn rửa mặt bị đánh cắp. Chủ nhà hàng này bảo rằng nhà hàng đã từng bị mất trộm nhiều thứ nhưng chưa bao giờ mất đồ kiểu này. Dám lần tới mất luôn cái bồn cầu không chừng. Nhưng trộm kiểu này cũng phải có nghề mới tháo gỡ ba thứ... không giống ai này.

Thần khẩu

Cặp vợ chồng trên một chuyến bay về California trò chuyện (vô tư) như pha về chuyện họ mang một loài rùa xanh trong hành lý và nuôi vài động vật hoang dã bị nghiêm cấm khác tại nhà. Rất xui cho cả hai là ngồi ngay gần đó là hai nhân viên Cục bảo vệ động vật hoang dã đã nghe được câu chuyện và khi về đến Cali, họ đã xin trát toà khám xét nhà cặp này. Cả hai bị truy tố vì sở hữu các động vật bị cấm.

Sợ lạ

Leigh Woodman bên Anh bị hội chứng mortuusequusphobia, tức sợ... ketchup. Hễ thấy ketchup thì cô như bị súng chĩa vào người, Leigh không thể nhìn hay ở cạnh bất cứ chai hay bịch ketchup nào dù mẹ cô bảo lúc nhỏ Leigh không bị chứng này. Có tên y học, chắc cũng có không ít người bị hội chứng sợ này. Kiểu này thì ăn hamburger không có ketchup làm sao đây?

Nhìn lại con đường với Hà Thúc Sinh

NGUYỄN & BẠN HỮU

Tài Liệu Văn Học đã có dịp giới thiệu Hà Thúc Sinh. Khởi từ những năm chiến tranh ở quê nhà sang đến Mỹ, Hà Thúc Sinh đã có nhiều đóng góp và hoạt động văn nghệ được ghi nhận. Anh là nhà thơ, nhà văn, nhạc sĩ và là người sáng lập Phong Trào Hưng Ca. Khoảng đầu năm 2000, nhân dịp Nhà Xuân Thu ở Cali cho ấn hành tác phẩm *Tổng Biệt Hai Mươi* của Hà Thúc Sinh, Nguyễn lúc bấy giờ chủ biên tờ Phố Văn đã có cuộc nói chuyện với tác giả.

Chúng tôi đăng lại bài nói chuyện vì nhận thấy còn có đôi điểm bổ ích để hiểu thêm các tác giả và văn học VN thời chiến tranh và sau này CS chiếm toàn đất nước buộc chúng ta phải ra đi.

- Xin chào anh Hà Thúc Sinh. Tạp chí Phố Văn rất hân hạnh được nói chuyện với anh, một nhà văn được xem là tiêu biểu, hiện ở ngoài đất nước. Vậy trước hết, xin anh cho biết cuộc sống của anh hiện nay?

- Thưa anh, hiện tại tôi sống và làm việc ở một thành phố nhỏ phía Bắc Los Angeles, đồng thời tiếp tục làm những công việc khác của mình trong những lúc nhàn rỗi - đó là viết văn.

- Thưa anh Hà Thúc Sinh, trải qua những đổi dời ghê gớm, rất mừng là chúng ta còn được dịp

Hà Thúc Sinh

nói chuyện với nhau như thế này. Nhà văn là kẻ sống sót, hình như Thanh Tâm Tuyền đã nói như thế. Và có phải chúng ta là những người được lịch sử cho qua. Tiếc rằng lịch sử đã không dành cho chúng ta những số phận khác, như anh Khoa Hữu bên nhà đã nói. Anh nghĩ như thế nào?

- Thưa anh, tôi đồng ý với quan điểm đó của anh. Và nếu hiểu câu nói của anh Thanh Tâm Tuyền theo nghĩa đen, tôi xin thêm một tí, là nếu chúng ta là những kẻ sống sót thì chúng ta lại càng phải làm một cái gì để nói lên những kinh nghiệm mà chúng ta đã trải qua trong việc sống sót đó. Đó là cái điều mà chúng tôi đã làm

trong những tháng ngày qua. Và nếu như anh nói, lịch sử đã không dành cho chúng ta một số phận tốt hơn, điều đó thiết nghĩ cũng không ảnh hưởng gì tới những công việc của chúng ta làm. Mười sự tại nhân thành sự tại thiên. Và cho tới ngày hôm nay tôi vẫn giữ cái tôn chỉ như vậy.

- Như vậy là, trong lãnh vực văn nghệ, anh vẫn tiếp tục sáng tác, mặc dù hoàn cảnh có ít nhiều khó khăn.

- Nếu nói khó khăn e rằng không được công bằng. Chúng ta hiện có những điều kiện rất tốt cho việc viết lách. Nếu nói khó khăn thì tôi nghĩ phải dành phần đó cho những anh em chúng ta bên nhà. Bạn bè của chúng ta trong 25 năm qua không được viết, không có một điều kiện tối thiểu nào để tiếp tục cầm bút trở lại. Cái đó mới là khó khăn. Còn chúng ta có những điều kiện thuận lợi hơn, có một cuộc sống tương đối đầy đủ hơn, thì không thể nói khó khăn được.

- Đọc tác phẩm của anh, những truyện ngắn, những bài thơ viết sau này, tôi thấy dường như anh là người đã đạt. Đã đạt, đã buông bỏ nhiều điều. Đã thấy được ý nghĩa của cuộc nhân sinh. Cho nên nhìn đời bao dung hơn, thông cảm và tha thứ hơn.... Có phải vậy không, thưa anh Hà Thúc Sinh?

- Thưa anh, chúng ta lại phải

phân ra một chút cho rõ ràng: Quả là những năm sau này, có lẽ ai cũng thế thôi, tới một lúc nào đó thì lòng mình cũng lắng xuống nhiều hơn, và lắng tai nghe lại tâm hồn mình nhiều hơn. Chúng ta đều đã lớn tuổi hết rồi, và đều ở vào cái vị trí đôn quân hết rồi. Chấp nhất, tranh hơn tranh kém rồi cuộc làm khổ lòng chính mình trước hết. Đẹp bớt được điều đó, chúng ta sẽ thấy có nhiều điều kiện để thông cảm nhau hơn. Và trừ kẻ thù và kẻ phản bội, còn thì nghĩ cho cùng có gì mà không xí xoá cho nhau được.

- Anh vừa nói: chúng ta đang ở vào cái thế đôn quân. Xin anh nói rõ hơn.

- Đúng là chúng ta đang ở vào cái thế đôn quân. Nghĩa là chúng ta ở vào cái tuổi của những người đi trước chúng ta, và họ đã đi qua. Bây giờ chúng ta cũng đang đi về hướng đó. Có thể vài năm nữa đây, dùng một cái, chúng ta chẳng còn gặp nhau. Như anh thấy đấy, những năm gần đây, bạn bè chúng ta đột ngột ra đi khá nhiều... Tuy nhiên, như anh đã nói, đối với những vấn đề chung của đất nước, cuộc sống, con người... thì lòng tôi vẫn chưa nguội được, và tôi sẽ còn viết để nói lên những tâm tình thiết tha ấy.

- Bây giờ, trở lại từ khởi điểm, điều mà lẽ ra phải hỏi anh ngay từ đầu. Vậy xin anh cho biết sơ qua một vài nét tiểu sử.

- Thưa anh, nói tới tiểu sử là nói tới cái tôi, tôi cũng thấy ngại lắm (cười). Mà thực ra có gì đâu, những năm của thập niên 60 tôi khỏi sự viết, văn nghệ học sinh ấy mà. Rồi từ từ, như anh thấy những cuốn sách tôi đã in ra từ 1967 đến giờ...

- Được biết, trước 1975 lúc còn ở trong nước, anh đã in tới 10 tác phẩm, trong đó gồm 4 cuốn thơ, số còn lại là dịch văn.

- Vâng. Tôi bắt đầu công việc sáng tác bằng việc làm thơ. Tôi nghĩ có lẽ ai cũng vậy, khởi đầu một cuộc đời là yêu, mà bản chất của yêu là thơ, mà đã là thơ thì tất nhiên nó phải đòi người đang yêu phải viết nó ra. Lại nhớ cái thừa ban đầu làm thơ ấy của tôi nó kém cỏi lắm. Thật đấy, những bài thơ tôi làm thừa 17, 18, nó ngây ngô lắm, thẳng hoặc có anh bạn nào còn nhớ đem ra đọc, muốn độn thổ thôi. Còn dịch thuật, ở thời ấy, với tôi, là một hoạt động để kiếm thêm tiền sinh sống, chỉ tiêu trong gia đình...

- Hồi đó anh thường viết cho những tạp chí nào?

- Tôi nhớ lại bài thơ đầu tiên của tôi đăng năm 1964 trên tờ báo không nổi tiếng lắm là tờ Tiểu Thuyết Thứ Năm.

- Tiểu Thuyết Thứ Năm? Đúng là tờ không nổi tiếng lắm, tôi cũng không biết là có đọc nó hay không.

- Vâng, sau đó, tôi đến với các tạp chí văn nghệ như Văn, Văn Học, Văn Đề, Nghiên Cứu Văn Học ... và một số báo khác. Và từ từ rồi tôi cũng được anh em chấp nhận cho đứng trong hàng. Chính nhờ vậy mà tôi có những dây liên hệ thân tình với anh em văn nghệ sĩ... cho tới bây giờ.

- Đó là những hoạt động văn nghệ. Còn việc phục vụ trong quân ngũ, hồi đó anh ở binh chủng nào?

- Năm Mậu Thân khi cuộc chiến sôi động, cũng như mọi thanh niên khác thời bấy giờ, tôi được gọi nhập ngũ. Ở trường Bộ Binh Thủ Đức ra, tôi được về phục vụ

ở Bộ Tư Lệnh Hải Quân. Tôi trực tiếp tham dự cuộc chiến chỉ trong một thời gian ngắn là khi ở một đơn vị tuần thám, và ở đó cho tới 1975. Như vậy, thưa anh, đời quân ngũ của tôi ngắn thôi, chưa đóng góp xương máu gì nhiều cho đất nước, nhưng cũng cho tôi đủ đau thương chứng kiến những cảnh bạn bè đã ngã xuống. Cộng thêm vào đó là 5 năm trong tù Cộng Sản. Những giai đoạn như thế này trong cuộc đời cho chúng ta nhiều kinh nghiệm hơn, làm chúng ta lớn dậy hơn, hiểu sâu hơn về cuộc đời, về chế độ này chế độ nọ để có thể so sánh và vui hơn thấy mình đứng đúng phía.

- Bây giờ nhìn lại quãng thời gian ở trong quân ngũ, anh có suy nghĩ gì không?

- Nhìn lại những năm tháng đó, quãng đời đó thì phải nói rằng đó là thời gian chúng ta sung sức nhất, hăng hái nhất, lý tưởng nhất, và chúng ta sẵn sàng làm tất cả những gì mà chúng ta thấy cần làm cho lý tưởng của mình. Nhưng tiếc rằng nó ngắn ngủi. Tiếp theo đó là những năm đi tù dưới chế độ Cộng Sản. Nói đúng ra, quãng thời gian này, đối với tôi, cũng có một ý nghĩa. Thế hệ chúng tôi nối tiếp thế hệ di cư vào Nam năm 1954, chúng tôi thừa hưởng ở họ những kinh nghiệm Cộng Sản qua những lời bàn thảo, những câu chuyện kể lại. Nhưng rồi Cộng Sản vào, chúng ta mới thấy những điều cha anh đã kể, đã viết trước kia đều không thấm vào đâu so với thực tại bày ra mỗi ngày trên đất nước. Sống trong chế độ Cộng Sản, tôi mới thấy rằng chủ nghĩa đó quả là mầm họa của loài người.

N&BH

VÀI NÉT VỀ TÁC GIẢ: Huỳnh Thanh Tú là giáo viên tiểu học trước khi cùng gia đình định cư ở Mỹ năm 2001. Đến Mỹ, bà có cơ hội du lịch, thăm viếng nhiều nơi tại Mỹ. Bà từng làm việc cho Khu học chánh tại Houston, Texas trước khi về hưu và dành toàn bộ thời gian làm vườn, chăm sóc các cháu, du lịch và tham gia sinh hoạt với cộng đồng người hưu trí tại địa phương.

Cancun, Mexico

người hàng xóm phía Nam của Hoa Kỳ

HUỖNH THANH TÚ

Các du khách vùng lạnh Bắc Mỹ thường rất thích đến các quốc gia Nam Mỹ vì thời gian bay ngắn và khí hậu lý tưởng ở các quốc gia này. Đặc biệt vào mùa đông, chỉ trong vài giờ bay ngắn ngủi, họ đã có thể cởi bỏ lớp áo khoác dày cùi và tắm mình trong nắng biển Nam Mỹ.

Trước kỳ nghỉ xuân, tôi có dịp thăm thú và nghỉ ngơi ở vùng biển Cancun, Mexico - người hàng xóm miền Nam của Hoa Kỳ. Chuyến thăm người hàng xóm cho tôi thấy sự trợ giúp mà nước Mỹ dành cho công dân của mình, sự tác động của kinh tế Mỹ đến sự phát triển du lịch cho người hàng xóm này và chính sách an toàn nông sản, hạn chế dịch bệnh chặt chẽ của Mỹ để ngăn

chặn sự du nhập sâu bệnh từ nông sản vào quốc gia qua các cửa ngõ biên giới.

Khi chọn du lịch Cancun, cũng có nhiều người bạn khuyên tôi nên thận trọng vì không ít tin tức các bất trắc, tấn công, bắt cóc xảy ra với du khách. Tuy nhiên, khi được biết các hỗ trợ của chính phủ dành cho công dân Mỹ khi du lịch nước ngoài có thể mang đến cho bạn sự an tâm trong lựa chọn và hành trình du lịch của mình.

Sự trợ giúp tuyệt vời của chính phủ Mỹ dành cho công dân

Tra cứu cấp độ an toàn trên trang du lịch của Bộ Ngoại Giao

Trước khi quyết định du lịch ở đâu, công dân Mỹ có thể tra cứu phân Lưu ý cấp độ an toàn du lịch trên trang chuyên đề của Bộ Ngoại Giao. Khi điền tên quốc gia dự định du lịch, bảng cấp độ an toàn sẽ cho bạn 4 cấp độ màu. Màu xanh dương là cấp độ an toàn, với lời khuyên thận trọng chừng mực. Màu vàng nhạt là cấp độ thận trọng cao hơn. Màu cam với lời khuyến cáo nên cân nhắc việc liệu có cần thiết phải đến đó không. Màu đỏ là khuyến cáo không nên đến. Trang chuyên đề này còn cung cấp chi tiết về thời tiết, tình hình an ninh, các thông tin về điểm đến, luật pháp, phương tiện di chuyển, các yêu cầu y tế, hộ chiếu và thị thực và địa chỉ lãnh sự cùng đường dây điện thoại khẩn cấp mà công dân Mỹ có thể liên lạc khi cần trợ giúp tại quốc gia đó.

Ghi danh Chương trình ghi danh du khách thông minh

Chương trình Ghi danh Du khách Thông minh (Smart Traveler Enrollment Program - viết tắt là STEP) là một dịch vụ miễn phí cho phép công dân Hoa Kỳ

đi du lịch và sinh sống ở nước ngoài thông báo với chính phủ chuyến đi của họ với Đại sứ quán hoặc Lãnh sự quán Hoa Kỳ gần nhất để khi ở nước ngoài, công dân Mỹ có thể nhận thông báo bảo mật từ chính phủ và giúp chính phủ xác định vị trí của bạn để tăng cường hơn trong trường hợp khẩn cấp.

Tôi cảm thấy khá an tâm khi thực hiện việc ghi danh này vì với hệ thống trợ giúp công dân này tôi có thể nhận thông tin quan trọng từ Đại sứ quán về các điều kiện an toàn ở quốc gia tôi đến, giúp tôi đưa ra quyết định sáng suốt về kế hoạch du lịch của mình. Ngoài ra, việc thông báo này cũng giúp Đại sứ quán Hoa Kỳ liên lạc với tôi trong trường hợp khẩn cấp, dù là thiên tai, tình trạng bất ổn dân sự hay trường hợp khẩn cấp trong gia đình. Hệ thống này cũng giúp gia đình và bạn bè liên lạc với tôi trong các trường hợp khẩn cấp.

Dù có nhiều thông tin khá lo ngại về tình hình bất ổn của khu vực nhưng sau khi thực hiện các bước cần thiết về an toàn, tôi thật sự thấy an lòng khi bắt đầu chuyến du hành của mình đến nhà người láng giềng phía nam - đất nước Mexico, thành phố Cancun với biển xanh cát trắng.

Người hàng xóm phía Nam - Mexico/ Bờ biển Cancun

Chúng tôi bay đến sân bay Cancun vào một ngày đầu Xuân. Sân bay Cancun đón chúng tôi bằng sự nhộn nhịp và cái nóng ẩm của vùng biển. Chỉ cần đi khỏi cửa sân bay, bạn sẽ đến một dãy hành lang rộng ngoài trời với sự tấp nập của các quầy giải khát màu mè, là khu vực sảnh chờ tập trung các nhân viên khách sạn, nhân viên các công ty du lịch đến đón du khách. Sự đông đúc, náo nhiệt khiến chúng tôi vừa phấn chấn, vừa bối rối.

Ngay trong khu vực sảnh sân bay, bạn có thể thấy tất cả các thương hiệu cho thuê xe đến từ Mỹ. Vậy mới thấy du lịch và sự phát triển của Mỹ đem đến sự phát triển cho các quốc gia lân cận.

Người tài xế Mexico đón chúng tôi trong trang phục biển màu mè với vẻ nhiệt tình, thân thiện và trân trọng. Khi xe đưa chúng tôi vào thành phố, là một thành phố với cơ sở hạ tầng đang còn nhiều phần xây dựng dở dang. Khu vực ngoại ô còn nhiều nơi bỏ hoang. Khi vào khu vực khách sạn, đây là khu vực bờ biển tập trung tất cả các khách sạn và khu nghỉ mát lớn, chúng tôi cũng được cho biết du khách ở trong khu vực riêng này có sự an toàn cao về an ninh.

Trong khu vực khách sạn, bạn có thể tìm thấy các thương hiệu khu nghỉ mát lớn trên thế giới, các cửa hàng trang sức, mỹ phẩm, quần áo thương hiệu hàng đầu cũng như hệ thống siêu thị nhãn hiệu Mỹ.

Trong thời gian ở Cancun, chúng tôi dành nhiều ngày tắm biển, thưởng thức thức uống và ẩm thực địa phương cũng như dành vài ngày đi sâu vào các địa danh để tìm hiểu các di tích nơi này.

Biển Cancun xanh biếc màu ngọc lục, ít sóng và thời tiết ấm áp khiến khu vực này trở thành thiên đường nghỉ mát cho du khách từ những nơi lạnh hơn. Trong chuyến đi, chúng tôi cũng gặp khá nhiều du khách đến từ Canada và Mỹ.

Đọc theo khu vực khách sạn có hệ thống xe buýt chạy suốt 24 giờ trong ngày ở cả 2 chiều, bạn có thể trả vé xe buýt bằng tiền đô-la Mỹ hay bằng tiền Peso. Chỉ với 1 đô-la Mỹ, bạn có thể đi một chiều suốt hành lang bờ biển khu khách sạn. Chúng tôi có cơ hội đi xe buýt dọc khu vực này, hòa cùng người bản xứ trong khi đi làm, đi học, tan sở của họ. Chúng tôi có cơ hội đi cùng những bạn trẻ, cùng nhau đi chơi, nhận thấy được sự trẻ trung, náo nhiệt của họ. Chúng tôi được trò chuyện với các bạn trẻ đang làm việc cho hệ

Khu mua sắm ở Cancun

thống khách sạn, các cô gái tan ca sau giờ làm và sự tự hào, hãnh diện trong chia sẻ của họ về thành phố, về công việc và về cuộc sống gia đình. Bên cạnh họ, chúng tôi học được tình yêu lao động và sự đơn giản chân thành.

Chúng tôi đi sâu vào thành phố, mua sắm ở các cửa hàng trung tâm với các sản phẩm đá quý, thủ công mỹ nghệ phong phú của địa phương. Người Mexico vẫn còn nhiều khó khăn nhưng cũng như những người dân vùng Nam Mỹ khác, người Mexico khỏe mạnh, vui vẻ, chân chất, giản dị và siêng năng. Trong khu vực khu nghỉ mát, chúng tôi nhận được sự phục vụ nhiệt tình, chuyên nghiệp, thân thiện của các nhân viên tại đây.

Cancun là thành phố ven biển, tọa lạc tại cực đông Mexico, thuộc bán đảo Yucatan, khu vực vịnh

Mexico. Với khung cảnh nên thơ, thanh bình và bờ biển xanh cát trắng trải dài mang đến cảm giác thư thái, yên bình. Cancun được xem là hòn ngọc quý của vùng biển Caribe.

Từ một làng chài nghèo, Cancun cùng với sự đầu tư và phát triển của chính phủ thành một đô thị du lịch và nghỉ mát nổi tiếng thế giới. Với dân số khoảng 900,000 người vào năm 2020, trong đó có khoảng 175,000 cộng đồng người Maya. Người dân Cancun đa số làm việc trong các khách sạn, khu thương mại, buôn bán lẻ, lái xe bus, taxi.

Điều thú vị là Cancun có khí hậu khá tương đồng với Việt Nam, nên khi đến Cancun bạn có thể thấy được những loại cây quen thuộc như hoa phượng, ổi, măng cụt, do đó thiên nhiên và cảnh quan Cancun và Việt Nam có rất nhiều nét giống nhau.

Ngoài trục đường bờ biển khu vực khách sạn và các diện tích xây dựng, Cancun vẫn còn nhiều diện tích đất chưa khai thác, nhiều khu vực rừng rậm và còn giữ nguyên nét hoang sơ đặc trưng của vùng đầm lầy, vùng phá của bờ biển này. Khu vực khách sạn với ban công treo võng ngoài trời, du khách có thể tận hưởng ánh trăng, tiếng sóng cũng như nghe tiếng ếch nhái, côn trùng về đêm và tiếng chim chóc ríu rít khi rạng sáng.

Những lưu ý cho du khách khi trở về Mỹ

Để bảo vệ nền nông nghiệp khỏi sâu bệnh và ảnh hưởng hệ thống sinh thái, Hoa Kỳ hạn chế hoặc cấm nhập cảng

nhiều sản phẩm nông nghiệp có thể mang sâu bệnh và dịch bệnh từ nước ngoài gây hại cho nền nông nghiệp Mỹ.

Khách du lịch vào Hoa Kỳ phải khai báo tất cả các sản phẩm nông nghiệp hoặc động vật hoang dã cho các quan chức Hải quan Hoa Kỳ. Bạn cũng phải cho họ biết nếu bạn đã đến thăm một trang trại hoặc tiếp xúc với động vật trước khi đến Hoa Kỳ hay không

Khi trở về từ Cancun, nếu trong hành lý của bạn còn dư các trái cây tươi, bạn cần dùng hết hoặc bỏ đi ngay ở sân bay Cancun. Bạn nên giữ lại biên lai và bao bì gốc của các sản phẩm nông nghiệp khác để làm bằng chứng về xuất xứ của chúng. Miễn là bạn khai báo tất cả các sản phẩm nông nghiệp bạn mang theo, bạn sẽ không phải đối mặt với bất kỳ hình phạt nào - ngay cả khi thanh tra xác định rằng chúng không thể nhập cảnh vào nước này. Nếu không khai báo và bị phát hiện khi kiểm tra bạn sẽ phải chịu phạt tiền, cũng như bị đánh giá xấu trong hồ sơ đi lại của mình.

HTT

THAM KHẢO

Phần tra cứu cấp độ an toàn du lịch
<https://travel.state.gov/content/travel/en/traveladvisories/traveladvisories.html>

Chương trình ghi danh du khách thông minh STEP
<https://step.state.gov/step/>

Quy định về cấm mang rau quả tươi vào Mỹ
<https://www.aphis.usda.gov/traveling-with-ag-products/fruits-vegetables>

Trong số báo tuần trước, chúng ta đã tìm hiểu về các thế hệ ở Mỹ (gồm Silent Generation, Baby Boomers, Generation X, Millennials, Generation Z, Generation Alpha). Tạp chí Reader's Digest có một bài nói về thế hệ nối tiếp, đó là Thế hệ Beta, bao gồm những người sinh từ năm 2025 đến 2039, lớn lên trong một thế giới với công nghệ phát triển nhanh chóng, thách thức môi trường và những chuẩn mực xã hội đang thay đổi. Theo chuyên gia thế hệ Jason Dorsey tiên đoán, Gen Beta sẽ có những đặc điểm nổi bật sau đây:

1

Thế hệ gắn liền với AI - Trí tuệ nhân tạo sẽ trở thành một phần không thể thiếu trong học tập, giải trí và giao tiếp của họ.

2

Siêu kết nối - Họ sẽ sống trong môi trường công nghệ cao với thiết bị đeo trên người (wearable tech), thực tế tăng cường (augmented reality là công nghệ kết hợp giữa thế giới thật và hình ảnh ảo do máy tính tạo ra, giúp nhìn thấy thêm các thông tin, hình ảnh hoặc vật thể ảo ngay trong môi trường thực tế chung quanh), và cả giao diện não-máy tính (brain-computer interfaces là công nghệ cho phép con người kết nối trực tiếp bộ não với máy tính hoặc thiết bị điện tử khác, giúp não bộ "giao tiếp" với máy móc mà không cần dùng tay hay giọng nói).

3

Thói quen muốn đáp ứng ngay lập tức - Với công nghệ như xe tự lái và giao hàng bằng drone, họ sẽ quen với việc mọi thứ diễn ra ngay tức thì.

Thế hệ Beta ở Mỹ

4

Những chiến binh khí hậu - Sinh ra trong thời kỳ khủng hoảng môi trường, họ sẽ coi bền vững là điều hiển nhiên và thiết yếu. (Bền vững - Sustainability là khả năng duy trì một hệ thống hoặc hoạt động trong thời gian dài mà không làm cạn kiệt tài nguyên hay gây hại đến môi trường, xã hội và nền kinh tế).

5

Học tập cá nhân hóa - Giáo dục truyền thống sẽ dần bị thay thế bằng mô hình học tập cá nhân hóa (personalized education) dựa trên AI.

6

Làm việc cùng nhiều thế hệ - Tuổi thọ tăng - họ có thể sống đến năm 2100 - đồng nghĩa với việc họ sẽ làm việc cùng và chăm sóc nhiều thế hệ hơn bao giờ hết, đặc biệt là với các Millennials, Gen Z và Gen Alpha.

7

Ít tin tưởng vào chính phủ và quyền lực - Lớn lên trong bối cảnh bất ổn chính trị và kinh tế, họ có thể định nghĩa lại thành công và ưu tiên cân bằng cuộc sống hơn sự ổn định dài hạn.

- Gen Beta sẽ định hình tương lai bằng công nghệ, đổi mới và những chuẩn mực xã hội mới.

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Khi người yêu hoa khóc!

**Ta biết là hoa không biết yêu
Lại mang hình dáng đẹp mỹ miều
Khiến khách đa tình lưu luyến mãi
Chân bước mà tình còn vương theo...**

(Thơ sưu tầm)

Mùa Xuân hoa nở, chim ca, mùa gọi tình của bao văn nhân, thi sĩ... Kìa hoa Anh đào – Cherry blossom rực rỡ ở New York, California, Oregon; hoa Len mũ xanh – Bluebonnet rộn ràng làm tím biếc xứ cao bồi Texas và Uất kim hương – Tulip nhấp nhô khoe sắc trên những cánh đồng hoa dài bất tận ... (*-*)

Mùa Xuân đến, trăm hoa đua nở, bướm lượn, chim ca líu lo trên cành cây ngọn cỏ, vạn vật như bừng sống trong nắng ấm tươi hồng sau đông buồn lạnh lẽo. Khi đất trời bừng lên

rạng rỡ, thơm ngát hương hoa thì tôi lại khóc...! Không phải chỉ có mình tôi khóc mà nhiều người đồng cảm cùng nhau... khóc! Khóc không phải vì “thương hoa, tiếc lá” mà vì bị hoa rắc “bùa yêu” đến nỗi phải gục ngã, buồn bã, lệ ướt mi sầu, rồi sụt sịt đau khổ “thương nhớ” ngày đêm ăn ngủ không yên.

Vì sao yêu hoa lại ra nông nổi? phải chăng hoa vừa đẹp lại vừa độc? Em ơi, thương mấy cho vừa...! Các bông hoa xinh đẹp, thơm tho thường có những chất hóa học được gọi là: Histamine, Leukotriene chứa trong bụi phấn. Những hạt bụi nhỏ bé dễ thương nhưng thương không dễ này thường tấn công vào người gây “cơn sốt cỏ khô” (Hay fever). Phấn hoa bay vào mắt, mũi, miệng gây dẫn mạch, kích thích tuyến nhầy, làm ngứa, hắt xì, chảy nước mũi. Nếu bị tấn công dữ dội hơn, có thể sưng đỏ mắt, mũi, môi làm xấu xí, khó thở, ho liên tục và nguy hiểm nhất là lên cơn hen suyễn, suy hệ hô hấp.

Làm sao “chối bỏ được tình yêu” của

hoa? Hãy bớt trồng hoa có nhiều bụi phấn như hoa Hồng (Rose), Uất kim hương (Tulip), Cẩm tú cầu (Hydrangea),... nhớ đóng kín cửa khi gió Xuân phới phới, đeo khẩu trang, mang kiếng mát, đội nón khi ra ngoài. Trong nhà không nên trồng nhiều hoa, thường xuyên lau chùi bụi bẩn và giặt giường gối. Phòng ngừa tốt hơn chữa trị, nên “úm” trong nhà nhiều hơn đi lang thang ngoài vườn hay trong rừng vào lúc hoa nở rộ.

Đêm đêm bị nghẹt mũi khó chịu hãy chịu khó tìm đến những vị thầy thuốc mát tay. Có những loại thuốc chống dị ứng, chống viêm Corticosteroids, chống Histamine hoặc nước muối xịt rửa mũi. Nếu bị nặng có thể chích một mũi thuốc dị ứng (Allergy shot) để trợ lực, tăng cường giúp cơ thể mạnh mẽ hơn chống lại những chất gây dị ứng. Mong ai ai luôn may mắn gặp bác sĩ cho phương thuốc hiệu nghiệm hóa giải “bùa yêu” của hoa.

Chúc các bạn một mùa Xuân tươi đẹp, thơm ngát hương hoa.

GVV

Cánh đồng hoa Tulip. HÌNH TÁC GIẢ CHỤP

TRUYỆN MIỀN ĐÔNG TUYẾT

Gã Et-ki-mô

NGUYỄN MẠNH TUẤN phóng tác

Muk kéo lê đôi vệt trượt tuyết làm bằng da hải cẩu, lăm lũi đi trên khoảng đất băng giá. Lần này gã bực mình thực sự: ai đời 3 ngày liên không thấy bóng con nai sừng dê nào!... Năm trước vào mùa này, ít ra cũng cả chục con kéo nhau tới triền núi, bóc tuyết, kiếm những mầm

cỏ non đầu tiên, mới nhú lên, ngọt lịm như thứ mọng lúa nếp.

Gã Et-ki-mô suy nghĩ lung lăm: không có nai tức là không có thịt, không có da!... Thịt tất nhiên tối cần thiết cho bộ lạc; da cũng vậy, chỉ những áo da nai, thuộc mềm như lụa mới chống nổi băng tuyết... Gã biết điều đó từ lúc mới biết đi kia!... Đây là

không kể đến sừng nai làm cán dao, làm mũi tên, mũi lao, rồi gân nai kéo dài biến thành thứ chỉ khâu bên tới độ cũng khó đứt.

Vậy thiếu nai là thiếu tất cả những tiện nghi đó!... Mà làm sao vậy cả?

Muk chẳng tìm tòi đâu xa, gã biết ngay từ bữa đầu mùa, từ đêm nghe tiếng sói tru từng hồi dài khi trăng vừa nhô

khỏi đầu núi. Đêm đó, gã đã nói với lão Măng:

- Sói về nhiều... Ta mất hết nai cho coi!

Lão Măng không nói gì, lầm lì ngồi nhìn ngọn bắc bằng thứ râu khô bập bùng cháy trong chiếc lon đá, đựng dầu hải cẩu. Lão ngán những năm như thế, thiếu thịt tươi, thiếu áo ấm, cực lắm!...

Đàn sói cũng tài: săn nai nhanh hơn người; chúng đuổi cho tới khi con mồi nhúc nhích, chậm lại, rồi con đầu đàn thót lên lưng ngoạm đứt mạch máu hằn lên dưới cần cổ... Con vật to lớn trong chốc lát nằm vật ra, rũ rượi trên lớp tuyết đỏ lờm những máu... Một con nai mất xác trong bụng sói, bộ lạc Et-ki-mô mất một số lượng thực phẩm!... Muk thấy cần phải tìm cách nào giết bớt đàn sói mới được. Giết một con sói lúc này tức là trừ được cả chục con cho mùa sau... Nhưng giết bằng cách nào đây?

Trên cánh đồng tuyết, chẳng con gì tinh mắt như chó sói, cũng chẳng con nào khôn ngoan hơn nó. Lúc đi săn từng đàn, nhưng nó mỗi lại tản mát mỗi con một nơi, chui vào những hang đá, hốc cây, trong những gốc rừng kín đáo hiểm hóc nhất.

Vậy mà cuối cùng Muk cũng nghĩ ra một cách đánh bắt sói... Thực ra gã có bàn với lão Măng và cả hai hoàn toàn đồng ý với nhau về cách thức giương bẫy. Nói tới bắt chó sói, ai cũng ngỡ họ phải đào hố thực sâu hay ít ra cũng phải bẫy cần, bẫy sập... Nhưng không! Muk chỉ có mảnh sừng tách ở răng cá voi, thứ

răng dài thuật, mềm mại như vành thép người Âu châu vẫn gài vào các bộ áo đất tiên để giữ gọn hình dáng thanh tú của các vị phu nhân.

Muk tách một đoạn chừng hơn ngón tay, vót nhọn hai đầu rồi uốn cong veo, lấy chút gân nai nhỏ như sợi tơ buộc lại. Gã nhét thứ cung tí hon ấy vào trong miếng mỡ, đặt trên lối chó sói hay đi qua.

Mỡ gặp lạnh, dẫn lại, nhưng vẫn giữ mùi béo ngậy thoang thoang trong gió. Thứ mùi thơm nồng đặc biệt ấy nhử một chú sói lại gần... Con vật loanh quanh, hít hà, xem có mùi người chẳng?... Muk đâu có dại, gã cẩn thận mang bao tay gài mồi, nên quanh quẩn vẫn chỉ có mùi béo ngậy phả vào khứu giác bén nhạy của con sói... Trời rét buốt... Tiếng tru gọi đàn còn xa lác... Con sói tọt gọn một miếng, nuốt chửng rồi bỏ đi... Nhưng chỉ mười phút sau, mỡ bắt đầu mềm nhũn, sợi gân nai đứt phụt, mảnh sừng nhọn bật ra như vành cung, xuyên hai đầu nhọn như mũi kim vào dạ dày con vật... Khỏe mạnh lắm nó cũng chỉ sống được qua một đêm rồi nằm vật ra đó, chết cứng.

Lão Măng và Muk lượm về được dăm con mỗi ngày. Thịt sói không ngon mấy, dai và nhạt, nhưng bộ lông lại dày, ấm, đáng giá lắm!

--oOo--

Nhưng con vật hữu ích nhất cho dân Et-ki-mô vẫn phải nói là hải cẩu. Mỗi lần săn được một con, Muk đủ ăn hàng tháng, đủ mặc cả năm, đủ dầu đốt đèn, sưởi ấm dăm bảy tuần.

Có điều săn nổi con hải cẩu cũng mệt nhọc không ít, Muk dư biết vậy... Nhưng chẳng bao giờ gã thấy hồi hộp, sung sướng bằng lúc theo dõi con mồi. Và lại, đòi gã chỉ là những chuyến đi săn kéo dài: hết săn nai sừng đắng, đến săn gấu, săn hải cẩu, hải mã... rồi đánh cá ngoài khơi trong những ngày hè hiểm hoi, mặt biển không có từng tảng băng nổi lênh bênh...

Muk đang đi bỗng khom người, rồi nằm sấp xuống tuyết: gã vừa thấy mảng da đen bóng, loáng ánh nắng của con hải cẩu ló sau khối đá phía ven biển.

Gã mừng khắp khối:

- Có thể chứ!... Đoán không sai mà!

Muk vẫn nghĩ: bữa nay gió ngừng thổi, sao cũng có hải cẩu lên sưởi nắng... Bữa trước, gã để ý thấy chút lông màu nâu dính trên kẽ lá, nên biết chắc có đàn hải cẩu quen tới nằm dài, phơi mình ở đây.

Con vật trông nặng nề thế, mà chỉ nửa giây là nhào xuống nước nhanh hơn cắt. Giá vào tay thợ săn người da trắng, chưa chắc tới gần nó được tới năm chục thước. Thoảng chút gì khác lạ, con vật lặn mất rồi!

Muk khôn ngoan hơn... Nói cho công bằng, Muk đã tập được thói quen khôn ngoan của cả trăm thế hệ trước gã, trên dãy đất giá buốt này; nếu không, giống Et-ki-mô chẳng tồn tại tới ngày nay!... Gã bắt đầu nhào người trên mặt tuyết, bằng một dáng điệu nhanh và gọn. Vài chục thước đầu tiên được bước đi nhanh chóng, nhưng càng

tối gần con vật, gã càng thận trọng...

Trông xa, dáng điệu thuần thực của gã trong lúc uốn éo bụng hay vận người thực chậm để trượt đi giữa đám tuyết, giống hải cẩu lạ lùng... Đôi lúc gã gãi nhẹ xuống lớp băng, sột soạt như tiếng móng con thú khi lạch bạch trên cạn.

Hai chục... rồi mười thước... năm thước... Thân hình gã bất ngờ bật lên như lò xo, một tay phóng lưỡi dao sẵn vào sườn con hải cẩu, một tay ghi chặt đuôi nó xuống mặt đá... Tối lúc đó con vật mới vùng vẫy thì đã muộn!

Thế là đêm ấy, trong gia đình Muk, bữa tiệc thịt tươi kéo dài cho tới khuya. Bắt đầu từ mai, nhóm đàn bà sẽ thuộc tấm da cho mềm, sấy mấy tảng thịt khô, gạn lọc từng chút gân, chút mỡ, cho tới chiếc nanh, mẫu xương nhọn... Mỗi thứ được dùng vào một việc nhất định, chẳng vứt đi tí gì.

Muk không còn bận tâm đến việc kiếm lương thực, ít ra trong vài tuần. Gã nghĩ đến chuyện đến thăm bà con tận phía bên kia dòng sông... Như vậy, gã phải đi khoảng 3 ngày đường, và cần đến cỗ xe trượt tuyết. Kiếm mấy thanh gỗ nhẹ, đối với bất cứ ai ở gần rừng là chuyện hết sức dễ dàng rồi... Nhưng trên cánh đồng bạt ngàn tuyết trắng quanh năm, tìm ra một thân cây khô còn khó hơn đuổi đàn hải cẩu dưới biển... Muk phải nghĩ cách khác!

Gã chẳng biết sách vở là gì, chỉ làm theo kinh nghiệm:

trước hết Muk cắt da hải cẩu thành những băng dài, dùng để quấn chặt thân dằm con cá hồi, xếp nối đuôi nhau; đoạn gã phơi tất cả ra ngoài trời. Cái lạnh tới 3, 4 chục độ dưới số không làm cho khối gỗ đặc biệt đó dần như đá. Muk chỉ việc dùng dây da cột hai thanh lại với nhau, làm thành cỗ xe trượt tuyết dùng hết mùa đông.

Muk chẳng mang theo gì nhiều, mặc dù phải vượt khoảng đồng không mông quạnh, 3, 4 ngày đường mới gặp một vài căn lều đá, lè tè như chiếc nấm của một bộ lạc Et-ki-mô khác. Thú Muk mang theo nhiều nhất là rơm khô để lót trong đôi ủng; rơm này làm thành khoảng trống, cho chân đỡ lạnh. Giản dị có vậy mà bao người da trắng đã sợ ý không biết, để đến nỗi chân tê cóng, phải cắt cụt... Sau rơm là ít thực phẩm cho chó, một bình mỡ hải cẩu để đốt đèn, đồng thời sưởi ấm ban đêm. Tất cả có vậy... Nhưng chuyến đi của gã lý thú vô ngần!

Trời vừa hoàng hôn, Muk đã dừng xe, gã sản tuyết, lấy từng tảng lớn, xếp lên nhau làm thành căn nhà tạm trú: gã có lối làm đặc biệt, nhanh và gọn; chỉ khoảng nửa giờ đã hoàn thành chiếc tổ ấm vừa vận cho một người với đàn chó. Chiếc đèn dầu hải cẩu, có ngọn bắc bằng rêu khô bốc cao tới hai mươi phân, tỏa làn hơi nóng như tiết trời mùa hạ khiến Muk phải cởi bỏ hết lần áo này tới lần áo khác. Ánh sáng lấp lánh qua lớp nước đá, vui vẻ chiếu ra khoảng đồng tuyết

mênh mông, gió hun hút... Muk không có diêm hay bật lửa, gã dùng hai tay xoa thực nhanh chiếc que khô cứng trên mảnh đế gỗ có chút bụi nhùi; gã vất vả khá lâu mới làm bật được ngọn lửa; thực ra, Muk không cần lửa nấu nướng đồ ăn, gã ăn thịt sống, cá sống quen rồi, nhưng gã phải có lửa để thắp đèn, để sưởi... Nhờ sức lạnh cả chục độ dưới số không phía ngoài, nên căn nhà vách tuyết của Muk mặc dù ấm nóng, cũng không sao tan thành nước được. Gã ăn no rồi đánh một giấc tới sáng.

Muk không có súng, cũng không mang theo cây cung nào, gã giữ vài ngọn lao bên mình, để phòng bất trắc; vậy mà mới sáng gã đã bắt được vài con chim nhỏ điểm tâm.

Cách bẫy chim của Muk khá tài tình: gã khoét rộng thêm lỗ thông hơi trên vách, rắc vài vụn thịt ra đó, rồi ngồi rình... Con chim có cặp cánh trắng muốt, thuộc loại chim sáo, vẫn bay loăng quăng kiếm mồi, xẹt tới... Muk nghe tiếng vỗ cánh bên ngoài, và phóng tay ra đúng lúc chim vừa đậu; gã nắm gọn đôi chân chim, quật xuống nền đá, lặng lẽ ngồi chờ con khác.

Đôi khi, trong tiếng gió ào ạt cuồng bạo, lẫn mười tiếng tru dài, ghê rợn của chó sói khiến Muk khó chịu: gã không ưa gì loại thú rừng tinh khôn này, nhưng không có khí giới, lại không có cả mảnh xương hàm cá voi để bẫy, gã phải tính cách khác... Để đàn chó kéo tới vây quanh căn nhà, chắc gã không sao tiếp tục nổi cuộc hành trình.

Muk nhớ tới câu chuyện của vài tay thợ săn lành nghề và thực hành ngay: gã lấy máu tươi của con chim, bôi vào lưỡi dao rồi chôn cứng cán dao xuống đất, chỉ một lúc sau, đã có con sói đánh hơi tìm đến: mùi máu tươi vừa chọt đông trên lưỡi thép quyến rũ làm sao!

Con thú háu ăn quên cả dè dặt, nó le lưỡi liếm dao... Liếm ngang liếm dọc cho tới khi lưỡi bị cửa đứt không hay!... Máu tươi từ lưỡi con vật tứa trên thép lạnh càng làm nó say máu, liếm mạnh hơn, mau hơn cho tới khi kiệt lực, lao đảo rồi khụy xuống.

Bữa đó Muk được con sói xám, lớn và mập như thú chó lòi của người da trắng. Gã hí hửng xách con vật vào, lạng

lẽ lột da, nạo từng đường gân thớ thịt, rồi dùng viên đá tròn nện cho tới khi cả bộ da mềm mại như thứ da hoẵng thuộc kỹ! Gã biết chẳng có áo choàng nào ấm áp bằng!... Sau này nếu đem tới tiệm buôn của người da trắng phía bờ biển, gã có thể đổi được ít ra cũng vài ba con dao loại tốt, hoặc một vốc nặng đường hay bột mì.

Muk cẩn thận vùi xuống tuyết những tảng thịt sói ngon lành, dành cho lúc về. Trong tủ lạnh thiên nhiên, thịt của gã để được hàng tháng kia mà!

Gã lên đường sau khi ngủ đầy giấc và ăn no: trời quang tạnh nhưng tuyết sáng chói, tới độ có thể khiến ai nhìn lâu bị mù một thời gian. Muk

cẩn thận che mắt bằng mảnh ngà tách từ răng hải mã, mài mỏng, khía hai đường nhỏ như sợi chỉ, vừa để nhận rõ đường đi; thứ kính râm đặc biệt này tốt chẳng khác gì kính màu của người văn minh.

Sau 3 ngày du ngoạn thú vị, Muk tới được bên kia dòng sông. Gã lẳng lặng tháo lớp da hải cẩu chia cho lũ chó háu đói, còn đóng cá hồi lạnh cứng, tươi như vừa đánh dưới sông lên, gã dùng làm quà tặng cho người bà con. Miền này sẵn gỗ, gã sẽ có cỗ xe tuyệt đẹp để dùng trong nhiều năm, khi trở về, chắc chắn như vậy.

NMT

(THEO E. WAYER)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 1 -2025 từ bản in của Nxb Sống Mới trước 75

Nếu bạn có thắc mắc?

Nếu bạn có bất kỳ thắc mắc nào về các vấn đề An Sinh Xã Hội (Social Security) như: **- Trợ cấp hưu trí- Trợ cấp người già- Trợ cấp tàn tật.**

Xin vui lòng gửi câu hỏi cho cô Angie Hồ Quang.

Cô Angie Hồ Quang đến Hoa Kỳ năm 1984, là Giám đốc cơ quan tìm việc làm cho người Việt. Bà từng làm việc cho Sở An Sinh Xã Hội từ năm 1991 đến 2020. Câu hỏi xin ghi:

Mục "An Sinh Xã Hội" email: bientap@trenews.net

Nếu bạn cần trợ giúp hoặc có bất kỳ câu hỏi nào về tiêu chuẩn, quyền lợi **thực phẩm, chăm sóc sức khỏe**, bao gồm các chương trình **Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid), Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP).**

Xin vui lòng gửi câu hỏi cho cô Cindy Thu Hoàng, phụ trách **Phúc Lợi Xã Hội (Texas Health and Human Services Commission (HHSC))**, đây là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình về các quyền lợi trên. Cô Cindy Thu Hoàng hiện đang là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang. Câu hỏi xin ghi:

Mục "Phúc Lợi Xã Hội" email: bientap@trenews.net

Nếu bạn có bất kỳ **câu hỏi gì về Thuế** hoặc **gặp rắc rối với sở Thuế**, cần được giải thích và cố vấn miễn phí, xin đặt câu hỏi với cô Đài Thị.

Cô Nguyễn Đài Thị là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thị rất rành về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Xin gửi câu hỏi cho cô Nguyễn Đài Thị.

Mục "Thuế vụ"

hoặc email: bientap@trenews.net

Lăng Thiệu Trị

Lăng vua Thiệu Trị, còn được gọi là Xương Lăng (Xương là tốt đẹp, Xương Lăng là lăng mộ của sự tốt lành), tọa lạc tại làng Cư Chánh, xã Thủy Bằng, cách trung tâm thành phố Huế khoảng 8 km. Là một lăng không được nhiều người chọn thăm, một điểm đến (hầu như) bị lãng quên. Tuy nhiên, lăng vua Thiệu Trị có nhiều nét đặc biệt riêng.

ĐÀO THỊ THANH TUYẾN
SÀI GÒN, VN

Lăng duy nhất trong các công trình cung điện và lăng tẩm triều Nguyễn hướng về phía Tây Bắc. Lăng không có La Thành. Ví dụ như lăng Gia Long mượn yếu tố tự nhiên 42 ngọn núi làm La Thành bảo vệ (gọi là sơn châu) thì lăng Thiệu Trị bao xung quanh là những cánh đồng lúa. Chuyện kể rằng, khi vua Tự Đức xây lăng cho cha mình là vua Thiệu Trị vốn là một người yêu thơ văn, thích khung cảnh thanh bình, thơ mộng không gò

bó, bao bọc bởi công trình nhân tạo nào... nên vua Tự Đức chọn thế đất bình an, thư thái. Lăng có sự dung hòa giao thoa giữa lăng Gia Long (hai trục lăng và tẩm khác nhau) và lăng Minh Mạng (giống gần như 90%).

Vua Thiệu Trị (16 tháng 6 năm 1807 – 4 tháng 11 năm 1847), tên húy là Nguyễn Phúc Dung, sau cải thành Nguyễn Phúc Miên Tông, là vị vua thứ ba của triều Nguyễn. Ông kế vị vua cha là Minh Mạng, trị vì từ năm 1841 đến khi qua đời, tổng cộng gần 7 năm, lấy

niên hiệu là Thiệu Trị, có nghĩa là kế vị vua cha trị vì đất nước. Ông là con trưởng của vua Minh Mạng và bà Tá Thiên Nhân Hoàng hậu Hồ Thị Hoa. Khi ông được 13 ngày tuổi thì mẹ ông qua đời. Ông được bà nội là bà Thuận Thiên Cao Hoàng hậu Trần Thị Đang vợ thứ hai của vua Gia Long (mẹ vua Minh Mạng) nuôi dạy đến khi trưởng thành.

Vua Thiệu Trị được sử sách mô tả là một hoàng đế thông minh, hiền hòa, tận tụy chăm lo việc nước, uyên bác Nho học, yêu thích thơ

ca. Trong 7 năm trị vì ngắn ngủi, ông chỉ duy trì các chính sách hành chính, kinh tế, giáo dục, luật pháp, quân sự... từ thời Minh Mạng, không có cải cách nào nổi trội.

Vua Thiệu Trị rất có hiếu, do sống với bà nội từ nhỏ nên ông dành nhiều tình cảm đặc biệt cho bà. Năm 1844, nhân dịp mừng lễ “bát thọ” của bà Thuận Thiên Cao Hoàng hậu, vua Thiệu Trị cho xây thêm ở chùa Thiên Mụ một ngôi tháp bát giác gọi là Từ Nhân (sau đổi thành Phước Duyên), và dựng 2 tấm bia ghi lại việc dựng tháp và các bài thơ của nhà vua.

Ông có thiên phú về thi ca, ông sáng tác 3200 bài thơ, một số hiện trưng bày ở điện Long An trong Đại Nội; đặc biệt “Vũ Trung Sơn Thủy”

Nhà Bia

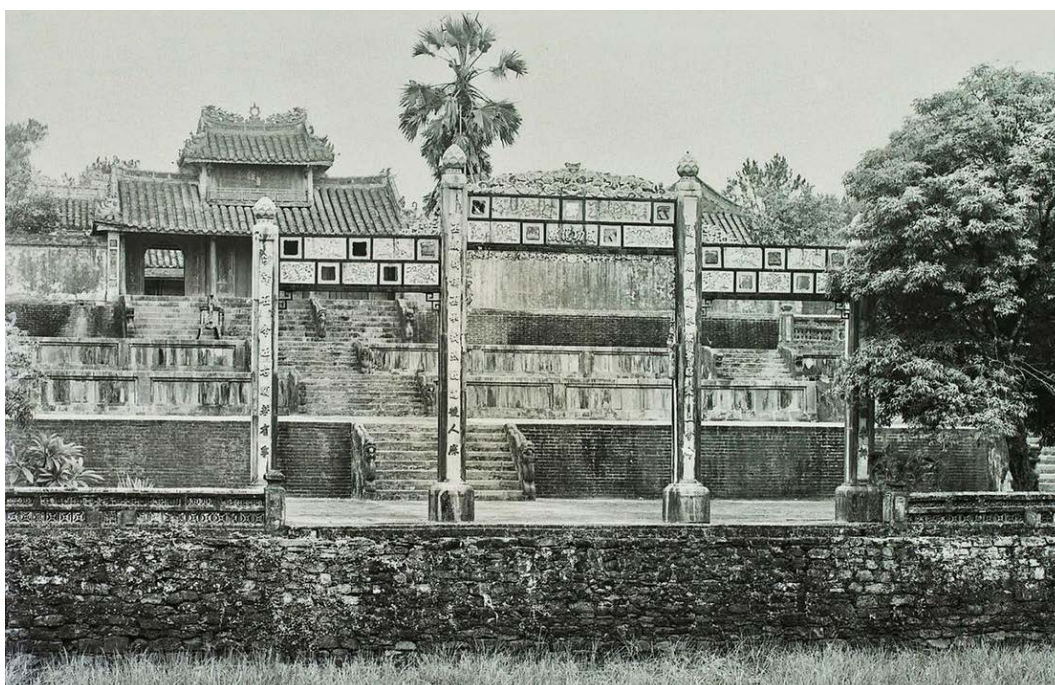
Thủy” có thể xem là bài thơ liên hoàn độc đáo bậc nhất. Từ ngữ của bài thơ này được sắp trên một vòng tròn bát quái, gồm 56 chữ, nhưng có thể đọc thành 128 bài thơ khác nhau với đủ loại, thất ngôn bát cú, ngũ ngôn bát cú, thất ngôn tứ tuyệt, ngũ ngôn tứ tuyệt.

Ông có 34 bà vợ. Người vợ đầu là Hoàng hậu Từ Dụ, tên là Phạm Thị Hằng quê ở Gò Công, Tiền Giang (khi còn sống bà chưa từng lên ngôi hoàng hậu nhưng lần lượt được tôn làm Hoàng thái hậu rồi Thái hoàng Thái hậu). Bà được biết đến với tôn hiệu là Từ Dụ Thái hậu. Danh hiệu của bà được đặt tên cho Bệnh viện Từ Dũ ở Sài Gòn.

Trong giai đoạn Thiệu

Bài thơ Vũ Trung Sơn Thủy

Khu cấm trong lăng Thiệu Trị

Trị làm vua, ông cho đổi những địa danh có chữ Hoa thành Huê, Bông, hay Ba (kỵ húy tên mẹ ông là Hồ Thị Hoa). Ví dụ như: chợ Đông Hoa thành Đông Ba, Thanh Hoa thành Thanh Hóa, cầu Hoa thành cầu Bông (ở Sài Gòn), Khánh Hòa có địa danh Tu Hoa đổi thành Tu Bông...

Ông là vị vua duy nhất không xây lăng cho mình lúc còn sống. Khi sắp mất, vua Thiệu Trị căn dặn người con sắp nối ngôi là vua Tự Đức rằng, chọn vùng đất cao ráo, gần kinh thành xây lăng, tiết kiệm công sức quân dân, tiền của, không xây dựng quá cầu kỳ, tẩm, lầu, gác không sơn son thếp vàng. Phải xây dựng một đường Toại Đạo (đưa quan tài vào Huyền Cung) giống như lăng Minh Mạng.

Sau khi vua Thiệu trị băng hà, thi hài của ông được quan tại điện Long An cung Bảo Định 8 tháng. Vua Tự Đức khởi công xây dựng lăng mộ cho vua cha. Tháng

Bửu Thành lăng vua Thiệu Trị

Lầu Đức Hình giờ chỉ còn cái nền.

3.1848, xây xong Toại đạo mới đưa quan tài nhà vua vào huyết mộ. Lăng được hoàn tất trong 10 tháng nhưng khá đồ sộ.

Qua cổng soát vé là trục đường chính có hai hàng cây cao, tỏa bóng mát, một ngã ba rẽ phải về tẩm điện, rẽ trái là khu lăng mộ.

Chúng tôi đi vào khu lăng mộ trước. Có thể thấy được yếu tố phong thủy của khu lăng: xa xa có núi Chằm (bên kia bờ sông Hương) làm thế tiền án, hậu chẩm có núi Kim Ngọc, tả long có núi Ngọc Trản, hữu hổ có đồi Vọng Cảnh. Sông Hương làm yếu tố minh đường. Có 3 hồ thông nhau chảy quanh lăng: hồ Nhuận Trạch, hồ Điện, hồ Ngưng Thúy.

Phía trước lăng là hồ Nhuận Trạch rồi đến Bình phong, tiếp đến là cổng Nghi môn đầu tiên, tương tự như lăng Minh Mạng, có 4 trụ đồng nguyên khối chạm trổ rồng mây gọi là Long Vân đồng trụ. Các công

Điện Biểu Đức (đã trùng tu)

Sân châu ở lăng Thiệu Trị

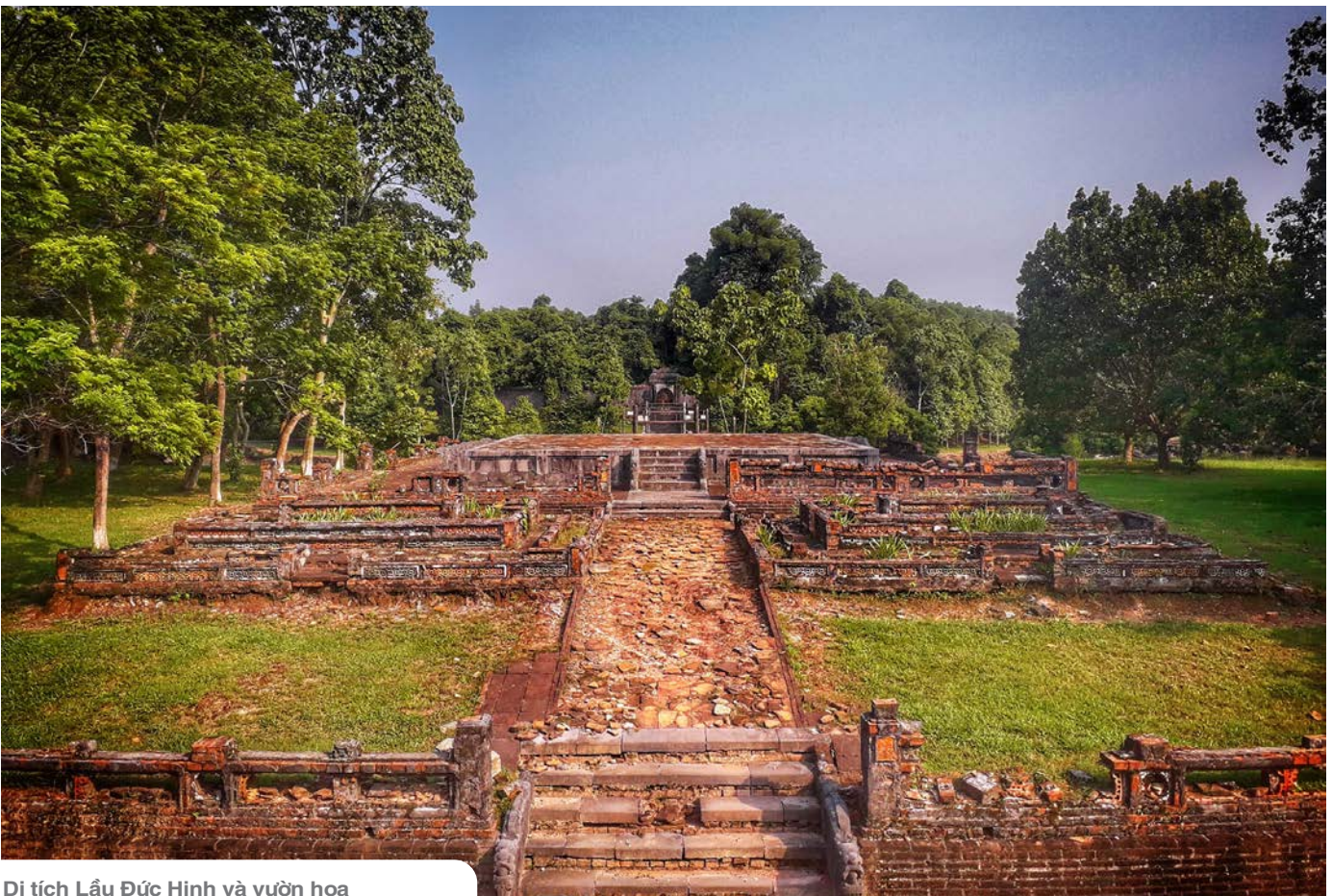
trình ở đây bị hư hại nhiều, cổng Nghi môn không còn pháp lam, họa tiết...

Qua sân châu (bái đình) có hai hàng tượng đá quan văn, võ, voi, ngựa, 2 con nghê đứng châu (giống như lăng Minh Mạng), đến Bi đình (nhà

bia) có tám bia “Thánh đức thân công” do vua Tự Đức lập cho vua cha. Một bài văn bia dài trên 2,500 chữ vua Tự Đức ca ngợi công đức của vua

cha. Ở Bi đình, cột kèo còn nguyên bản không sơn son thếp vàng.

Các công trình lầu Đức Hình, vườn hoa chỉ còn cái nền, gạch vụn lam nham. Tiếp đến là hai trụ biểu rồi cổng Nghi môn thứ hai có 3 cây cầu Chánh Trung, Đông Hòa, Tây Định trên hồ Ngưng Thúy (ngưng đọng lại vẻ đẹp trong xanh của nước). Qua cổng Nghi môn thứ ba là đến Bửu Thành hình vòng tròn. Cũng giống như lăng Minh Mạng, Bửu Thành chỉ mở cửa năm một lần vào ngày

Dị tích Lầu Đức Hình và vườn hoa

giỗ vua. Không ai biết chính xác thi hài của vua đặt ở đâu. Người ta kể rằng, khi chôn nhà vua có vàng, bạc châu báu, lụa là... sợ sẽ bị khai quật, trả thù, nên cần giữ bí mật, có thể thủ tiêu lính đưa quan tài vô Huyền Cung, có thể là bịt mắt quân lính lúc đưa thi hài vào Toại Đạo...

Khu lăng chưa trùng tu nhiều nhưng khu tắm đã được trùng tu. Bắt đầu từ bình phong, hồ Điện rồi đến Nghi môn (bằng đá cẩm thạch), rồi Hồng Trạch Môn (một dạng vọng lâu), Tả, Hữu Phối Điện, điện Biểu Đức (nơi thờ cúng bài vị của vua Thiệu Trị và hoàng hậu Từ Dụ), Tả Hữu Tùng Viên...

Bên trong điện Biểu Đức sau trùng tu được trang trí sơn son thếp vàng. Gạch lát mặt sàn

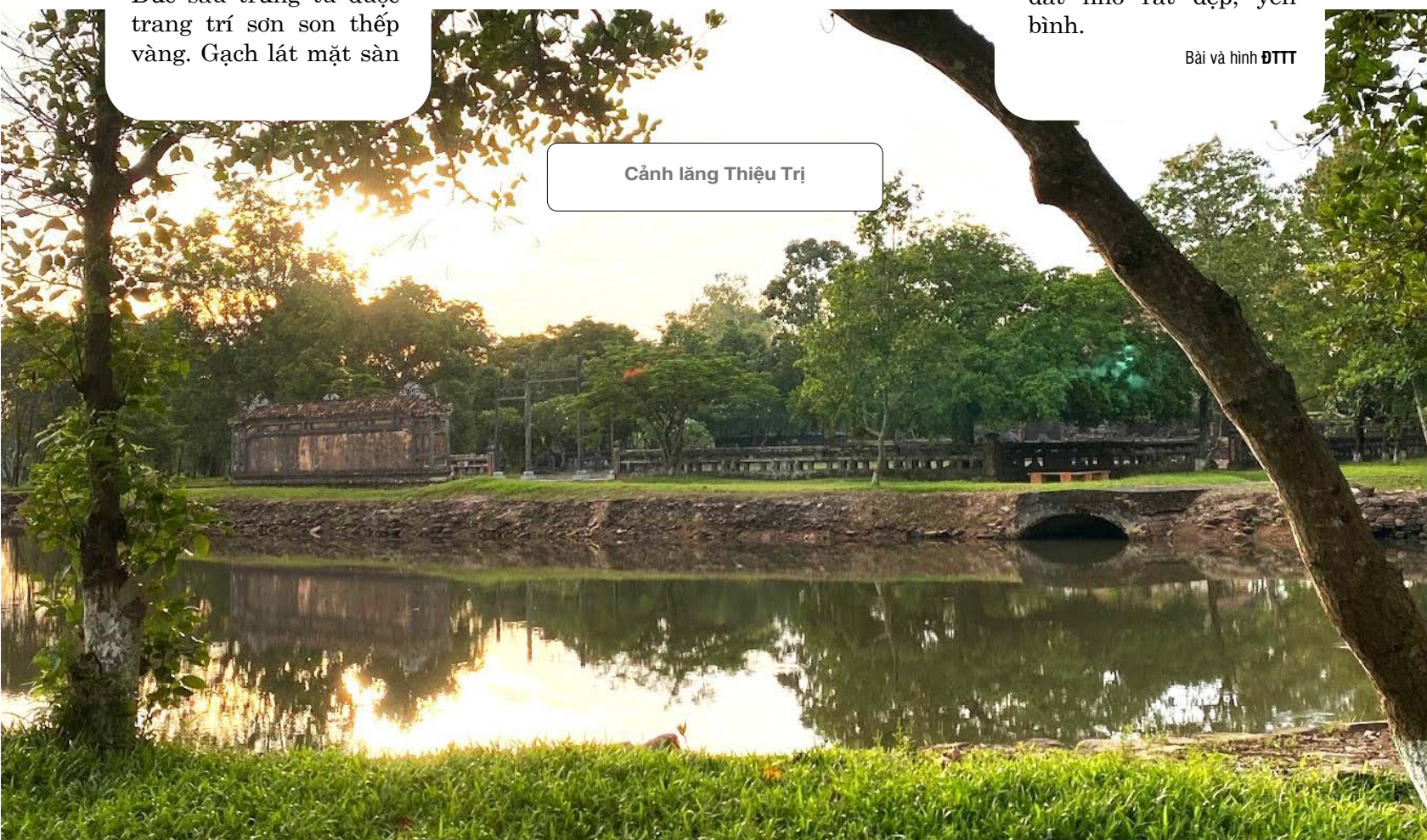
Rừng thông phía sau lăng Thiệu Trị

sử dụng hai màu chủ đạo là vàng và xanh, kết hợp với các trụ cột màu đỏ và các hoa văn màu vàng.

Đạo một vòng quanh lăng Thiệu Trị mới thấy hết vẻ đẹp nhã nhặn, thanh thoát của nơi này. So với lăng tẩm các vua tiền nhiệm và kế vị, lăng Thiệu Trị có những nét riêng: cảnh đồng, con đường rợp bóng mát, tiếng thông reo vi vu... Ngắm nhìn di tích đồ nát cũng rất hay.

Trong quần thể lăng Thiệu Trị còn có lăng Hiếu Đông (mẹ vua - bà Hồ Thị Hoa) và Xương Thọ Lăng (vợ vua - bà Từ Dụ)... Và, có thể nhiều người không biết, phía sau lăng Thiệu Trị là khu rừng thông xanh mát, những con đường đất nhỏ rất đẹp, yên bình.

Bài và hình ĐTTT

Cảnh lăng Thiệu Trị

LỜI GIỚI THIỆU: Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, hiện đang làm việc tại Texas Health and Human Services Commission (HHSC) là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, an toàn và thảm họa bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program- SNAP). Cô tham gia nhiều hội đoàn và có chương trình về Phúc Lợi Xã Hội trên radio và TV tại Dallas. Cô mong muốn được giúp đỡ đồng hương qua việc giải đáp các thắc mắc trong lãnh vực phúc lợi xã hội của tiểu bang.

Mọi thắc mắc xin gửi câu hỏi về: bientap@trenews.net

CINDY THU HOÀNG
DALLAS

HỎI

Thưa chị Thu Hoàng, tôi được biết bên Texas có chương trình bảo hiểm cho người lớn, xin cho tôi biết rõ về chương trình bảo hiểm này và cách thức xin như thế nào?

Xin cảm ơn chị nhiều.

TRẢ LỜI

Xin thưa với ông bà, Bộ Y Tế của tiểu bang Texas có rất nhiều loại bảo hiểm, ông bà muốn biết về bảo hiểm của người lớn, tôi xin cho biết những đòi hỏi về chương trình bảo hiểm này.

Bảo hiểm của người lớn thì cần phải có con nhỏ dưới 18 tuổi, sống chung với mình và nhận được bảo hiểm thì mình mới được nhận bảo hiểm, nhưng cũng phải đủ điều kiện như sau:

- Phải có quốc tịch Mỹ.
- Không phải quốc tịch Mỹ thì thẻ xanh đủ điều kiện phải là đi theo diện con lai, tị nạn, hay Cuba mới đủ điều kiện để được nhận chương trình bảo hiểm. Thẻ xanh được cấp cho thường trú nhân ở Hoa Kỳ nhưng không phải thẻ xanh nào cũng được nhận chương trình bảo hiểm.

Mức thu nhập của chương trình bảo hiểm cho người lớn như sau:

GIA ĐÌNH:

- Một phụ huynh - Hai phụ huynh

1. \$103.	\$0
2. \$196.	\$161
3. \$230.	\$251
4. \$277.	\$285
5. \$310.	\$332

6. \$356.	\$367
7. \$389.	\$412
8. \$441.	\$447
9. \$487.	\$500
10. \$527.	\$535

Trong chương trình bảo hiểm của người lớn này sẽ không tính tài sản, chỉ tính mức thu nhập - của lương hay bất cứ thu nhập nào có tiền.

THÍ DỤ: một người không đi làm cho công sở nhưng có tiền thu nhập từ nhà cho thuê, tiền hưu bổng, tiền của gia đình cho, tiền làm nhận bằng tiền mặt... tất cả những thứ tiền thu nhập đều tính, và chính phủ tính tiền chưa trừ thuế.

Cách thức xin như sau:

1. Xin qua mạng online: Vào Yourtexasbenefit.com. (Có thể tạo cho mình một mật khẩu để vô mạng xin hay cũng có thể xin không cần tạo ra mật khẩu).
2. Gọi số 211, làm đơn qua điện thoại, (đường dây điện thoại rất đông nên quý vị sẽ phải đợi chờ lâu).
3. Đơn số 1010 được dùng để xin bảo hiểm. Nếu quý vị đã có đơn, sau khi điền xong đơn, quý vị có thể:
 - Fax qua số 877-447-2839.

Hoặc gửi bằng bưu điện qua địa chỉ:

**Texas Health &
Human Service Commission
PO Box 149024
Austin TX 78714-9968**

CTH

**Mời bạn ghé thăm
Facebook của Trẻ**

Tre Magazine

**nơi bạn có thể đọc bài, xem tranh
biếm họa, bình luận, đối thoại với
các độc giả khác...**

Tre Magazine

Vài thắc mắc

Có thể uống diet soda mỗi tháng vài lần?

Trong một tuyên bố gần đây, Academy of Nutrition and Dietetics (Học viện dinh dưỡng và chế độ ăn uống) cho biết: Thỉnh thoảng dùng một thức uống được làm ngọt bằng non-nutritive sweetener (chất làm ngọt không dinh dưỡng), chẳng hạn như aspartame, acesulfame K, neotame hoặc sucralose, thì không sao nếu cách thức ăn uống của bạn nói chung là lành mạnh. Nhưng một số bằng chứng trong hai nghiên cứu lớn cho thấy việc sử dụng thường xuyên có thể có nhược điểm. Chẳng hạn, những người mỗi ngày tiêu thụ ít hơn một phần tư lon diet soda có tỷ lệ ung thư và bệnh tim cao hơn những người không uống nó. Hãy thử một lựa chọn khác, chẳng hạn như dùng carbonated water (nước có ga) hoặc seltzer với một chút trái cây tươi.

Làm sao loại bỏ chúng hôi miệng?

Hôi miệng thường do các vấn đề như khô miệng, bệnh nướu răng (gum disease) hoặc vi khuẩn chung quanh răng hoặc trên lưỡi. Đánh răng kỹ lưỡng, flossing và làm sạch lưỡi nhẹ nhàng bằng bàn chải răng hoặc dụng cụ cạo lưỡi (tongue scraper) thường xuyên là đủ. Nếu mùi hôi vẫn còn, hãy nhờ nha sĩ clean răng và kiểm tra sâu răng (cavities) và bệnh nướu răng.

Nếu cần, hãy tham khảo với bác sĩ, vì hôi miệng liên quan đến nhiều tình trạng y tế khác nhau, cũng như các loại thuốc làm giảm sản xuất nước bọt.

Ngoài cách giải các câu đố, những hoạt động nào tốt cho trí nhớ?

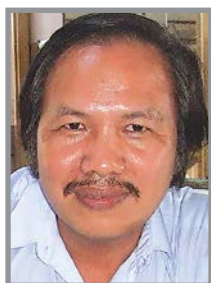
Một số nghiên cứu cho thấy hoạt động thể chất thường xuyên - mọi thứ, từ khiêu vũ đến chuyển động cân bằng đến đi bộ - có thể làm chậm sự suy giảm tư duy và trí nhớ. Tập thể dục làm tăng cường lượng máu, oxy và chất dinh dưỡng vào não; giúp kiểm soát các yếu tố làm lão hóa não như tiểu đường, huyết áp cao và cholesterol cao; ngoài ra còn có thể nuôi dưỡng sự phát triển của các tế bào não và sự giao tiếp giữa chúng.

Quý bà & sàn nhảy

Giữa không gian các sàn nhảy, vũ trường, hầu hết những người tham gia nhảy nhót như đang sống trong một thế giới khác để họ chợt quên đi những thực tại cuộc sống. Từ đó nhiều người cảm thấy giảm stress, tiêu tan bớt muộn phiền nhưng bên trong cũng có nhiều biến tướng diễn ra...

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Nở rộ sàn nhảy, vũ trường

Chị Mai, 52 tuổi, chủ tiệm vàng M.H (chợ Bà Chiểu, Bình Thạnh) đang tham gia một lớp khiêu vũ tư nhân cho biết: “Cách nay mấy tháng có người bạn rủ đi học khiêu vũ kết hợp tập thể dục. Môn này tiêu hao nhiều năng lượng giúp săn chắc cơ thể lại có nhạc đập đều tạo cảm hứng nên tôi theo học. Những buổi đầu, nhìn vào gương tập các động tác cơ bản thấy mắc cười nhưng quen dần mới thấy môn này rất thú vị”. Vài tuần sau, mỗi tối chị lại tìm đến sàn nhảy bên Gò Vấp “ôn bài”. Hiện

giờ vào cuối tuần vì lý do nào đó không thể đến sàn nhảy, không gặp đám bạn đồng trang lứa nhảy nhót là chị thấy ngứa ngáy chân tay. Mỗi lần được đi theo tiếng nhạc, trong tay các cậu thanh niên trẻ, chị Mai lại thấy mình như sống lại thời xuân sắc. Chị kể, ngoài những lúc tập nhảy, khi rảnh, chị lại cùng mấy người bạn tụ tập ăn uống, kể nhau nghe những chiến tích “trên sàn, trên giường”. Chị hào hứng: “Mỗi lần “bo” vài trăm nghìn VNĐ thì nhảy cả buổi, vừa được trai nhảy chiều chuộng, vừa có thứ mua vui. Còn thích thì sau đó hai đứa rủ nhau đi karaoke hay nhà nghỉ, tiền

bo tùy vào độ “chiều” của mấy... thằng nhóc ấy!” (?)

... Hiện nay, Sài Gòn có hàng trăm vũ trường, quán bar và các CLB khiêu vũ như Bến Thành, Maxim (quận 1), GB, VIP (quận 3); Cesar, Thiên Hồng (quận 5), Đệ Nhất, PlanetEuropa (Tân Bình); Tigon, Gió Nam (Gò Vấp) cùng nhiều nơi khác. Tại những nơi này, ngoài khách đến chơi gần như luôn có một đội ngũ “dẫn nhảy” dành cho khách nam hoặc nữ. Có thể chia “dẫn nhảy” làm hai loại chuyên nghiệp và thời vụ. “Dẫn nhảy” chuyên nghiệp tối nào cũng đến phục vụ khách nhảy theo giờ giấc hẹn trước và được

chủ sàn trả lương tháng, còn “dẫn nhảy” thời vụ chỉ nhảy theo lời mời của quản lý khi cần và nhận lương vào cuối buổi. Giá một buổi thời vụ từ 200 – 250 nghìn VNĐ. Còn “dẫn nhảy” chuyên nghiệp vất vả hơn bởi thời gian nhảy khá lâu, đặc biệt nhạc non-stop có thể kéo dài 45 - 50 phút/bài. Loại này được trả bình quân 9 - 12 triệu VNĐ/người/tháng chưa kể tiền bo riêng.

“Ăn theo” sự nở rộ của mấy trăm sàn nhảy, vũ trường Sài Gòn, số lượng “dẫn nhảy” ước phải cả ngàn. Khách (bất kể nam nữ) thấy nhớ sàn, đến đông hay ít, ném tiền cỡ nào và “kết sàn” hay không là do “dẫn nhảy”. Với “mối liên kết” ấy nên thu nhập của “dẫn nhảy” được chủ sàn trả phụ thuộc trực tiếp vào số lượng khách. Cũng vì lợi ích của chủ

Quý bà tập nhảy

sàn, chủ vũ trường thì ngoài một body xinh đẹp (với nữ), khỏe mạnh điển trai (với nam), cách ăn

mặc sexy, biết thể hiện các điệu nhảy bốc lửa là những “ưu tiên một” khi muốn xin ứng tuyển vào

làm “dẫn nhảy”.

Những biến tướng

Đạo quanh các vũ trường Sài Gòn thời điểm từ 21 giờ đêm trở đi, sẽ dễ dàng nhìn thấy các quý bà (đa số tuổi 45-60) được các chàng trai trẻ tuổi lả lướt dìu trong những bước nhảy. Không ít bà mới học nhảy vài tuần, đi sai bước, khiến các vũ công nam phải nhẫn nại giúp sửa từng động tác.

Hôm ấy chúng tôi có mặt tại sàn CLB 99 An Dương Vương, quận 5. Mới 21 giờ ở đây đã đông nghịt khách. Nhiều bà, cô trong những bộ trang phục nào đầm, áo hai dây, váy dài, váy ngắn, xẻ ngực, xẻ hông, đeo dây vòng vàng, trang sức... Khi nhạc trời lên, hàng chục đôi già, trẻ say sưa theo điệu Slow dìu dặt. Một chị khoảng trên 50 tuổi khá phốp pháp, bước vào quầy bar

Cùng nhau thực tập

gọi ly vang vừa nhấp môi vừa đưa mắt tìm kiếm. Vài phút sau, một chàng “dẫn nhảy” chừng 25 – 27 tuổi liền tiến lại, chìa tay mời. Hai người lập tức quán vào điệu Boston. Thỉnh thoảng, người phụ nữ lại đổ sát thân hình đồ sộ vào người chàng trai theo điệu nhạc. Nhạc dần chuyển sang điệu Tango, quý bà nều trên kín đáo dúi vào tay vũ công nam tờ bạc 200 nghìn VNĐ...

Một nhân viên “bung bê” tại sàn nhảy cho biết, chàng trai kia tên Tuấn “Bake”, làm dẫn nhảy ít nhất 2 năm. Có thời gian, Tuấn được một phụ nữ “vắt chồng” giàu có ở quận 1 “bao trọn gói” từ A đến Z. Quý bà này đã thuê hẳn cho “người tình trẻ” một phòng trọ tiện nghi, mua cho xe máy “xịn” và sắm sửa nhiều áo quần. Đã mấy

Phía sau sàn nhảy

Mua bán ma túy ở sàn nhảy

lần, đám con bà này tìm mớ” mẹ mình nên Tuấn lên tận sàn nhảy “đòi buộc lòng “nói lời chia xữ” Tuấn vì dám “đào tay” với quý bà ấy!

Cũng trong vòng xoáy của vũ trường, sàn nhảy, để “kiếm thêm”, không ít “dẫn nhảy” cả nam lẫn nữ thường sẵn sàng trở thành cave bán dâm hay trai bao cho những vị khách thừa tiền nhưng thiếu tình. Kỳ Long, 26 tuổi – một “dẫn nhảy” kiêm trai bao chuyên nghiệp nói: “Nhiều khi nằm đêm gác tay lên trán cũng thấy nhục lắm! Có lúc muốn nghỉ luôn nhưng vì đã nghiện tiêu tiền và chịu nhiều ràng buộc với họ nên cũng khó bỏ nghề, trừ khi tự họ buông mình ra!”. Với nụ cười buồn, Lê Quang, nhân viên sàn nhảy Đệ Nhất kể: “Tôi có thằng bạn hồi trước Tết Ất Tỵ cặp bồ với một bà chủ tiệm mua bán xe máy bên Bình Tân, chỉ vì cái tội kém... chung thủy mà bị bà ta thuê đầu gấu tấn cho một trận nhớ đời và đòi lại hết mọi thứ đã tặng”. Một người khác là nữ, cô Dung, 22 tuổi, quê An Giang lên Sài Gòn làm “dẫn nhảy” nghiệp dư tiết lộ: “Nghề này bạc lắm mấy anh ơi! Nếu chỉ trông chờ vào tiền các chủ sàn trả thì chết đói là cái chắc!”. Dung cho biết thêm, nhiều đồng nghiệp của cô vì “quá thèm tiền”, nên có đứa còn mang “kẹo” (ma túy đá), cần sa, heroine vào bán cho các dân chơi, bất kể nam hay nữ...

Bài và hình NS

Xả stress ở sàn nhảy

Còn gì tệ hơn khi một túi rác đầy bị rách, làm rác văng tung tóe khắp nơi! Đó là lý do tại sao, trong các thử nghiệm của Consumer Reports (CR), họ đã kiểm tra các túi rác nhà bếp từ các thương hiệu phổ biến để xem chúng có thể chịu được bao nhiêu tác động trước khi bị rách. Kết quả CR thấy: Bạn không thể lúc nào cũng tin vào những tuyên bố “heavy duty - siêu bền” ghi trên hộp túi. Điều còn đáng ngạc nhiên hơn, là một số thương hiệu nổi tiếng như Glad và Hefty lại không đạt kết quả tốt trong thử nghiệm.

Tin vui là: CR cũng tìm thấy một số lựa chọn tốt, được liệt kê dưới đây, giúp giữ rác của bạn an toàn trong túi cho đến khi mang ra thùng rác hoặc tới lề đường.

Túi rác tốt nhất

LỰA CHỌN CỦA CR

Simplehuman Tall Trash Bags

18¢ mỗi túi

Đây là những túi rác bền nhất mà CR đã thử nghiệm, chống rách tốt nhất trước cả vật cùn/lột lẫn vật sắc nhọn. Chúng cũng chịu được trọng lượng lớn nhất trước khi bị rách khi thử nghiệm với nước.

TÚI RÁC KÉM BỀN

Amazon Basics Flextra Tall Kitchen Drawstring Trash Bags

13¢ mỗi túi

Đây là túi có thành và đáy yếu nhất trong tất cả các loại được thử nghiệm, đồng thời cũng bị rách ở phần trên khi thử về trọng lượng.

TÚI RÁC BỀN VỚI GIÁ TỐT

Great Value Trash Bags

15¢ mỗi túi

Túi rác Great Value của Walmart đúng như tên gọi - một chiếc túi chắc chắn nhưng linh hoạt với giá hợp lý. Chúng đặc biệt xuất sắc trong khi thử nghiệm với vật cùn/lột, chịu được lực lâu hơn trước khi bị đâm thủng.

Glad ForceFlex Garbage Bags

20¢ mỗi túi

Túi của Glad có giá cao nhưng dây rút yếu và bị rách ở phần trên.

Kirkland Signature Drawstring Kitchen Trash Bags

16¢ mỗi túi

Dây rút của túi khá chắc chắn, nhưng túi lại dễ bị đâm thủng bởi vật sắc nhọn.

GIÁ TIẾT KIỆM

Reli SuperValue Trash Bags

5¢ mỗi túi

Những túi nhựa trong này là một lựa chọn tốt. Chúng rẻ nhất nhưng vẫn đạt kết quả tốt trong hầu hết các thử nghiệm. Tuy nhiên, chúng không có dây rút, bạn sẽ phải buộc lại bằng nút thắt.

Hefty Strong Tall Kitchen Bags

16¢ mỗi túi

Những túi này xử trí tốt các vật cùn/lột nhưng vẫn kém bền hơn các loại túi khác đã thử nghiệm.

vài chuyện vui vui...

ELITA ANH NGUYET (JACKSONVILLE - FL)
Ba và ông xã em câu được 2 con snook, làm gỏi ngon quá trời luôn anh Don:), em định tặng anh một con, tại nghe anh nói anh “mê” cá này, nhưng anh tặng em tôm khô nha. Tôm khô bên em không ngon như biển LA, cũng giống như anh đâu kiếm được snook đâu nè!

- Ha ha. Nghĩ tới là quý rồi. Anh có thể tặng em tôm khô mà không cần trao đổi con “snook” đâu! (ghi chú của Don: snook là loại cá sống ở vùng biển lợ, có nhiều ở Parismira Ranch, Costa Rica. hay vùng Fort Myers, Florida hoặc Gatun Spillway Canal Zone, Panama. Cá này thịt chắc, không tanh, có thể chế biến nhiều món ngon. Luật Florida chỉ cho mỗi người được bắt 1 con trong ngày).

DIEM MY NGUYEN (ST PAUL - MN) Lâu nay em đặt tôm chỗ anh, lúc nào cũng nhận được rất sớm. Nhưng mấy tuần trước, giao trễ đến 3 ngày lận. Có phải càng ngày càng đông khách rồi anh Don đâm ra “chảnh chợ” không vậy?

- Càng đông khách, càng phải chu đáo và quý mến khách hơn chứ! Có nghĩa là mình đang được khách “mến chuộng”, đánh mất sự tín nhiệm đó là tự đào thải mình.

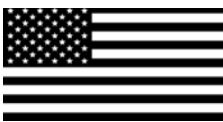
Anh Don luôn tâm niệm điều này. Anh có xem lại lịch đặt hàng của em, vào đúng ngày tiểu bang anh bị đợt lạnh kỷ lục, hôm đó -10° C (không phải độ F nha). Trời mưa nên đường bị đóng băng (icy road) và toàn bộ các xe pick-up hàng ngưng hoạt động, nếu họ có nhận hàng cũng đành chịu thua vì các hãng bay cargo cũng cancel hết. Thành thật xin lỗi em và tất cả khách hàng đặt hàng trong đợt lạnh đột biến trong năm này.

DUNG NGUYEN (CUMMING - GA) Nhờ cháu mà bây giờ cả xóm, rồi mấy bạn trong hăng Delta ai cũng “ghiền” Tôm khô của chú Don! Chú Don biết cháu vui nhất là gì không, ai ăn ngon cũng khen cháu chứ chẳng ai nói đến chú Don hết á. Thím Hài (khó tính nhất trong mấy bà Thím) còn nói: “Muốn nấu cho ngon - món bún riêu - thì hỏi mua tôm khô con Dung nè, tao xài đủ loại tôm, chỉ có chỗ con Dung đặt là được nhất...”

Bây giờ bỗng dưng cháu có biệt danh là “Dung tôm khô”. Hu hu...

- Biệt hiệu đó cũng đẹp mà cháu, nhất là nó mang lại cho người khác niềm vui và hạnh phúc! Chúc mừng cháu :)

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :
WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gởi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

NGOÀI RA CÓ MỘT SỐ LƯỢNG RẤT ÍT LOẠI TÔM RẤT NHỎ (GIÁ RẺ HƠN) VÀ JUMPO

**SỨC KHỎE
LÀ VANG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 1**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**
5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : DON

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

MỖI TUẦN 1 CON SỐ

200

ngàn chuyến taxi không tài xế mỗi tuần, hãng Waymo của Google hợp tác cùng Uber để bắt đầu có các chuyến Uber tự động tại Austin, Texas và Atlanta, Georgia.

17%

xe hơi bán ra trong hai tháng đầu năm nay được lắp ráp tại Mexico, 7% tại Canada và 27% xe từ các quốc gia khác, theo Edmunds. Một nửa số xe còn lại được sản xuất tại Mỹ với nhiều phụ tùng cũng được nhập từ nước ngoài.

3 - 5

năm là thời gian xe bị tai nạn nằm trong hồ sơ bảo hiểm tùy theo từng tiểu bang và hồ sơ lái xe uống rượu là khoảng 10 năm. Các vụ tai nạn hay vi phạm này sẽ tăng giá bảo hiểm, tùy theo thiệt hại nhiều ít và phần lỗi về ai.

100

triệu đô la là số tiền tỉ phú Ross Stevens cho Ủy ban Olympic Hoa Kỳ. Số tiền này sẽ được tặng \$200,000 vào quỹ hưu cho mỗi lực sĩ Mỹ tham dự Olympic kể từ năm 2026.

300%

là mức tăng giá của chất hoá học á kim Antimony (Sb), nguyên tố thứ 51 dùng để tăng độ cứng của thép dùng trong các phụ tùng cần độ bền và ma sát cao như bạc đạn, đặc biệt dùng để chế vỏ đạn, pháo và các loại vũ khí khác.

45

ngàn tiệm khắp thế giới, hệ thống trà sữa và kem Mixue Bingcheng hoạt động mạnh tại Trung Quốc và Á Châu, có cả Việt Nam đã qua mặt McDonald's với 41,800 tiệm, tuy nhiên hệ thống này không hoạt động tại Mỹ.

3

loại xe Honda được sản xuất ngay tại Mỹ là Honda Passport, Honda Odyssey và Honda Ridgeline tại Lincoln, Alabama, trong khi Toyota Camry xuất xưởng từ Georgetown, Kentucky.

3

trong 4 hệ thống nổi tiếng và phổ biến với người tiêu dùng vào những năm 2000s là Blockbuster, Circuit City, Kmart và Best Buy đã đóng cửa, hiện nay chỉ còn Best Buy vẫn còn hoạt động với khoảng hơn một ngàn tiệm.

46

tuổi, nữ tài tử nổi tiếng Zoe Saldana gốc Dominica lần đầu tiên đạt được giải Oscar năm nay với giải Nữ tài tử phụ trong phim Emilia Pérez. Zoe từng tham gia diễn xuất trong nhiều loạt phim có tổng thu cao nhất cho đến nay như Avatar, Avengers, Star Wars...

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Pastor Runh

Sinh năm 1979

Bị bắt: không rõ

Án tù: 10 năm.

Pastor Y Muk Nie

Sinh năm 1968

Bị bắt: không rõ

Án tù: 9 năm.

Pasor Siu Nheo

Sinh năm 1955

Bị bắt: không rõ

Án tù: 10 năm.

Ngậm bồ hòn...

Từ khi có nghị định 168, vượt đèn đỏ, đi vô làn đường khác... nhường đường cho các loại xe ưu tiên như xe cấp cứu, xe cứu thương sẽ bị phạt rất cao (phạt tiền từ 18 - 20 triệu VND và trừ 4 điểm giấy phép lái xe), đây có thể là tiền lương của một người làm nhân viên cao cấp hoặc là tiền ăn một năm của một gia đình nghèo. (Cũng theo luật Việt Nam, không tránh đường để nhường cho xe ưu tiên thì cũng bị phạt, nhưng số tiền phạt ít hơn - phạt từ 6-8 triệu VND và trừ 4 điểm giấy phép lái xe.) Và:

Sau khi lái xe hơi "lách" vào làn khẩn cấp nhường đường xe cứu thương trên cao tốc Sài Gòn - Long Thành - Dầu Giây, ít hôm sau anh N.T.M.C. (42 tuổi, ngụ quận 10, Sài Gòn) nhận thông báo "dính" phạt nguội. Anh C. phải đến nơi ghi nhận lỗi vi phạm là đội 6 trên đường Hàm Nghi (quận 1, Sài Gòn) để ghi văn bản giải trình và chờ "ơn trên" xem xét coi anh có phải đi đóng phạt hay không. Quá bất bình, anh C. đã phải liên lạc với báo chí để phản ánh trường hợp trên.

Phải đợi đến khi báo chí vào cuộc rồi lãnh đạo CSVN mới bắt đầu diễn nét quan tâm người dân bằng cách "đã đánh giá, xem xét kỹ lưỡng cả quá trình di chuyển của ô tô nên quyết định sẽ gỡ thông báo phạt nguội".

Thời gian qua trên các diễn đàn về giao thông đã có nhiều tài xế thảo luận về vấn đề này, nhiều người vẫn phải đóng phạt vì cãi không lại người của chính quyền.

Bình luận Duong Van Tuan: Người làm đúng phải đi tới đi lui giải trình - còn kẻ ra thông báo phạt sai thì lại ung dung xem xét giải trình!

Bình luận của Nguyễn Tiến Dũng: Tôi ở miền Bắc, vậy khi tôi nhường đường trong miền Nam và dính phạt nguội thì phải đi từ Bắc vào Nam giải trình à? Nếu không có lỗi (do chủ định nhường đường cho xe ưu tiên) thì ai sẽ là người chi phí đi lại?

Anh C. bị phạt nguội lỗi "điều khiển xe chạy ở làn dừng xe khẩn cấp của đường cao tốc" (ẢNH: TUOITRE.VN)

Hình ảnh ô tô của anh C. "lách" vào làn khẩn cấp trên cao tốc nhường đường cho xe cứu thương (ẢNH: TUOITRE.VN)

←

Tra cứu vi phạm

24

Nhập biển số xe

🔍

51A.■■■

Kiểm tra

Màu biển:	Nền màu trắng, chữ và số màu đen
Loại phương tiện:	Ô tô con
Lỗi vi phạm:	16824.6.5.d.03.Điều khiển xe chạy ở làn dừng xe khẩn cấp của đường cao tốc
Thời gian vi phạm:	14:40 05/01/2025
Địa điểm vi phạm:	Km9+125, tuyến đường cao tốc Tp Hồ Chí Minh - Long Thành - Dầu Giây
Trạng thái:	⚠ Chưa xử phạt
Đơn vị phát hiện:	Đội TTKSGTĐB số 6 Địa chỉ: 134 Hàm Nghi, p. Bến Thành, Q.1, Tp. HCM Liên lạc: 02838290252

Bình Tĩnh

Việc sáp nhập các tỉnh, thành phố đang được Quốc Hội CSVN bàn kín mà không hề có một cuộc thăm dò hay hỏi ý kiến người dân. Nhiều cư dân mạng Việt Nam ham vui cũng ngồi sáp nhập các tỉnh cho ra những tên tỉnh mới với ý nghĩa hài hước, ví dụ: Bà Rịa + Hà Nội = Bà Nội, Quảng Bình + Hà Tĩnh = Bình Tĩnh, Thái Bình + Hưng Yên = Bình Yên, Lâm Đồng + Bình Thuận = Đồng Thuận...

Tuy chưa có tin tức chính thức về việc sáp nhập tỉnh, nhưng Trần Danh Trung (một cán bộ thanh tra Sở tài chính tỉnh Hà Tĩnh) đã rất bất bình khi nghe dân tình muốn Hà Tĩnh sát nhập với tỉnh Quảng Bình thành tỉnh Bình Tĩnh. Ông thể hiện bằng bình luận gay gắt: "Dân Thanh Nghệ Tĩnh nổi tiếng từ xa xưa tới giờ, thứ dân hạng hai chúng mày (dân Quảng Bình) ngồi đó mà so."

Ông Trung bị Công an tỉnh Hà Tĩnh phạt 7.5 triệu VND bởi bình luận đó!

Bình luận La Hùng Cường: *Xứ Thanh Nghệ Tĩnh tài cao học rộng thế nào ở ngoài Bắc thì tôi chưa thấy. Chứ tôi thấy vào Nam trộm chó phải nói là sư tổ. Đi nước ngoài thì bị đuổi, có trong danh sách đen vì ở lậu luôn. Rõ là "lươn ngắn lại chê chạch dài"*

Bình luận Bach Nguyen: *Cứ nói dân miền Nam phân biệt vùng miền, đồng bào chung vĩ tuyến với nó mà nó còn chê ông chê eo, chả trách với đồng bào miền Nam nó truy sát không thương tiếc.*

Bình luận của Nguyễn Thanh Tùng: *Cộng sản cứ ngồi im ăn lương là hồng phúc của dân tộc rồi, xin đừng làm gì nữa!*

Trần Danh Trung không thích Bình Tĩnh (ẢNH: FACEBOOK)

Hốt cú chót...

Trong khi cấp quận/huyện ở các thành phố lớn ở Việt Nam đã bị bãi bỏ, các tỉnh nhỏ cũng đang làm thủ tục để nhanh chóng "theo sau" từ ngày 28-2-2025.

Thì ngày 5-3-2025, văn phòng Ủy ban huyện Hoàng Hóa (tỉnh Thanh Hóa) vẫn còn gấp rút sửa chữa và ông Hoàng Ngọc Dự (Phó Chủ tịch huyện Hoàng Hóa, tỉnh Thanh Hóa) cũng vừa ký liền quyết định phê duyệt nâng tổng mức đầu tư xây trụ sở huyện từ 45 tỷ VND lên gần 53 tỷ VND (nâng 8 tỷ VND). Ngoài điều chỉnh tăng số tiền, quyết định này cũng kéo dài thời gian thực hiện dự án này tới năm 2026 (trước đó thì thời gian sửa trụ sở này chỉ từ 2021-2024).

Tới ngày 10-3-2025, không biết ai tố cáo, câu chuyện trên rần rần trên mặt báo...

Bình luận Văn Minh Nguyễn: *Cải cách, tỉnh giản hay nhập tách, rồi cuối cùng cũng trong cái vòng lẩn quẩn hết chặt rồi lại đồn.*

Bình luận Nguyễn Viết Thanh: *Lỡ duyệt và đóp rồi... tranh thủ làm để trả nợ chứ?*

Bình luận Nguyễn Sơn: *Tranh thủ làm cú chót, đã có rất nhiều nơi đập Nhà Văn hóa đi để xây lại, như thế thì mới giải ngân được*

Tòa trụ sở huyện nguy nga đang được đội vốn, gấp rút hoàn thành trước ngày... giải thể (ẢNH: KINHHTEDOTHI.VN)

Ông Hoàng Ngọc Dự (ẢNH: HOANGHOA.THANHHAO.GOV.VN)

Sơ hở là bắt...

Hồ Ngọc Tuấn (sinh năm 2000) kinh doanh quần áo online trên TikTok và hợp tác cùng vợ chồng Nguyễn Văn Quyết (sinh năm 1995) - Võ Thị Thanh Xuân (sinh năm 1995). Vợ chồng Quyết - Xuân đầu tư vốn, còn Tuấn lo thiết kế, quảng cáo, bán sản phẩm và chia lợi nhuận 50/50.

Để quảng cáo cho việc bán quần áo, trước đó Tuấn đã quay clip với nhiều ý tưởng khác nhau đăng lên mạng xã hội TikTok, trong đó có một clip với nội dung 4 người mặc áo đen khiêng quan tài diễu phố để nhằm tạo sự kiện sốc, tăng lượt xem, qua đó quảng cáo bán quần áo. Ý tưởng này là bắt chước Vũ điệu quan tài (Coffin Dance hay Dancing Pallbearers) của nhóm Dancing Pallbearers ở Ghana (Tây Phi) với hình ảnh những chàng trai mặc suit, đeo kính râm khiêng quan tài nhảy múa trong đám tang.

Hình ảnh quảng cáo như trên rõ ràng là phản cảm, gây bất bình và khó chịu cho số đông. Tuy nhiên, nó không dừng lại ở đó, công an TP.HCM bỗng bắt Tuấn cùng 2 đối tác và bắt luôn những người được thuê khiêng hòm diễu phố, tất cả có 9 người bắt tạm giam và bị khởi tố tội hình sự "Gây rối trật tự công cộng".

Bình luận Bui An: Quan trọng là những người khiêng hòm họ đi làm thuê kiếm tiền sao bị bắt vậy? Chưa bao giờ nghe ai nói khiêng quan tài đi ngoài đường là tội hình sự cả.

Bình luận Trần Ngọc Tài: Cái dấu hiệu của tội "gây rối trật tự công cộng" này nó mơ hồ quá... nếu thế thì bất cứ tụ tập quá 3 người là hét đùa giỡn, ăn nhậu, ca hát hoặc rất nhiều hành vi khác nơi công cộng đều có nguy cơ bị khởi tố tội này sao?

Bình luận Tài Nguyễn: Chuyện này cho thấy rõ là Tư pháp VN hoạt động theo ý chí của nhà cầm quyền.

Hình ảnh quảng cáo quần áo của tiệm Hồ Ngọc Tuấn (ẢNH: FACEBOOK)

Phiên bản "gốc" (ẢNH: WIKIMEDIA.ORG)

9 người bị khởi tố
(ẢNH: BAOGIAOTHONG.VN)

Rừng nào cọp nấy

Chỉ trong một đêm, mọi bài viết về sai phạm và kỷ luật của ông Đào Ngọc Dung - Bộ trưởng Bộ Dân tộc & Tôn giáo CSVN trên báo điện tử trong nước VietNamNet được xóa trắng. Không phải do ông Dung vô tội hay Bộ Dân tộc & Tôn giáo CSVN linh nghiệm mà là do VietNamNet được Bộ Khoa học và Công nghệ CSVN điều về trực thuộc Bộ Dân tộc & Tôn giáo. Rừng nào cọp nấy, nên Đào Ngọc Dung được "xá tội", không cần lễ cầu siêu!

Bình luận Hung Ta: Vậy là Đào Ngọc Dung lại trở thành "trong veo như nước suối đóng chai" ngay. Hy vọng phóng viên viết bài bị truy cứu để bỏ cái nghề bưng bô này!

Bình luận Anthony Nguyen: Ở nước phát triển làm không tốt thì bị sa thải, ở Việt Nam thì cứ bình mới rượu cũ.

Bình luận Thien Pham: Rồi có một ngày thanh trừng lẫn nhau thì những sai phạm của ông Đào Ngọc Dung được đem ra đấu tố. Và người

dân lại thấy đảng ta trong sạch, không có vùng cấm, người về hưu cũng bị truy cứu và không có chuyện hạ cánh an toàn. Nhưng lúc đó thì tiền cũng không thu hồi lại được cùng lắm là 1, 2 năm tù là xong. Đảng lại được tiếng thơm.

Ông Đào Ngọc Dung (Ảnh: CHINHPHU.VN)

Vi hành không đúng giờ

Mới đây, đầu đã báo trước thời gian "tối thăm" cụ thể, nhưng khi Ban giám đốc Sở Khoa học - Công nghệ Quảng Trị đến chúc mừng Trung tâm Chuyển đổi số Quảng Trị vào lúc 7 giờ 35 sáng ngày 6-3-2025, chỉ có 1 nhân viên nữ có mặt tại trung tâm này, phần lớn các cán bộ khác chưa có mặt (Hiện tại, Trung tâm có tổng cộng 15 viên

chức và người lao động). Cho đến khi rời đi vào lúc 7h45 vẫn không có thêm cán bộ nào có mặt ở cơ quan.

Ngay lập tức giám đốc Sở Khoa học - Công nghệ Quảng Trị đã đưa ra văn bản phê bình và đề nghị Quyền chủ tịch tỉnh Quảng Trị dừng bổ nhiệm Giám đốc Trung tâm chuyển đổi số này.

Tuy nhiên, sau khi đọc bài báo, đa số độc giả không ngạc nhiên với việc trễ nải giờ giấc làm việc của các ông/bà cán bộ nhà nước, chỉ thắc mắc Trung tâm Chuyển đổi số là làm gì? Chuyển đổi số gì?

Bình luận Magnoli Ophyta: Lịch làm việc tại cơ quan nhà nước: 8 giờ kém cán bộ nam đến cơ quan điểm danh cho có mặt, sau đó cán bộ nữ tới thì cả cơ quan rủ nhau đi ăn sáng, 10 giờ quay về làm việc. Trong lúc đó thì chia nhau đi chợ, đặt đồ ăn, nước uống... Làm gì làm chứ 11 giờ buộc phải có mặt cơ quan thu dọn vài thứ rồi về nhà nấu cơm hoặc ra quán làm vài ve.

Bình luận Khoa NA: Bí kíp làm công chức ở Việt Nam: Nếu có đồng nghiệp hỏi thăm thì phải bảo bận lắm. Nếu dân tới tìm thì phải dặn đồng nghiệp trả lời: anh/chị ấy vừa đi ra ngoài có công việc...

Bình luận Vinh Stone Processing: Cho hỏi trung tâm chuyển đổi số nhiệm vụ là làm việc gì? Đối số trúng thưởng hay là từ analog → digital convert?

(Ảnh: CONGLY.VN)

Lễ Hội Powwow ở trường đại học UTA

HOÀNG MAI

Lễ Hội Powwow lần thứ 29 do Hội sinh viên người Mỹ Bản Địa, (Native American Student Association) tổ chức tại trường đại học UTA (University of Texas at Arlington) được tổ chức vào ngày 1 tháng Ba năm 2025. Lễ hội bắt đầu lúc 11 giờ sáng và kết thúc vào khoảng 10 giờ tối.

Người Mỹ bản địa Hoa Kỳ (tiếng Anh: *Indigenous Americans*), người Việt quen gọi là **người da đỏ**. Họ là những cư dân gốc của nước Mỹ, hiện có hơn 500 bộ lạc da đỏ được liên bang công nhận ở Hoa Kỳ. Ngày nay, có hơn 5 triệu người Mỹ bản địa

sống rải rác ở Hoa Kỳ.

Tôi đến sớm để giữ một chỗ ngồi và để có thời gian đi xem các mặt hàng thủ công mỹ nghệ được bày bán trong khu vực Maverick Activity Center.

Tại Maverick Activity Center, nơi diễn ra lễ hội hôm nay, có rất nhiều gian hàng bán đồ thủ công mỹ

nghệ, quần áo và đồ trang sức truyền thống của người Mỹ bản địa. Ngoài ra còn có các quầy bán thức ăn như xúc xích, bánh Indian Taco, thức ăn dành cho người ăn chay, và món bánh mì chiên đặc sản của người Mỹ bản địa (frybread). Lợi nhuận thu được từ các gian hàng bán thức ăn sẽ được dùng

để gây quỹ học bổng cho Hội sinh viên của trường. Học bổng sẽ trao cho các sinh viên người Mỹ bản địa và các sinh viên có những đóng góp to lớn vào cho cộng đồng người Mỹ bản địa.

Các lễ hội Powwow đã có trước năm 1607, khi người Anh di cư đến Mỹ sinh sống và mở đầu cho thời kỳ thuộc địa. Lễ hội Powwow là lễ hội truyền thống đại diện và tôn vinh các nền văn hóa khác nhau của các bộ lạc thông qua các điệu múa và âm nhạc.

Theo lời ông Silva-Brave, người Mỹ bản địa sống ở các biệt khu được khuyến khích chuyển đến ở các thành phố lớn như Dallas và được khuyến khích hòa nhập vào văn hóa Mỹ. Khi người Mỹ bản địa chuyển đến sống ở các thành phố lớn, họ bắt

đầu hình thành các cộng đồng của họ ở các thành phố này. Trong các buổi tụ họp họ tụ tập cùng nhau hát hò, nhảy múa, trong trang phục truyền thống. Và thế là các lễ hội Powwow ra đời ở vùng Bắc Texas. Sứ mệnh chính của lễ hội Powwow tại trường UTA nhằm để tôn vinh văn hóa người Mỹ bản địa và giới thiệu văn hóa của họ.

Buổi lễ bắt đầu với một phút cầu nguyện và tiết mục múa “trái bầu”. Người MC (Master of Ceremony) giới thiệu về các vũ công (dancers) trong tiết mục múa “trái bầu” (Gourd Dance). Gourd Dance là điệu múa hát nghi lễ mở màn cho buổi lễ hội, là điệu múa truyền thống của nhiều bộ lạc người Mỹ bản địa này nhằm để tôn vinh các cựu chiến

binh, tôn vinh người cao niên và tôn vinh Đấng Tạo Hóa. Đây cũng là điệu múa để chào đón các chiến binh trở về nhà sau chiến tranh. Mặc dù tên gọi là điệu múa “trái bầu” nhưng các vũ công chỉ cầm trên tay những cây quạt lông vũ hoặc những chiếc lục lạc để đệm theo tiếng trống lúc dồn dập như thúc giục các chiến binh ngoài chiến trận, lúc khoan thai, nhịp nhàng khi chào đón họ trở về nhà.

Các tiết mục thi nhảy múa bắt đầu từ 5 giờ chiều dành riêng cho lứa tuổi, các em, phụ nữ và nam giới. Giải thưởng trao bằng tiền mặt cho người thắng giải trước khi bế mạc.

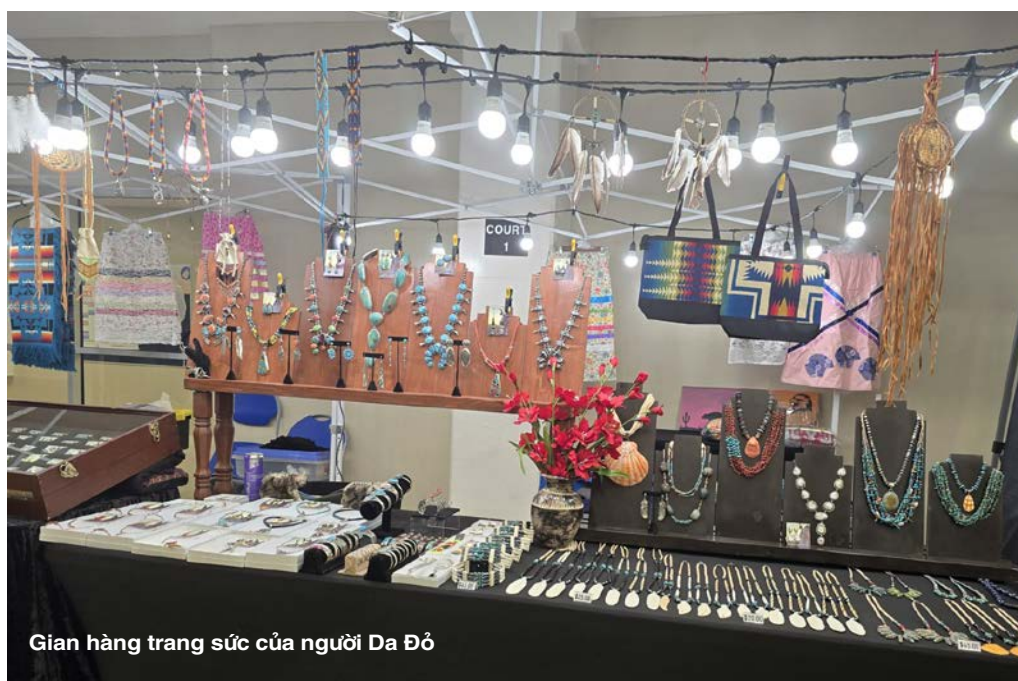
Có khoảng 1500 người tham dự lễ hội, tại các bàn làm việc của ban tổ chức, tôi thấy có rất nhiều người Mỹ ghi

danh tiết mục biểu diễn múa. Những người này phải hát các bài hát bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau. Tại buổi lễ hội, các vũ công sẽ có cơ hội gặp gỡ, làm quen và nhảy chung với nhau. Nhóm trống **Thunder Boy Singers** là linh hồn của các cuộc tranh tài nhảy múa (dance competition), xuất thân từ thành phố Oklahoma, nhóm trống này đi khắp nước Mỹ để chơi trống trong các lễ hội Powwow.

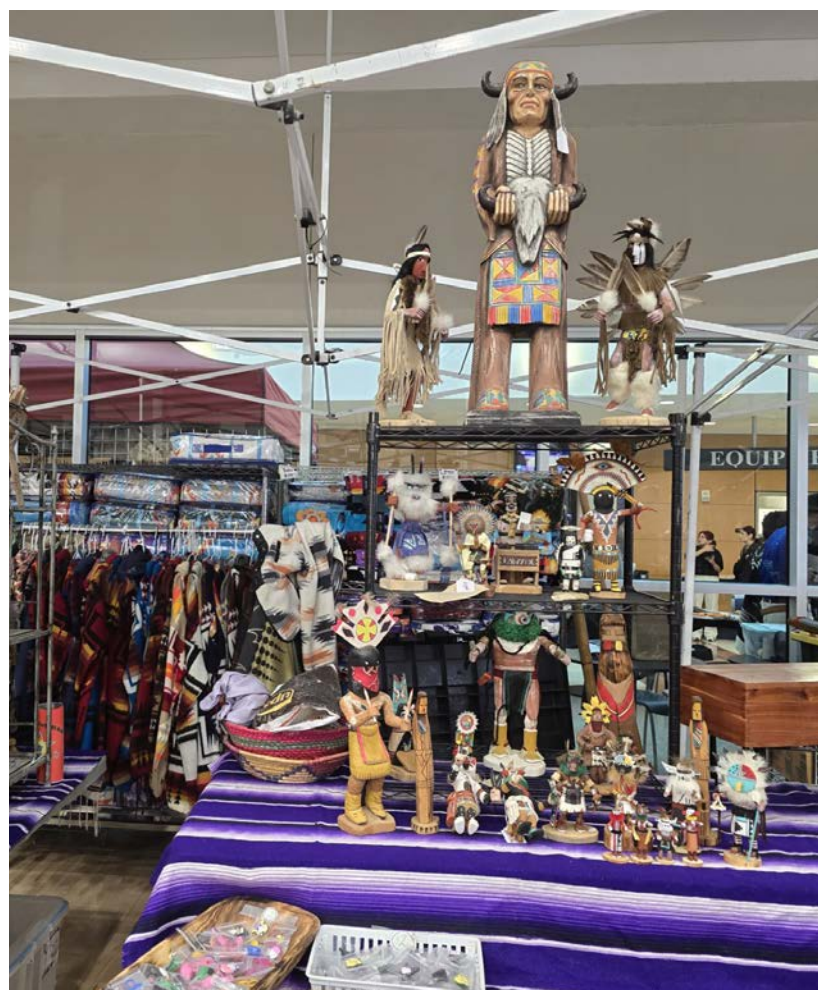
12 giờ trưa là thời điểm các thiện nguyện viên bắt đầu làm việc. Họ đi bán cake plates (các đĩa giấy có in các con số) và vé số. Người trúng thưởng sẽ chọn những chiếc bánh ngọt bự chẳng, những hộp bánh cupcakes, bánh cookies hoặc những tấm chăn, mền được các nhà hảo tâm tặng. Cứ mỗi một tiếng đồng hồ sẽ có một đợt xổ số và người trúng số sẽ đến chọn giải thưởng.

Những điều cần lưu ý khi đến tham dự các lễ hội Powwow

Người Mỹ bản địa dùng từ “regalia” để gọi các bộ trang phục họ mặc trong lễ hội Powwow, vì thế bạn không nên dùng chữ “costume” để gọi các bộ trang phục lễ hội của họ và không nên chạm tay các bộ trang phục này. Những bộ trang phục lễ hội này thường là vật gia bảo của các gia đình người Mỹ bản địa.

Gian hàng trang sức của người Da Đỏ

Một số tượng gỗ, trang sức và phục trang của người Da Đỏ

Lông chim đại bàng rất thiêng liêng trong văn hóa người Mỹ bản địa. Mỗi một chiếc lông chim đại bàng đều có linh hồn riêng của chúng.

Bạn hãy luôn lắng nghe các thông báo của người MC. Người MC sẽ cho bạn biết khi nào bạn không được phép chụp ảnh hoặc khi nào bạn được phép tham gia nhảy múa cùng với các vũ công. Bạn hãy đứng lên để tỏ lòng tôn trọng khi các vũ công tiến vào sàn thi đấu. Bạn hãy cùng cầu nguyện khi họ

cầu nguyện, bạn không nên lời máy ảnh ra và chụp hình. Bạn không nên chụp hình các vũ công trong các bộ trang phục mà không xin phép họ trước.

Mỗi một lễ hội Powwow có những quy định riêng, vì thế, điểm mấu chốt ở đây là bạn cần phải linh hoạt và làm theo lời của ban tổ chức. Một khi bạn tuân theo những quy định của ban tổ chức, bạn có thể hòa mình vào không khí lễ hội.

HM

Mời bạn ghé thăm
Facebook của Trẻ

Tre Magazine

nơi bạn có thể đọc bài, xem tranh
biếm họa, bình luận, đổi thoại với
các độc giả khác...

Tre Magazine

trẻ

BÁO TRẺ

ĐỂ CẮT
ĐỂ ĐỌC
ĐỂ THẤY
ĐỂ TÌM

RAO VẬT

TRÊN BÁO TRẺ

TIẾT KIỂM
THỜI GIAN & TÀI CHÁNH

ĐIỆN THOẠI
972.675.4383

TPB NGUYỄN VĂN HIỀN

Sinh năm 1950

Số quân 50/386.072. Trung Sĩ 1

ĐƠN VỊ: Đại đội 4/342 Địa Phương Quân Biệt lập thuộc TK An Giang. Bị thương cột sống liệt 2 chân ngày 21/1/1975.

HOÀN CẢNH: Sau ngày 30/4/1975 vợ bỏ đi, hiện sống một mình ở nhà trọ, sống nhờ tình thương lối xóm, cuộc sống rất khó khăn vì nhiều thứ bệnh già.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Nguyễn Văn Hiền

ĐỊA CHỈ: 841/6, khóm Đông Thịnh 4, phường Mỹ Phước, thành phố Long Xuyên, tỉnh An Giang.

ĐIỆN THOẠI: 079 685 4960

TPB TRƯƠNG VĂN TRUNG

Sinh năm 1955

Số quân N00.965.

ĐƠN VỊ: Nghĩa quân Chi khu Châu Thành, TK Định Tường. Bị thương cột 2 chân ngày 13/3/1973.

HOÀN CẢNH: Không vợ sống với em gái không chồng làm thuê mướn, công việc khi có khi không. Hiện ông bị ung thư gan giai đoạn cuối, cần được giúp đỡ.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Trương Văn Trung

ĐỊA CHỈ: 692 tổ 21, ấp Tân Thuận, xã Bình Đức, huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI: em gái: 086 558 0349

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- ĐĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

cẩn thận

Hai giờ sáng, chuông điện thoại reo inh ỏi.
Chủ nhà uể oải bắt máy:

- Ai đó?
- Có phải anh Bằng không?
- Không. Anh gọi lộn số rồi. Biết mấy giờ rồi không?
- Dạ, em xin lỗi, xin lỗi!

Chủ nhà bực bội ráng dỗ lại giấc ngủ, đang thiu thiu thì chuông lại reo:

- Ai đó?
- Em là người gọi nhầm khi nãy đây. Em báo anh biết là tìm được số anh Bằng rồi. Anh yên tâm ngủ ngon nhé!

SƠN LẠNG (Lạng Sơn - sưu tầm - email)

BẢO HUÂN

cao cơ

Một chàng trai nhảy xuống hồ bơi, đập vài cái rồi chìm ngấm, trôi đầu lên la toáng:

- Cứu tôi với!

Cô gái cứu hộ lao xuống nhanh như chớp, cặp cổ anh ta lôi lên.

Lát sau, bạn chàng trai hỏi:

- Mấy bơi giỏi lắm mà?

Anh ta nháy mắt, thì thào:

- Con nhỏ cứu hộ xinh quá, mấy ạ.

TIẾN SĨ TRỌNG NGHĨA (email)

BẢO HUÂN

rẻ hơn

Cảnh sát chặn xe Tommy lại và nói:

- Xe anh bị hư một bóng đèn pha. Tôi biên giấy phạt \$100 nhé.

Bà vợ nhóng cổ lên nói:

- Thấy chưa! Vậy mà mấy tiệm sửa xe đòi tới \$200.

DIEM HUONG (sưu tầm - email)

BẢO HUÂN